GretagMacbeth™ ColorChecker Color Rendition Chart
inches
centimeters
D50 Illuminant, 2 degree observer
Density
Golden Thread
Colors by Munsell Color Services Lab

HYGINUS

1882

Santritter, J. L.

516

R234

THE GIFT OF
LESSING J. ROSENWALD
TO THE LIBRARY OF CONGRESS

261

B4

Como de figura cely

Di Gio. Bacca Sculp. con l'Huomo

Clarissimi Viri Iginij Poeticon Astronomicon opus vtilissimũ foeliciter Incipit.

De Mundi ⁊ spherae ac vtriusq3 partiũ declaratiõe Liber. Primus.

Prohoemium

Iginius. M. Fabio Plurimam Salutem

ET Si Te Studio grammaticę artis inductũ: nõ solũ versuũ moderatione quã pauci ꝑuiderũt: sed historiaruz quoq3 varietate: qua scientia rerum ꝑspicit̃ pręstare video: quę facilius etiã scriptis tuis ꝑspici potest: desiderãs potius scientẽ: q̃ liberalem iudicẽ: Tamẽ quo magis exercitatus: ⁊ nonnullis etiã sępius in his reb⁹ occupatus esse videar: Ne nihil in adolescentia laborasse dicerer: ⁊ imperitorũ iudicio desidię subirẽ crimẽ: hęc velut rudimẽto scientię nisus: scripsi ad te: Nõ vt iperito monstrãs sed vt scientissimũ cõmonens: Sphęrę figurationẽ: circulorũq3 qui i ea sũt notationẽ: ⁊ quę ratio fuerit vt nõ ęquis partib⁹ diuiderent̃. Pręterea terrę marisq3 diffinitionẽ: ⁊ quę partes eius non habitant̃: vt multis iustisq3 de causis hominibus carere videant̃: ordine exposuim⁹. Rursusq3 redeuntes ad sphęrã/duo ⁊.xl. signa nominati ꝑnumerauim⁹. Exinde vniuscuiusq3 signi historias: causãq3 ad sidera perlationis ostendimus. Eodem loco nobis vtile visum est persequi eoruz corporũ deformationes ⁊ in his numerũ stellarũ: Nec pręternisimus ostendere ad septem circulorum notationem quę corpora aut partes corporum peruenirent: ⁊ quemadmodum ab his diuiderentur. Diximus etiam in ęstiui circuli diffinitione quęrentes: quare non idem hyemalis vocaret̃: ⁊ quid eos fefelle/

rit qui ita senserint. Et quid in ea parte Sphęrę: solis efficiat cur/
sus. Pręterea quare circulos in .viij. partes diuideremus: ordine
exposuim⁹. Scripsim⁹ etiā quo loco circul⁹ ęquinoctialis foret cō/
stitut⁹: ⁊ q̄d efficeret ad eū ꝑueniēs sol. In eiusdē circuli demōstra
tione ostēdimus q̄re Aries iter sidera celerrim⁹ diceret̄. Pauca p̄te
rea de hyemali circulo dixim⁹. Exinde zodiacū circulū diffiniuim⁹
⁊ eius effectus. Et quare potius .xij. signa q̄ꝫ .xj. numerent̄. Quid
etiā nobis de reliq̄s circulis videret̄. His p̄positis reb⁹: ad id lo/
ci venim⁹: vt exponerem⁹ vtrū mūdus ipse cū stellis verteret̄: An
mūdo stāte vagę stellę ferrent̄: ⁊ quid de eo nobis ⁊ cōplurib⁹ vi/
deret̄: quaqꝫ ratione ipse mūdus verteret̄: Pręterea q̄re nōnulla si
gna celeri⁹ exorta serius occiderēt: Nōnulla etiā tardi⁹ cęteris ex/
orta: citius ad occasū ꝑuenirent. Quare etiā quę signa parit̄ orian
tur: nō simul occidāt. Eodē loco dixim⁹ q̄re nō essent in sphęra su/
periora iterioribꝰ hemicycli ęqualia ⁊ quot modis stellas videre nō
possimus. Pręterea scripsimus i. xij. signorū ortu: quę de reliquis
corpa exoriri: ⁊ quę eodē tpe occidere viderent̄. Deinde ordine ꝑ/
scripsim⁹: Sol vtrū cū mūdo fixus verteret̄: an ipse ꝑ se moueret̄.
Et cū ipse ꝑ se moueat̄ ⁊ cōtra .xij. signorū ortus eat: quare videat̄
cū mūdo exoriri ⁊ occidere. Deinde ꝓtin⁹ de lunę cursu pauca ꝓ/
posuimus ⁊ vtrū suo an alieno lumine vteret̄. Eclypsis Solis ⁊ lu
ne qūo fieret: quare luna ꝑ eundē circulū iter faciēs celerius Sole
currere videat̄: ⁊ q̄d fefellerit eos qui ita senserint. Quinqꝫ stellę
q̄tū habeāt interuallū. ⁊ vtrū .v. an .vij. sint. ⁊ vtrū .v. certe errent
an omēs. ⁊ .v. quomō currāt. Dixim⁹ etiā q̄ ratione priores astro
logi: nō eodē tēpore signa: ⁊ reliquas stellas reuerti dixerint. ⁊ qua
re metā diligētissime obseruasse videantur ⁊ quid reliquos fefelle/
rit in eadē causa. In his igitur tam multis ⁊ varijs rebus: nō erit
mirꝫ aut pertimescendū: quod tantū numerū versuū scripserimus.
Neqꝫ .n. magnitudinē voluminis: sed rerū multitudinē peritos cō
uenit spectare. Quod si longior in sermone visus fuero: non mea

facunditate: sed rei necessitate factũ existimato. Nec si breuius ali/
quid dixero: minus idẽ valere confidito q̃ si pluribus esset audiẽ/
dum verbis. Etenim pręter nostrã scriptionẽ sphęrę: quę fuerunt
ab Arato dicta obscurius: psecuti planius ostendim⁹ vt pęnitus id
quod cępim⁹ exquisisse videremur. Quod si vel optimis vsus au/
ctorib⁹ effeci: vt neqz verius: neqz breuius diceret quispiã: nõ im/
merito fuerim laudari dign⁹ a vobis: quę vel amplissima laus ho
minib⁹ ẽ doctis. Si minus: nõ deprecamur in hac cõfectione: no/
strã scientiã ponderari. Ideoqz maiorib⁹ etiã niti laborib⁹ cogitã
mus: in quibus ⁊ ipsi exercemur: ⁊ quib⁹ volumus nos probare
quid possimus. Eteni necessarijs nostris hominibus scientissimis
maximas res scripsim⁹: nõ leuibus occupati reb⁹ populi captam⁹
existimationẽ. Sed ne diutius de eo quod neglexim⁹ loquamur:
ad propositũ veniemus ⁊ initium rerũ demonstrabimus.

De Mundo ⁊ Sphęra.

MUndus appellatur: is qui constat ex Sole ⁊ Lu/
na: ⁊ terra ⁊ omnibus stellis.

SPhęra ẽ species quędã in rotundo con/
formata: omnibus ex partibus ęqualis.
apparens: vnde reliqui circuli finiunt̃. Huius au
tem exitus neqz initiũ potest definiri: Ideo q̃
in rotundo omnes tractus ⁊ initia ⁊ exitus si/
gnificari possũt. De Centro

CEntron ẽ cui⁹ ab initio cirũductio sphęrę terminat̃
ac terrę positio cõstituta declarat̃. De Axi

DImensio quę totius ostẽditur sphęrę: cũ ex vtrisqz
partibus eius ad extremam circumductionem recte
vt virgulę perducuntur: quę dimensio a compluri/
bus axis est appellata. Huius autez cacumina: qui/
bus maxime sphęra nititur Poli appellant̃: Quo/
rum alter ad Aquilonẽ spectans Boreus: alter oppositus Austro

Notus est dictus. De Significatione.

Significationes quedã in circũductionẽ sphęrę circuli appellantur: E quibus Paralellę dicuntur: qui ad eundem polum constituti finiuntur. Maximi autẽ sunt: qui eodẽ centro quo sphęra: cõtinentur: horizon appellatur is: qui terminat ea: quę perspici: aut non videri possunt. hic autem incerta ratione diffinitur: ꝙ modo polo subiectus: ⁊ circulis his qui Paralellę dicuntur: modo duob⁹ extremis ⁊ ęqualibus nixus: modo alijs partibus adiectus terrę peruideẽ ita: vtcũq; fuerit sphęra collocata.

De Polo.

Olus is: qui Boreus apppellatur: peruideri potest semper. Notus autẽ ratione dissimili semper est a conspectu remotus: Naturalis autem mundi statio phisice dicitur: Ea est in boreo polo finita: vt omia e dextris partibus exoriri: in sinistris occidere videantur. Exortus enim ẽ subita quedã species obiecta nostro cõspectui. Occasus autem pari de causa vt erepta ab oculis visa. In finitione mundi circuli: sunt paralellę. v. in quibus tota ratio sphęrę consistit: prętęr eum qui zodiacus appellatur: qui ꝙ non vt cęteri circuli certa dimensione finitur: ⁊ inclinatior alijs videtur: Λοξοσ: a gręcis est dictus. Quinq; autem: quos supra diximus: sic in sphęra metiunt̃: initio sumpto a polo qui boreus appellatur ad eum qui notus ⁊ antarcticos vocatur: In. xxx. partes vnũquodq; hemisphęriũ diuiditur: ita vti dimensio significari videatur i tota sphęra per. lx. partes factas. Deinde ab eodem principio boreo sex partib⁹ ex vtraq; finitione sumptis: circulus ducitur cuius centron ipse est polus finitus: q̃ circulus arcticos appellatur: ꝙ intra eũ arcturi simulacra vt inclusa perspiciuntur. Quę signa a nostris vrsarũ specie ficta septentriones appellant̃. Ab hoc circulo de reliquis partib⁹. v. sumptis eodẽ centro quo supra diximus circul⁹ du

citur:qui therinos tropicos appellat: Ideo q̃ Sol cum ad eũ cir/
culũ peruenit: estate efficit eis :qui in aquilonis finibus sũt.hye/
mem aũt eis: quos austri flatibus appositos ante dixim⁹. Prete/
rea q̃ vltra eum circulũ Sol nõ transit: sed statim reuertit:tropi/
cos ẽ appellatus.Ab hac circuli significatiõe quattuor de reliquis
partibus sumptis: ducitur circul⁹ equinoctialis a grecis hysemeri/
nos appellat⁹.ideo q̃ sol cum ad eum orbem peruenit equinoctiũ
cõficit.hoc circulo facto:dimidia sphere pars cõstituta perspicit.
E contrario item simili ratione a noto polo.vj.partibus sumptis
vt supra de horco diximus: circulus ductus antarcticos vocat : q̃
contrarius ẽ ei circulo:quẽ arcticon supra diffiniuim⁹: hac diffini
tione sphere centroq3 poli qui notus dicit.v.partib⁹ sumptis:cir
culus chimerin⁹ tropicus instituit :a nobis hyemalis :a nõnullis
ẽt brumalis appellatus.ideo q̃ sol cuz ad eũ circulũ peruenit hye/
mem efficit his:qui ad aquilonẽ spectant:estatem autẽ his: qui in
austri partibus domicilia constituerũt.Quanto enim abest longius
ab illis qui in aquilonis habitant finibus:hoc hyeme maiore con/
flictantur:Aestatem autẽ his quibus sol appositus peruidet : Ita
q3 ethiopes sub vtroq3 orbe necessario fiunt.Ab hoc circulo ad e/
quinoctialẽ circulũ:reliquę fiunt partes quattuor. ita vt sol per o/
cto partes sphere currere videat. Zodiacus aũt circulus sic vel o/
ptime diffiniri poterit:vt signis factis:sicut postea dicemus:ex or
dine circulus pducat. Qui autẽ Lacteus vocatur contrarius equi/
noctiali:ibi oportet vt eum mediũ diuidere:z bis ad eum perueni
re videatur.semel in eo loco vbi aquila cõstituit. Iterũ aũt ad eius
signi regionẽ quod procyon vocat. Xij.signorũ partes sic diuidun
tur. Quinq3 circuli: de quib⁹ supra dixim⁹:ita finiuntur: ut vnus/
quisq3 eorum diuidatur in partes.xij.z ita ex eorum punctis lineę
perducant: quę circulos significent factos.in quib⁹ .xij.signa de/
scribantur. Sed a nõnullis imperitiorib⁹ queritur quare nõ equis
partibus circuli finiantur.hoc est vt de.xxx. partib⁹ quinę partes

diuidant: ⁊ ita circuli pari ratione ducantur: id facillime defendi posse confidimus. Cum enim media sphęra diuisa est eius circuli: nullus potest ęqualis esse. Qui q̃uis proxime eum accedat: tamẽ minor esse videatur Itaqz qui primum sphęrã fecerunt: cum vel/lent omniũ circulorũ ęquas rationes esse pro rata parte: voluerũt significare: vt q̃to magis a polo discederetur: hoc minorẽ nume/rum partium sumerent in circulis metiendis. quo necesse his erat maiorẽ circulũ definire: Quod etiã ex ipsa sphęrã licet intelligere Quanto magis a polo discedes: hoc maiores circulos fieri: ⁊ hac re minorem numerũ duci: vt pares eorum videantur effectus. Et si non in. xxx. partes vnumquodqz hemisphęriũ diuidatur: sed in alias quodlibet finitiones: tamen eo ratio peruenit eius ac si. xxx: partes fecisset:

De zodiaco circulo.

Odiacus circulus tribus his subiectus: de quibus supra diximus: ex quadam parte contingit ęstiuum ⁊ hyemalẽ circulum. ęquinoctialẽ autem mediũ di/uidit: Itaqz Sol per zodiacon circulũ currens: neqz extra eum transiens: necessario cũ signis his: qui/bus inixus iter conficere videtur peruenit ad eos: quos supra dixi mus orbes. ⁊ ita quattuor tempora definit. Nam ab ariete incipi/ens ver ostendit. ⁊ taurũ ⁊ geminos transiens idem significat. Sz iam capitibus geminorũ circulũ ęstiuũ tangere videt: ⁊ per can/crum ⁊ leonẽ transiens ⁊ virginẽ: ęstatem efficit. Et rursum a vir/ginis extrema parte transire: ad ęquinoctialẽ circulus perspicitur In libra autem ęquinoctiũ conficit: ⁊ autumnũ significare incipit Ab hoc signo transiens ad Scorpium ⁊ Sagictariũ. Deinde pro tinus incurrit in hyemalẽ circulũ. ⁊ a capricorno: aquario: piscib⁹ hyemẽ transigit. Itaqz ostenditur nõ per tres ipsos circulos cur rere: sed zodiacũ transiens ad eos peruenire. Sed quoniã de his reb⁹ diximus Nũc terrę positionẽ deniem⁹ ⁊ mare quibus locis interfusum videatur ordine exponemus.

De Terra ⁊ Mari.

TErra mundi media regione collocata: omnib⁹ par/tib⁹ ęquali dissidēs interuallo: centron obtinet sphęrę. Hanc mediā diuidit Axis in dimensione totius terrę: Oceanus autem regione circūductionis sphęrę profusus: prope totius orbis alluit fines: Itaqꝫ ⁊ signa occidentia: in eundē decidere existimant̄: Sic igit̄ ⁊ terras contineri poterimus explanare. Nam quęcūqꝫ regio est quę inter arcticon ⁊ ęstiuum finem collocata est: ea diuiditur triphariam: E quib⁹ vna pars Europa. altera Aphrica. tertia asia vocatur. Euro/pam igitur ab aphrica diuidit mare ab extremis oceani finib⁹ ⁊ herculis columnis. Asiam vero ⁊ lybiā cū ęgypto disterminat os Ni/li fluminis: quod canopicon appellat̄: Asiam ab europa Tanais diuidit biphariā se conficiens ī paludē: quę Męotis appellatur: Hac igitur definitione facile peruidetur: mare omnibus obiectum finibus terrę: Sed ne videatur nonnullis mirū: cū sphęra in. lx. partes diuidatur: vt ante diximus. quare definiuim⁹ ab ęstiuo circulo ad arcticum finem duntaxat habitari: sic vel optime defendi/mus. Sol enim per mediā regionem sphęrę currens: nimium his locis efficit feruorem: Itaqꝫ quę finis est ab ęstiuo circulo ad hye/malem: ea terra a gręcis Διαξεκαυμενε̄ vocatur ꝙ neqꝫ fruges propter exustam terrā nasci: neqꝫ homines propter nimium ardorem durare: possunt. Extremę autem regiones sphęrę duorū circulorum: quorū alter boreus alter Notus vocatur fine arctici circuli: ⁊ eius qui antarticus vocatur non habitantur: Ideo ꝙ sol est semper ab his circulis longe: ventiqꝫ assiduos habent flatus. Quāuis enim sol perueniat ad ęstiuū circulū: tamen longe ab arctico videbitur fine: id ita esse: hinc quoqꝫ licet intelligere. Cum enim sol peruenit ad eum circulū: qui hyemalis vocat̄: ⁊ efficiat nobis qui ꝓpe eum sumus constituti nimium frigus: quid arbitramur eis locis frigoris esse: qui longius etiam absunt a nobis. Quod cum in hac

parte sphęrę fiat: idē in altera parte definitū putauimus. ideo q̄ similes eius sūt effectus. Prętea hinc quoqz itelligim⁹ illic maximū frigus. ⁊ in ęstiuo circulo calorē esse. q̄ que terra habitat̄: Eos tamē videm⁹ qui proxime sunt arcticū finē vti braccis ⁊ eiusmodi vestitu vestituū. Qui autē proximi sint ęstiuo circulo: eos ęthiopas ⁊ perusto corpe esse. habitat̄ autē sic temperatissimo cęlo cū inter ęstiuum circulū ⁊ arcticum finē hęc perueniat temperatio. q̄ ab arctico circulo frigus: ab ęstiuo feruor exortus in vnum concurrens: efficit mediā finem temperatā: quę habitari possit. Itaqz cū sol ab eo loco discessit: hyeme necessario conflictamur. q̄ ventum exorientē non reuerberat sol. Quod cum veniat in hac diffinitione. illud quoqz fieri posse videmus: vt hyemali circulo nobis ad antarcticū finē habitari possit. q̄ pares eodem proueniant casus: Certum quidē esse nemo cōtendit. neqz peruenire eo potest quisq̄: propter interiectū terrę: quę propter ardorē non habitat̄. Sed cum videmus hanc regionē sphęrę habitari: illam quoqz in simili causa posse constitui suspicamur.

Clarissimi viri Iginij de Signoꝝ cęlestiū historijs Liber Secūd⁹.

SEd Quoniam quę nobis de terrę positione dicenda fuerunt: ⁊ sphęrā totā diffiniuimus: Nunc quę in ea signa sunt nominabimus sigillatim E quibus igitur primū: Duas Arctos ⁊ draconē: Deinde arctophilaca cum corona dicemus: Ceteum qui engonasin vocatur: Ex inde lyram cum olore ⁊ cępheo ⁊ eius vxore cassiopęia filiaqz andromeda ⁊ genero Perseo Dicemus etiam protinus Aurigam a gręcis ηνίοχον appellatū. Ophiulcuz pręterea cum sagicta ⁊ aquila paruoqz delphine. Inde Equum dicemus cum eo sidere qd̄ deltoton vocatur. his corporib⁹ enumeratis ad duodecim signa perueniemus. Ea sunt hęc. Aries: Taurus. Gemini. Deinde Cancer cum leone ⁊ virgine. Pręterea Libra dimidia pars scorpionis: ⁊ ipse Scorpius cū sagictario: ⁊ Capricornio. A/

quarius vero cum piscib⁹: reliquas habet partes. His cõnumera/
tis suo ordine est cetus cũ Eridano flumine ⁊ lepore. Deinde oriõ
cum cane: ⁊ eo signo quod procyon dicitur. Pręterea est argo cum
centauro ⁊ Ara Deinde hydra cũ pisce qui notus voatur. Horum
omniũ nõ inutile videtur historias proponere: quę certe aut vti/
litatē ad scientiã: aut iocunditatē ad delectationē afferent lectori.

Hitur: vt supra dixim⁹ initiũ est nobis Arctos ma/
xima. Hanc autem Hesiodus ait esse Calisto nomi/
ne: Lycaonis filiam: eius qui in archadia regnauit:
eamq; studio venationis inductã ad Dianã se ap/
plicuisse a qua non mediocriter esse dilectam ꝓpter
vtriusq; consimilē naturã. Postea autem ab ioue compressam ve/
ritam diane suum dicere cuentum quod diutius cęlare nõ potuit:
Nam iam vtero ingrauescente prope diem partus in flumine cor/
pus exercitatione defessum cũ recrearet: a diana cognita est nõ ser
uasse virginitatē: cui dea pro magnitudine suspitionis non mino/
rem retribuit pęnã. Erepta enī facie virginali in vrsę speciē est cõ/
uersa quę grece αρκτος ē appellata. In ea figura corporis archa
da procreauit. ¶ Sed vt ait Amphis comoediarus scriptor. Iup/
piter simulatus effigiem Dianę cum virginem venantem vt ad/
iutans persequeretur: amotam a conspectu cęterarum compressit
quę rogata a Diana quid ei accidisset ꝙ tam grandi vtero videre/
tur: illius peccato id cuenisse dixit. Itaq; propter eius responsũ
in quam figuram supra diximus eam diana conuertit. Quę cum
in silua vt fera vagaretur a quibusdam ętholorum capta ad Lycao
nem pro munere in archadiam cum filio est deducta. Ibi dicitur
inscia legis in iouis lyceī templum se coniecisse: quam confestim fi
lius secutus est. Itaq; cum eos archades insecuti interficere cona/
rentur: Iuppiter memor peccati: ereptã Calistõ cũ filio inter sidera
collocauit. Eã quoq; Arctum: filiũ aũt Arctophilaca nominauit:
de quo postea dicemus. ¶ Nonnulli etiã dixerunt cum calisto ab

Joue esset compressa: Junonē indignatā in vrsam eam cōuertis/
se: quā Dyanę venanti obuiā factā: ab ea interfectā: ⁊ postea co/
gnitam inter sidera collocatā. ¶ Sed alij dicunt. Cum calistonem
Juppiter esset in silua persecutus: Junonē suspicatam illud quod
euenit: contendisse vt eum manifesto diceret deprendisse. Jouē au
tem: quo facilius suū peccatū tegeret: in vrsę speciē cōuersā reli/
quisse. Junonē aūt in eo loco pro virgine vrsam iuenisse: quā dya
nę venanti vt eam interficeret demonstrasse: quod factū vt perspi
ceretur Jouem ęgre tulisse: effigiem vrsę stellis figuratā constituis
se. ¶ Hoc signum vt plures dixerūt nō occidit: ⁊ qui volūt aliqua
de causa esse institutū: Negant thetym oceani vxorē id recipere: cū
reliqua sidera eo perueniant in occasum: ꝙ Thetys iunonis sit nu
trix: cui calisto succubuerit vt pellex. ¶ Arietus autem tegeates hi/
storiarū scriptor: nō calisto: sed megisto dicit appellatā: ⁊ nō lyca/
onis: sed cetei filiam lycaonis neptē. Pręterea cetea ipsum engona
sin nominari Reliqua vero superioribus conueniunt: Quę res in
Nonacri monte archadię gesta narratur.

ARctos minor. Hanc agloasthenes q̄ naxica conscri/
psit: ait Cynosurā esse vnam de iouis nutricibus: ex
idęis nymphis: ab eius quoqꝫ nomine ⁊ vrbem quę
histoae vocatur: a Nicostrato ⁊ sodalibus eius con/
stitutā: ⁊ portum: qui ibi est: ⁊ agri maiorem par/
tem cynosuram appellatam. Hanc autē inter Curetas fuisse: qui Jo
uis fuerunt administri. Nonnulli ⁊ Helicen ⁊ cynosurā nymphas es
se iouis nutrices dicūt: ⁊ hac re etiā pro bn̄ficio in mūdo colloca/
tas: ⁊ vtrasqꝫ arctos nūcnpatas: quas nostri septentriones dixe/
rūt. Sꝫ maiorē arctū cōplures plaustro similē dixerūt: ⁊ ἀμαξάν
g ręci appellarunt Cui hęc memorie prodita est causa. Initio qui si
dera peruiderunt ⁊ numerum stellarū in vnaquaqꝫ specie corpo/
ris constituerūt: ⁊ non arctum sed plaustrum noninauerunt. Ex
septem stellis: duę quę pariles ⁊ maxime in vno loco viderentur

pro bobus haberent. Reliq̃ aũt quinq; figurã plaustri simularent Itaq; ⁊ qd̃ ꝓximũ huic est signũ Boetem nominari voluerũt de quo posteri⁹ plura dicem⁹. Arat⁹ quidẽ nõ hac re boetẽ: nec illud plaustrũ dicit appellari: sed ꝙ arctus videat vt plaustrũ circũ po/lũ: qui boreas appellat: versari: ⁊ Boetes agitare eã dicat: In quo nõ mediocriter videt errare. Postea aũt de. vij. stellis vt parmeni/scus ait. vlxx. sũt a quibusdã astrologis cõstitutę vt vrsę species nõ septẽ stellis ꝑficeret. Itaq; ⁊ ille qui antea plaustrũ sequẽs boetes appellabat Arctophilax est dictus: ijsdem temporib⁹ quibus ho/merus fuit: hęc arctos est appellata: Ille enim dicit hanc vtroq; nomine ⁊ arctum ⁊ plaustrũ: Boetis autẽ nusquam meminit ar/ctophilaca nominari. ¶ Incidit etiã cõplurib⁹ erratio quib⁹ de cau sis arctos minor Phęnicę appellet. ⁊ illi q̃ hãc obseruãt verius ⁊ diligẽtius nauigare dicant. ⁊ quare si hęc sit certior q̃ maior: non oẽs hãc obseruẽt: qui nõ itelligere vident de qua historia sit ꝓfe/cta ratio vt phęnice appe laret. Thales qui diligent de his rebus exquisiuit ⁊ hanc prim⁹ arcton appellauit: natiõe fuit phoenix: vt herodot⁹ milesius dicit. Igit oẽs qui Peloponessũ incolũt priore vtunt arcto. Phęnices aũt quã a suo inuẽtore acceperũt obseruãt. ⁊ hanc studiosius perspiciendo: diligentius nauigare existimant ⁊ vere eam ab inuentoris nomine phęnicen appellant.

Serpens. hic vasto corpe ostẽdit: inter duas arctos collocat⁹: q̃ dicit aurea mala hesperidũ custodisse: ⁊ ab hercule iterfectus a Junone iter sidera collocat⁹ ꝙ illius opa hercules ad eũ ꝓfectus est: qui hortuz Junonis tueri solit⁹ existimat. Ait eni pherecides Junonẽ cũ duceret Juppiter vxorẽ: Terrã inuenisse ferentẽ aurea mala cũ ramis: Inde iunonẽ admiratam petijsse a terra vt in suis hortis sereret: qui erant vsq; ad atlantẽ montẽ: Cuius filię cuz sę/pius de arboribus mala decerperẽt: Juno dicit hũc ibi custodẽ po suisse. hoc etiam signi erit quod: in sideribus supra eum draconem

herculis simulacrum ostenditur: vt Eratosthenes demonstrat. quare quoduis licet intelligere hunc maxime draconem dici. ¶ Nonnulli etiam dixerunt hunc draconem a gigantibus Mi/neruę obiectũ esse cũ eos oppugnaret Minerua vo arreptũ dra/conē contortũ ad sidera iecisse ⁊ ad ipsum axem cęli fixisse. Itaq; adhuc eũ implicato corpore videri: vt nuper ad sidera perlatum.

Arctophilax. De hoc fertur vt sit Archas Calisto/nis ⁊ Iouis filius: quem dicitur Licaon cum Iup/piter ad eum in hospitiũ venisset cũ alia carne con/cisum pro epulis apposuisse. Studebat enim scire si deus esset qui suũ hospitiũ desideraret: Quo facto nõ minori pęna est affectus. Nam statim Iuppiter mensa proije/cta domũ eius fulmine incendit: Ipsum autē in figuram lupi con/uertit. at pueri membra collecta ⁊ composita in vnũ: dedit cuidaz ętholorũ alenduz: qui adolescēs factus in siluis cũ venaret inscius vidit matrē in vrsę specie cōuersam: quā interficere cogitans perse cutus est i Iouis licei templũ: quo ⁊ qui accessisset mors pęna erat archadũ lege. Itaq; cũ vtrunq; necesse esset interfici: Iuppiter co/rum misertus creptos inter sidera collocauit: vt ante diximus. hic aũt e facto sequens vrsam perspicit: ⁊ arctũ seruās arctophilax est appellatus. ¶ Nõnulli hunc dixerũt Icaȝ erigones patrē cui pro/pter iustitiã ⁊ pietatē existimat liber pater vinũ ⁊ vitē ⁊ vuam tra didisse vt ostēderet hominib⁹ quomõ sereret: ⁊ quid ex eo nascere tur: ⁊ cũ esset natũ: id quomõ vti oporteret: qui cũ seuisset vitē dili gentissime administrãdo floridã falce fecisset: dicitur hircus in vi/neã se piecisse ⁊ quę ibi tenerrima folia videret decerpsisse: quo fa/cto Icarũ animo irato tulisse eũq; iterfecisse: ⁊ ex pelle eius vtrē fe cisse ac vēto plenũ pligasse ⁊ i mediũ mare proijecisse suosq; soda les circa eũ saltare coegisse: Itaq; Eratosthenes ait εἰκάρτο ὥστι ὥρὸ τα ὥεριστρατο ῥ ὀχεσαρτο ¶ Alij dicũt Icaȝ cũ a libero pa tre vinũ accepisset: stati vtres plenos i planstrũ imposuisse. hac re/

etiam Boetem appellatum: qui cum perambulans Atticorũ fi/
nes pastoribus ostenderet: nonnulli eorum:auiditate pleni no/
uo genere potus inducti somno consopiunt. Atq; vt alij aliam se
in partes reijciunt vt semimortua membra iactantes: alia ac dece/
bat loquebantur. Reliqui eorum arbitrati venenum ab Icaro da/
tum pastoribus vt eorum pecora abigeret in suos fines Icarum
interfectũ in puteũ deiecerunt. sed vt alij demonstrant: secundũ
arborem quandã defoderunt: Qui autẽ obdormierant experecti
cum se nunq̃ melius quiesse fatentur ac requirerent Icarum vt
pro beneficio munerarent: interfectores eius animi cõsciẽtia per/
moti statim se fugę mandauerunt: ⁊ in insulã ętholorũ peruene/
runt: a quibus vt hospites recepti domicilia sibi constituerunt. At
Erigone icari filia permota desiderio parentis cum eũ non redire
videret ac persequi eũ conaretur: canis Icari: cui Męra fuerat no
men vlulans vt obitum domini lachrymari videretur redit ad eri/
gonem: cui non minimam cogitatę mortis suspitionem ostendit:
Neq; enim puella timida suspicari debebat nisi patrem interfe/
ctum qui tot dies ac menses abesset. At canis vestem eius tenens
dentib⁹ perducit ad cadauer: quod filia simulac vidit desperata spe
solitudine ac pauperie oppressa multis miserata lachrymis: in ea/
dem arbore: sub qua parens sepultus videbatur: suspendio mor/
tem sibi consciuit: cui mortuę canis spiritu suo parentauit. ¶ Nõ/
nulli hunc in puteum se deiecisse dixerunt Anbigrum nomi/
ne. quare postea neminem ex eo puteo bibisse memorię tradide/
runt. Quorũ casum Iuppiter miseratus in astris corpora eorum
deformauit. Itaq; complures Icarum boetem Erigonem virginẽ
nominauerunt: de qua posterius dicemus. ¶ Canem autem sua
appellatione ⁊ specie caniculã dixerunt: quę a grecis q̃ ante ma/
iorem canem exoritur Procyon appellat. ¶ Alij hos a Libero pa
tre figuratos inter sidera dicũt. Interim cũ i finibus athenien siũ
multę virgines sine causa suspẽdio sibi mortẽ consciscerent: quod

Erigone moriens erat pręcata vt eodem lęto filię Atheniensium afficerentur: quo ipsa foret obitura: nisi Icari mortē persecuti ⁊ cū forent vlti. Itaqꝫ cum id euenisset: vt ante diximus: petentibus eis: Apollo dedit respōsum Si vellēt euētu liberari Erigonę satisfacerēt. Qui ꝙ ea se suspēderat: instituerunt: vti tabula interposita pendēte funib⁹ se iactarēt: vt q̄ pendēs vēto mouēt̄. Qd̄ sacrificiū solēne istituerūt. Itaqꝫ ⁊ priuatiꝫ ⁊ publice faciūt: ⁊ id aletidas appellāt: ꝙ eā patrē ꝑsequētē cū cane vt ignotā ⁊ solitariā oportebat mēdicā appellabāt q̄s gręci αλετιδας nomināt. Pręt̄ea canicula exoriēs ęstu eorū loca ⁊ agros fructib⁹ orbabat: ⁊ ipsos morbo affectos poenas Icaro cū dolore sufferre cogebat: ꝙ latrones recepisset: quoꝝ rex Aristeꝰ Apollinis ⁊ cyrenes filiꝰ Acteonis tpe petijt a parēte: quo facto calamitate ciuitatē posset liberare: quē deꝰ iubet multis hostijs expiare Icari mortē ⁊ ab Ioue petere: vt quo tpe canicula exoriret̄ dies q̄draginta ventū daret qui ęstū caniculę mederet̄. Qd̄ iustū Aristeꝰ ꝯfecit: ⁊ a ioue ipetrauit vt Ethesię flarēt. q̄s nōnulli hemithesias dixerūt ꝙ quotānis certo tpe exoriūt̄ ενιαυτοσ .n. gręce annꝰ latine. Nōnulli etiā ęthesias appellauerūt ꝙ expostulatę sūt a iuppitre ⁊ ita ꝯcessę. Sꝫ hoc i medio relinquat̄: ne nos oīa p̄ripuisse existimemur. Sed vt ad ꝓpositū reuertamur: Hermippꝰ qui de siderib⁹ scripsit: ait cererē cū iasone loetis filio cōcubuisse: q̄obrē fulmine ꝑcussū: cōplures cū homero dixerūt. Et ex his vt petellides gnosius historiarū scriptor demōstrat Nascunt̄ filij duo Phylomelus ⁊ plutus quos negāt inter se cōuenisse. Nam plutū qui ditior fuit nihil fratri suo de bonis cōcessisse Phylomelū autē necessario adductū quodcunqꝫ habuit: eo boues duos emisse: ⁊ ipsum primū plaustrū fabricatū esse. Itaqꝫ arando ⁊ colendo agros ex eo se aluisse. cuius matrē iratā inuentā vt arantem eū inter sidera constituisse ⁊ boetē nominasse. Ex hoc autem Pareanta demonstrat natum: qui de suo nomine Parios ⁊ oppidum Pariona appellauit.

Corona. Hęc existimat Ariadnę fuisse a Libero patre inter sidera collocata: Dicit enim in insula Dia cum Ariadnę Libero nuberet: hanc primũ muneri accepisse a Venere thoris: cũ omnes dij i eius nuptijs dona cõferrẽt. ¶ Sed (ut ait q̃ cretica cõscripsit) quo tẽpore Liber ad minoa venit: cogitãs Ariadnẽ cõprimere: hãc coronã ei muneri dedit: qua delectata: nõ recusauit ꝓditionẽ stupri Dicit etiam a vulcano facta ex auro et indicis gẽmis: p quas Theseus existimat de tenebris labyrinthi ad lucẽ venisse: ꝓ aurũ ⁊ gemmę i obscuro fulgore luminis efficiebãt. ¶ Qui argolica scripserũt hanc afferũt causam: ꝓ liber cuʒ impetrasset a parente: ut Semelẽ matrẽ ab inferis reduceret: et querens ad eos descensionẽ: ⁊ ad arguiorũ fines peruenisset: obuiũ ei quendã factũ nomie hypolipnũ hominẽ dignũ hui⁹ sęculi: qui petenti Libero: descensionẽ mõstrauit. Hunc autẽ cũ vidisset hypolypnus: puerũ ętate: miranda corporis pulchritudine reliquis prestantem. mercedẽ petijsse ab eo: quę sine detrimento eius dare. Liberũ autẽ matris cupidum: si eam reduxisset/iurasse: ꝓ vellet se facturũ: ita tamẽ ꝓ deus homini impudenti iuraret pro quo hypolipnus descensum monstrauit. Igit cũ Liber ad eum locũ venisset: ⁊ vellet descendere: coronã quã a venere acceperat/deposuit in eo loco: qui ꝓfanus est e facto appellatus Noluit enim secũ ferre ne imortale donũ mortuorũ tactu coinq̃nare: qui cũ matrẽ incolumẽ reduxisset: coronã dicit i astra collocasse ut ęterna memoria nominis efficere. ¶ Alij dicũt hanc coronã Thesei esse/et hac re ꝓpter eum collocatã. Nam qui dicit in astris Engonasin: is Theseus esse existimat: de quo posterius plura dicemus. Dicit eni cum Theseus Cretã ad minoa cũ septẽ virginibus ⁊ sex pueris venisset Minoa de virginib⁹ Acrioboeã quandã nomine: candore corporis inductũ/comprimere voluisse: qõ cum Theseus passurum se negaret: ut qui neptuni filius esset: valeret contra tyrannum/pro virginis incolumitate decertare. Itaq̃ cum

non iam de puella: sed de Thesei genere cõtrouersia facta fuisset: vtrum is neptuni filius esset: nec ne: dicit Minos ãnulũ aureũ de digito sibi detraxisse: & in mare proijecisse: quẽ referre iubet Thesea: si vellet se credi Neptuni filiũ esse. Se enim ex Ioue procreatum: facile posse declarare. Itaq; cõprecatus patrẽ: petijt aliquid: ut satisfaceret se ex eo natũ: statimq; tonitrum & fulgorẽ cęli: indicium significationis fecisse: Simili de causa Theseus sine vlla ꝓcatione: aut religione parẽtis: in mare se proiiecit: quẽ confestim delphinum magna multitudo mari ꝓuoluta: lenissimis fluctibus ad Nereidas ꝓduxit: a quib⁹ ãnulũ Minois & a Thetide coronã: quã nuptijs a Venere muneri accepat: rettulit: cõplurib⁹ lucẽtẽ gẽmis. ¶ Alij aũt a Neptuni vxore accepisse dicũt coronã: & Ariadnę Theseus dono dicit dedisse: cũ ei ꝓpter virtutẽ & animi magnitudinẽ vxor esset cõcessa: hanc autẽ post Ariadnes mortem: Liberũ inter sidera collocasse.

Ngonasin. hũc Eratosthenes Herculem dicit: supra draconẽ collocatũ: de quo ante dixim⁹: cũq; paratũ: ut ad decertandũ: sinistra manu pellẽ leonis: dextra clauã tenentẽ: conat interficere draconẽ: hespidũ custodem: qui nunq̃ oculos apuisse: somno coact⁹ existimat: quo magis custos esse demonstrat. De hoc etiã Paniastis in Heraclea dicit. horũ igit pugnã Iuppiter admiratus: inter astra constituit. habet enĩ draco caput erectũ: Hercules autẽ dextro genu nixus: sinistro pede capitis ei⁹ dextrã partẽ opprimere conat: dextra manu sublata ut feriens: sinistra ꝓiiecta cũ pelle leonis ut is q̃ maxime dimicãs appareat: & si qui sit h̃ negat⁹. Arat⁹ quicq̃ posse demonstrare: tamẽ conabimur ut aliquid verisimile dicam⁹ ¶ Aratus autẽ: ut supra diximus: hunc Lethea licaonis filiũ: Megistus patrẽ dicit esse: qui videt ut lamentans filiã: in vsę figurã conuersam: genu nixum: palmas aduersas tendere ad cęlũ: ut eã sibi dij restituant. ¶ Hegelsena aũt Thesea dixit esse: qui troezene

saxum extollere videt̃: qd̃ existimat̃ Egeus sub eo saxo elopiũ ensẽ posuisse: ⁊ ethre Thesei matri predixisse: ne ante: eũ athenas mitteret q̃ lapide sublato: sua virtute potuisset gladiũ referre. Itaq; niti videt̃: q̃ altissime potest: ut extollat. Hac etiã de causa nõnulli lyram: que ꝓxima est ei signo collocata: Thesei esse dixerũt: qd̃ ut eruditus omniũ artiũ: Lyram quoq; didicisse videbat̃. Id quoq; Anacreon dicit. ¶ Alij dicũt Thamirim a musis excecatũ: ut supplicem ad genua iacentẽ. Dicũt alij Orphea a thracijs mulierib⁹ interfici q̃ viderit liberi patris initia. ¶ Aeschillus autẽ i fabulis: que inscribunt̃ prometheos hymenos: herculẽ ait esse: nõ cũ dracone: sed cũ liguribus depugnantem. Dicit enim: quo tẽpore hercules ab gerione boues abduxerit: interfecisse ꝑ ligurũ fines: quos conatos ab eo abducere pecus: manus contulisse: ⁊ q̃ plures eorũ sagittis ꝯfixisse. Sed postq̃ herculi tela deficerẽt: multitudine barbarorum ⁊ inopia armorũ defessum. se ingeniculasse: multis iam vulneribus acceptis. Jouem autem misertum filij: curasse ut circa eum magna copia lapidum esset: quibus se herculem defendisse ⁊ hostes fugasse. Ita Jouem in similitudinem pugnantis: inter sidera constituisse. ¶ Hunc etiã nõnulli hysiona brachijs vinctis esse dixerunt: q̃ vim Junoni voluerit afferre. Alij promethea: in monte caucasi vinctum.

Lira autem inter astra constituta est. Hac (uti Eratosthenes ait) de causa q̃ in initio a Mercurio factã de testudine Orpheo est tradita: qui Caliopes ⁊ oeagri filius: eius rei maxime studiosus. Itaq; existimatur suo artificio feras etiam ad se audiendi causa allicuisse: qui querens vxoris Euridices mortẽ ad inferos descẽdisse existimatur: ⁊ ibi deorum progeniem suo carmine laudasse: preter liberum patrem: hunc enim obliuione ductus: pretermisit ut oeneus in sacrificio Dianam. Postea igit̃ Orpheus ut etiã plures dixerunt: in Olympo monte: qui macedoniam diuidit a thra/

cia. Sed ut Eratosthenēs ait: i Planceo sedēs: cū cantu delectaret̄ dicitur: ei Liber baccas obiecisse: quę corpus eius discerperēt interfecti. ¶ Sed alij dicūt: ꝙ initia Liberi sit speculatus/id ei accidisse. Musas autē collecta mēbra sepulturę mādasse: ⁊ lyrā quo maxime potuerunt beneficio: illi⁹ memorię causa figuratā stellis inter sidera cōstituisse Apollis ⁊ Jouis volūtate: ꝙ Orpheus apollinē maxime laudaret. Jupit̄ vero filio beneficiū cōcessit. ¶ Alij autē dicūt Mercuriū/cū primū lyrā fecisset: i Cylleno monte Arcadię: septē chordas instituisse: ad atlanticū numeꝝ: ꝙ maia vna ex illarū numero esset: quę mercurij ē mater. Deinde postea: cū Apollinis boues abegisset: deprehēsus ab eo: quo sibi facili⁹ ignosceret: petenti Apollini ut liceret sibi se dicere: iuenisse lyrā/ꝯcessit: ⁊ ab eo virgulā quandā muneri accepit: quā manu tenens Mercurius: cū proficisceret̄ in arcadiā: ⁊ vidisset duos dracones: inter se cōiuncto corpore: aliū aliū appetere: ut qui dimicare int̄ se viderēt̄: virgulā int̄ vtrunqꝫ ꝓiecit. Itaqꝫ discesserūt: quo facto eam virgulā pacis cā: dixit esse constitutā. ¶ Nōnulli etiā: cū faciūt caduceos: duos dracones implicatos virgula faciunt: ꝙ initiū Mercurio fuerat pacis Eius exemplo: et athletę ⁊ i reliquis eiusmodi certatiouib⁹: virgula vtunt̄. Sed ut ad propositū reuertamur. Apollo lyrā acceptā dicitur orphea docuisse: ⁊ postq̄ ipse cytharā inuenerit: illi lyra concessisse. ¶ Nōnulli dixerūt: venerē cū proserpina ad iudiciū Jouis venisse: cui earū Adonin cōcederet: quibus Caliopen a Joue datā iudicē: quę musa Orphei ē mater. Itaqꝫ iudicasse: vti dimidiā partem anni earū vnaquęqꝫ possideret. Venerē autē indignatā: ut nō sibi propriū cōcessisset: obiecisse omnibus: quę i thracia sunt mulieribus: ut orphea amore inductę: ita sibi quęqꝫ appeteret: ut mēbra eius discerperent: cuius caput in mare de monte perlatū: fluctibus in insulam lesbon est reiectum: qd̄ ab his sublatum ⁊ sepulturę est mandatum: pro quo beneficio ad musicam artē ingeniosissimi existimant̄ esse. Lyra autē a musis (ut ante dixim⁹) int̄ astra ꝯstituta ē

Nonnulli q̃ Orpheus cum primus puerilem amorẽ induxerit! mulieribus visũ contumeliã fecisse! ⁊ hac re ab eis interfectũ.

Olorem: hunc greci Lignũ appellant quẽ cõplures propter ignotã historiã illis! cõmuni genere auium Omnim nomiauerũt! de quo hęc memorię prodita est causa! Juppiter cũ amore induct⁹: Nemesin diligere coepisset! neqz ab ea: ut secum cubaret impetrare potuisset: hac cogitatione amore est liberatus! Jubet enim Venerem aquilę simulatam: seseque ipse in olorem conuersus ut aquilam fugiens ad Nemesin fugit: ⁊ in eius gremio se collocauit: quem Nemesis nõ aspernata amplexum tenens: somno est cõsopita: quã dormientẽ Juppiter cõpressit. ipse aũt auolauit: ⁊ q̃a ab hominibus alte volans cęlo videbatur: inter sidera dictus est esse cõstitutus: qd̃ ne falsum videreẽ. Juppiter e facto euz volantem ⁊ aquilam consequentẽ collocauit in mundo. Nemesis autem ut quę auium generi esset iuncta: mensibus actis ouũ procreauit! qd̃ Mercurius auferens: detulit spartã: ⁊ lędę sedẽti proijecit in greniũ: exquo nasciẽ. helena: cęteris corporis specie prestans: quã lęda suam filiã nominauit. ¶ Alij autẽ cũ lęda Jouem cõcubuisse in olorẽ conuersum: de quo in medio relinquimus.

Ephcus. hunc Euripides cum cęteris: phoenicis filium: ęthiopum regẽ esse demonstrauit. Andromedę patrem: quã ceto propositã notissimę historię dixerunt. hanc aũt perseũ a periculo liberatã vxorem duxisse: itaqz ut totum genus eorum perpetuo maneret: ipsum quoqz Ephea inter sidera supiores numerasse.

Assiopeia. De hac Euripides ⁊ Sophocles: ⁊ alij plures dixerũt: ut gloriata sit: se forma nereidas prę stare: pro quo facto inter sidera sedens i siliquastro constituta est: quę propter impietatẽ vertente se mũdo resupinato capite ferri videtur.

Andro meda. Dicit̃ Minerue beneficio iter astra collocata ꝓpter Persei virtutem. ꝙ eã Leto ꝓpositã a piculo liberarat. nec eni ab ea minorẽ animi beniuolẽtiã ꝓ bñficio accepit. Nã neqꝫ pater Lephe⁹ neqꝫ Lassiopeia mater ab ea potuerũt ipetrare: quin parentes ac patriã relinquens persea sequerẽt. Sꝫ de hac euripedes hoc eodem nomine fabulã cõmodissime scribit.

Perseus. hic nobilitatis cã ⁊ ꝙ inuisitato genere cõcubitiõis eẽt nat⁹ ad sydera dicit̃ ꝑuenisse. q̃ miss⁹ a Polydecte magnetis filio ad gorgonas a Mercurio q̃ eũ dilexisse existiat̃ Talaria ⁊ petasũ accepit. Preterea galeã q̃ indut⁹ ex aduerso non poterat videri. Itaqꝫ greci galeã dixerũt eẽ: nõ ut q̃dã isciẽtissime iterp̃tant̃ eum Orci Galea vsũ: que res nemi docto põt ꝓbari. Fert̃ ẽt a Vulcano falcẽ accepisse ex adamãte facta q̃ Medusã Gorgonã iterfecit: qd̃ factũ nemo ꝯscripsit. ¶ Sꝫ ut ait eschyl⁹ Tragediaꝝ scriptor in Phorcis. Igree fuerunt Gorgonũ custodes: de quo in p̃mo libro Genealogiarũ scripsim⁹: q̃ vtreqꝫ vno oculo vse existimãt̃. Et ita suo queqꝫ tpe accepto oculo vigilias egisse: hũc Perseus vna eaꝝ tradẽte exceptũ i paludẽ tritonida ꝓijecit. Itaqꝫ custodib⁹ exceca tis facile gorgonã sõno ꝯsopitã iterfecit: Cui⁹ caput Minerua in pectore dicit̃. habere collocatũ. Euemerus q̃dẽ Gorgonã a Minerua dicit iterfectã. De quã alio tpe plura dicemus:

Heniochus. hũc nos aurigã latine dicim⁹ nomĩe Erichthoniũ ut Eratosthenes monstrat: quẽ Juppit̃ cum vidisset primũ inter homĩes equos ⁊ q̃drigas iunxisse: admiratus est ingeniũ hominis ad solis iuenta acessisse. ꝙ is pr̃iceps quadrigis inter deos est vsus: sed Erichthoni⁹ ⁊ quadrigas ut ante diximus ⁊ sacrificiũ Minerue ⁊ templum in arce Atheniensium primus instituit: de cuius progenie Euripedes ita dicit Vulcanum Minerue pul/

chritudīe corpis iductū petijsse ab ea: vt sibi nuberet neqz ipetrasse ⁊ coepisse Mineruā sese occultare in eodē loco: qui ꝓpt̄ Vulcani amorē Ephesti⁹ ē appellat⁹: quo ꝑsecutū Vulcanū ferūt cępisse ei vim afferre. ⁊ cū plen⁹ cupiditatis ad eā vt cōplexui se applicaret repulsus effudit in terrā voluptatē. Quo minerua pudore ꝑmota pede puluerē iniecit: Ex hoc aūt nascit̄ Erichthoni⁹ anguis: qui ex terra ⁊ eorū dissentiōe nomē possedit. Eū dicit̄ Minerua i cistella quadā ut mysteria contectū ad ericthei filias detulisse ⁊ his dedisse seruandū: quib⁹ interdixit ne cistulas aperirent. Sed ut hominū est natura cupida vt eo magis appetāt quo interdicat̄. sępius virgines cistellā aperuerūt ⁊ anguē viderūt. Quo facto isania a Minerua iniecta de arce atheniensiū se precipitauerūt. Anguis autē ad Mineruę clypeū cōfugit ⁊ ab ea ē educat⁹. ¶ Alij autē āguina tātū crura habuisse Erichthoniū dixerūt: eūqz primo tēpore adolescentię ludos Mineruę Panathenea fecit: se ⁊ ipsū quadrigis cucurrisse pro quib⁹ factis inter sydera dicitur collocat⁹. ¶ Non nulli qui de sideribus scripserunt: hunc natione Argeū Orsilochū nomine: primum quadrigarum inuentorē esse dixerūt ⁊ pro inuentione siderū locum possedisse. ¶ Alij autē hunc Mercurij filiū ex Elicia natū nomine Mirtilū Oenomai aurigā diffinierūt: cuius post notam ominb⁹ mortem parens corpus in mundo constituisse existimatur. Huius in humero sinistro capra instare ⁊ in manu sinistra hędi videntur formati: De quib⁹ non nulli ita dicunt. Olenū quendam fuisse nomine Vulcani filium Ex hoc duas nymphas ęga ⁊ elicen natas: quę Jouis fuerunt nutrices. Alij autem ab hijs etiam urbes quasdaz appellari dixerunt ⁊ Olenon in Aulide. Elicen autē in Peloponesso. ⁊ aegam in Emonia nominari: de quibus homer⁹ in Illiados scdo dicit: ¶ Parmenseus autē ait Melissea quendam fuisse cretę regem. ad eius filias Jouem nutriendū esse delatum: quę quod lac non habuerit capram ei admisisse Amaltheam nomine quę eum dicitur educasse. Hāc autem geminos

hędos solitā esse procreare: ⁊ fere eo tēpore peperisse: quo Juppit̄ nutriendus est allatus. Itaqꝫ propter beneficium matris ⁊ hędos quoqꝫ dicit̄ inter sidera collocasse. Hos aūt hędos Cleostratus tenedius dicit̄ prim⁹ inter sidera ostendisse. ¶ Museus aūt dicit Jouis nutrices Athemidem ⁊ Amaltheam nymphas: quibus eū mat̄ ops tradidisse existimat̄. Amaltheā aūt habuisse caprā quandā ut in delitijs quę Jouē aluisset. ¶ Nōnulli etiā ęgam solis filiā dixerunt: multo candore corporis prestantē: cui contrarius pulchritudini horribilis aspectus existebat: quo Tytanes perterriti petierunt a terra ut eius corpus obscurarēt. quā terra specu quodā celasse dicit̄ i insu a crete: quę postea Juppitris fuisse nutrix. ut ante ostendim⁹ demonstrat̄. Sed cū Juppiter fidens adolescētia bellū cōtra Tytanas appararet: responsū est ei si vincere vellet ut ęgos pelle tectus ⁊ capite Gorgonis bellū administraret: quā ęgida gręci appellauerunt. Itaqꝫ facto eo qd̄ supra declarauimus. Juppiter Tytanas superās regnū ē adept⁹ ⁊ reliqua ossa ęgos caprina pelle cōtecta anima donauit ⁊ stellis figuratā memorię cōmendauit. ⁊ post ea qb⁹ ipse vicerat tectus Mineruę cōcessit. ¶ Euemer⁹ ait ęgam quandā fuisse Panos vxorē. eā cōpressā a Joue peperisse: quem viri sui Panos diceret filiū. Itaqꝫ puerū ęgipā. Jouē vero ęgiochum dictū: qui ꝙ cū diligebat plurimū inter astra caprę figura memorię causa collocatum.

Ophiulcus qui apud nr̄os scriptores anguitenēs dictus est supra scorpionē cōstitutus tenēs manib⁹ anguem mediū corp⁹ eius implicantē. ¶ Policeus aūt hiodius hūc Phorbanta noīe demonstrat: qui hiodijs auxilio maximo fuisse demōstrat̄. Nā cū in eorum insulā serpentiū multitudine occupatā ciues Ophiussam appellassent ⁊ in ea multitudine ferarū draco fuisset ingenti magnitudine qui plurimos eorū interfecisset ⁊ patria deniqꝫ deserta carere coegisset: dicit̄ Phorbas Triopę filius ex hysocla Mirmido/

nis filia natus co tẽpestate delatus: omnes feras ⁊ cum draconẽ in terfecisse. q̃ cũ maxime Apollini dilect⁹ esset locatus ĩ cęlo interfi ciens draconẽ laudis ⁊ memorie cã videat. Jtaqz hiodij quotiẽs/ cunqz a littore longius prodeũt classes prius sacrificant. Phorban tis aduentu ut illius talis euẽtus inopinatę virtutis accidat ciuib⁹ qualis insciũ Phorbãta futurę laudis ad sidera glorię ptulit casus ¶ Cõplures etiã astrologi hũc ęsculapiũ finxerũt: quẽ Juppit A/ pollinis causa inter astra collocauit. Aesculapi⁹ enĩ cũ esset int̃ ho mines ⁊ tantũ medicina cęteris p̃stare: ut nõ satis ei videret̃ ho/ minum dolores leuare: nisi etiã mortuos reuocare ad vitã nouis/ set: fert̃ Hippolytũ q̃ iniq̃tate nouercę ⁊ inscitia parẽtis erat inter/ fectus sanasse. Jta Eratosthenes dicit. ¶ Nõnulli Glaucũ Mi/ nois filiũ: ei⁹ opa reuixisse dixerũt: ꝑ quo vt peccato Jouẽ domũ ius fulmine incendisse. Jpsũ vo propter artificiũ ⁊ Apollinẽ eius patrem inter sidera anguem tenentẽ cõstituisse. ut quidã dixerũt. hac de causa anguẽ tenere dicit̃: ꝙ cũ Glaucũ cogeret̃ sanare cõclu sus quodã loco secreto bacillũ tenens manu cũ quid ageret: cogita ret: dicit̃ anguis ad bacillũ eius arrepsisse. quẽ Aesculapi⁹ mẽte cõ motus interfecit bacillo fugientẽ feriens sepius. Postea fert̃ alter anguis eodẽ venisse ore ferens herbã ⁊ in caput eius imposuisse quo facto loco fugisse. quare Aesculapiũ vsum eadẽ herba Glaucũ reuixisse. Jtaqz anguis ⁊ in Aesculapij tutelã ⁊ in astris dicit̃ col/ locatus qua cõsuetudine ducti posteri ei tradiderũt ut reliqui me/ dici anguibus vterentur.

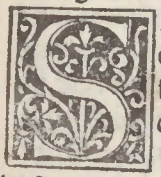

Agitta. hanc vnã de Herculis telis esse demõstrant qua aquilã dicit̃ iterfecisse quę iecinora Promethei fertur exedisse. de quo pluribus verbis dicere nõ vi detur inutile. Antiqui cũ maxima cerimonia deorũ imortaliuz sacrificia administrarent: soliti sũt totas hostias in sacrorũ cõsũmere flãma. Jtaqz cũ ꝓpter sũptus magni tudinẽ sacrificia pauperib⁹ nõ ꝓtingerẽt. Prometheus qui ꝓpter

excellentiã ingenij mirã :homines finxisse existimat̃:recusatione
dicitur ab Joue impetrasse ut partẽ hostię in ignẽ cõmuni icerent
partẽ in suo consumerẽt vsu. Jdq3 postea consuetudo firmauit:qđ
cum facile a deo nõ ut ab homine auaro impetrasset. Jpse prome/
theus imolat tauros duos.quorũ primũ iocinora cũ in ara posuis
set:reliquã carnẽ ex vtroq3 tauro in vnũ compositã:corio bubulo
texit Ossa autẽ quę circũ fuerunt:reliqua pelle cõtecta ĩ medio col
locauit ⁊ Joui fecit potestatẽ.ut quã vellet eorum consumeret par
tem. Juppiter autẽ ⁊ si non pro diuina fecit cogitatiõe nec ut deũ
licebat omnia qui debuit ante ꝓuidere. Sed quoniã credere insti/
tuimus historijs decept⁹ a prometheo vtrũq3 putans esse taurũ
delegit ossa pro sua dimidia parte. Jtaq3 postea in solẽnibus ⁊ re
ligiosis sacrifitijs carne hostiarũ cõsumpta: reliquã quę pars fuit
deorũ eodem igni conburũt. Sz ut ad propositũ reuertamur. Jup
piter cũ factũ rescisset: animo permoto mortalib⁹ eripuit ignẽ. ne
Promethei gratia plus deorũ potestate valeret.neve carnis vsus
vtilis hominibus videret̃ cum coqui non posset. Prometheus au
tem consuet⁹ insidiari sua opera ereptũ mortalibus ignẽ restitue/
re cogitabat. Jtaq3 caeteris remotis deuenit ad iouis ignem quo
diminuto ⁊ in ferulã coniecto:lętus ut volare non currere videret̃
ferulã iactans ne spiritus interclusus vaporis extingueret ĩ angu/
stia lumen. Jtaq3 homines adhuc plerũq3 qui letitię fiunt nuncii
celerrime veniũt. Pręterea totã a certatione ludorũ cursorib⁹ in/
stituerunt ex promethei consuetudine vt currerẽt lampadẽ iactan
tes. Pro quo iuppiter facto mortalibus parẽ gratiã referens mu/
lierẽ tradidit his quã a vulcano factã deorũ voluntate omni mu/
nere donauit: Jtaq3 Pandora est appellata: Prometheũ autẽ in
monte Scythię nomie Caucaso ferrea cathena vinxit:quẽ alligatũ
ad triginta milia annorũ ęschyl⁹ tragoediarũ scriptor dixit: Prę/
terea admisit ei aquilã:quę assidue noctu renascentia iacinora ex/
esset. hãc autẽ aquilã non nulli ex typhone ⁊ echione natã: Alii ex

terra z Tartaro Cõplures a vulcano factã. hũc cõplures Carna/
butã dixerunt nomine:getharũ regem qui sunt in mysia regione
fuisse:qui eodẽ tempore regno est potitus:quo primũ semina fru
gum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cum sua be
neficia largiretur hominibus Triptholomum cuius ipsa fuerat nu
trix in curru draconum collocatũ:qui primus hominum vna rota
dicitur vsus: ne cursu moraretur iussit omniuz nationũ agros cir/
cuentem semina partiri: quo facilius ipsi posteriqz eorũ a fero vi/
ctu segregarenẽ. qui cum peruenisset ad eum quem supradixim9 ge
tharũ regem ab eo primũ hospitaliter acceptus: Deinde nõ ut be
neficiis aduena z inocens sed ut crudelissimus hostis insidiis ca/
ptus aliorũ dum paratus est producere suã pene perdidit vitam.
Carnabutẹ enim iussu cum draco vnus eorum esset interfectus ne
cum Triptholomus sensisset insidias parari currus presidium si/
bi constituere speraret Ceres eo uenisse et erepto adolescenti cur/
rum dracone altero subiecto reddidisse. Regem pro cẹpto malefi/
cio poena nõ mediocri affecisse. Hegesianax dicit Cererẽ memo
riẹ hominũ causa ita carnabuta siderib9 figurasse:manibus tenen
tem ut interficere draconẽ existimetur:qui ita uixerat acerbe vt io
cundissimam sibi consciscere mortẽ. ¶ Alii aũt herculem esse de/
monstrant:in Lydia apud flumen Sagarim:anguem interficientẽ
qui z homines cõplures interficiebat z ripam frugibus orbabat:
Pro quo facto a regina Omphale quẹ ibi regnabat multis orna/
tum muneribus argos remissum. Ab Juppitre vero propter for/
titudinem inter sidera collocatum. ¶ Nõ nulli etiã Triopã Thes/
salorum regem dixerunt esse. qui cum suum domicilium tegere co
naretur Cereris ab antiquis collocatum diruit templũ. Pro quo
fcõ a cerẽ fame obiecta nũq̃ postea frugib9 vllis saturari potuisse
existiaẽ. Nouissie ppe ad terminũ vitẹ dracõe obiecto mala pluria
ppessus aliqũ mortẽ adept9 iter astra Ceteris voluntate ẽ pstitut9
Jtaqz adhuc videẽ cũ draco circũplex9 ẹterna merẽtẽ afficere pẹna

¶ Policeus autē Vulcani factā manib⁹ demonstrat animāq; ei ab
Jouc traditā dicūt. Sed eius solutione hęc memorię ꝓdita est cā
Cum Juppiter Thetidis cōnubiū pulchritudine corporis induct⁹
peteret neq; a timida virgine impetraret: neq; eam rem minus ef
ficere cogitaret: illo tēpore parcę cecinisse ferunt fata quę ꝓfici na/
tura voluit rerū: Dixerūt enim quicunq; Thetidis fuisset maritus
eius filiū patria fore laude clariorē: qō Prometheus nō volunta/
te sed necessitudine vigilans auditū Juppitri nūciauit: qu veritus
ne id qō ipse saturno patri fecisset in simili cā: ne patris regno pri
uatus cogerēt: destitit Thetim velle ducere vxorē. ⁊ prometheo ꝓ
beneficio meritā rettulit grām eūq; vinculis liberauit. neq; qō illi
fuerat iuratus remisit vacuū omni alligationi futurū. Sed memo/
rie cā ex vtraq; re hoc est lapide ⁊ ferro sibi digitū vincire iussit. q̄
cōsuetudine homines usi quo satisfacere prometheo viderent an/
nulos lapide ⁊ ferro cōclusos habere cęperūt. Nōnulli etiā coronā
habuisse dixerūt: ut se victorē impune peccasse diceret. Itaq; ho/
mines in maxima lętitia victoresq; coronas hīe constituerūt. Id
exercitationib⁹ ⁊ cōuiuijs ꝓspicere licebit. ¶ Sed opinio ad initiū
est ⁊ interitū aquilę reuertamur. Hercules missus ab Euristeo ad
Hesperidū mala nescius vię deuenit ad promethea quē in caucaso
monte vinctū supra diximus. A quo via demōstrata victoria dum
iter facere contēdit ut ⁊ draconē de quo ante diximus interfectū di
ceret ⁊ gratiā ꝓ bēficio redderet. Nā cōfestim honorē quē potuit
reddidit merēti. Qua dimissa homines instituerūt ut hostijs imo
latis iocinora consūmerent in deorū altarib⁹ ut saturare eos ꝓ vi
sceribus promethei viderent. vt Eratosthenes autē de sagitta de
monstrat hac Apollo Cyclopas interfecit qui fulmē Jouis fecerūt
quo Aesculapiū interfectū cōplures dixerūt. Hāc aūt sagittā in hy
perboreo monte Apollinē defodisse cū autē Jupiter ignorauerit
filio ipsam sagittā vento ad Apollinē perlatā cū frugibus quę eo
tēpore nascebant. hanc ergo ob causam inter sidera demonstrat.

AQuila hęc quę dicit Ganimedem rapuisse et amanti Joui tradidisse. hanc etiam Jupiter primus ex auiũ genere delegisse sibi existimat: quę sola tradita ē memorię: cōtra solis orientis radios contendere valere. Itaq; super Aquariũ volare videt. hunc enim cō plures Ganymedē esse finxerũt. ¶ Nōnulli etiā dixerũt Meropē quendā fuisse: qui Coam ĩsulā tenuerit regno: & a filię nomine Coon: & homines ipsos a se: meropas appellaret. hunc autē habuisse vxorē: nomine Ethemeā genere Nymphaę procreatā: quę cū desierit colere Dianā ab ea sagittis figi cępit Tandē a proserpina viuam ad inferos arreptā eē. Meropen aūt desiderio vxoris pmotum: morte sibi cōsciscere voluisse. Junonē autē misertā eiꝰ: i Aquilam corpus eius cōuertisse. et inter sydera cōstituisse: ne si hominis effigie eū collocaret: nihilominꝰ memoriā tenens: cōiugis desiderio moueret. ¶ Aglosthenes aūt qui naxica scripsit: ait Jouē Cretę surreptum. naxum delatum. & ibi esse nutritū. qui postq̄ puenerit ad virilē ętatē et voluerit bello lacescere titanas. sacrificāti ei aquilam auspicatā. quo auspicio vsum esse. & eam inter astra collocasse. ¶ Nōnulli etiā dixerũt Mercuriũ. alij aūt Anapladē pulchritudine veneris ductū in amorē incidisse: & cum ei copia nō fieret animum ut cōtumelia accepta defecisse. Jouē autē misertū eius. Cum Venus Acheloo flumine corpus ablueret misisse aquilā quę sociū eius in amitenea egyptiorũ delatū Mercurio traderet: quē persequens Venus ad cupientē sui puenit: qui copia facta pro beneficio aquilam in mundo collocauit.

DElphin. hic qua de causa sit inter astra collocatus Erathosthenes ita cum ęteris dicit. Neptunũ quo tēpore voluerit Amphitritē ducere vxorē: et illa cupiens seruare virginitatem. fugerit ad atlanta: coplures eo quesitū dimisisse. In his & delphina quendā nomine qui peruagatus insulas: aliquādo ad virginē puenit eiq; persuasit

ut nuberet Neptuno: ⁊ ipse nuptias eorũ administrauit. Pro quo facto: inter sidera delphini effigiẽ collocauit. Et hoc amplius: qui Neptuno simulacrũ faciũt: delphinum aut in manu: aut sub pede eius constituere: inde: Neptuno gratissimum esse arbitrantur.

¶ Agloasthenes aũt qui naxica ꝓscripsit Tyrrhenos ait fuisse quosdam nauicularios: qui liberũ patrẽ: puerũ receptum: ut naxum cũ socijs suis comitibus transuectũ: redderent nutricibus nymphis: a quibus eum nutritum. ⁊ nostri: in progeniem deorũ ⁊ cõplures greci dixerũt. Sed ut ad ꝓpositũ reuertamur. nauicularij spe prę/dę inducti nauẽ auertere voluerunt: qõ Liber suspicat⁹: comites suos iubet symphonia canere: quo sonitu inaudito Tyrrheni cũ usq; eo delectarent: ut etiã in saltationibus essent occupati: cupiditate se in mari inscij proijecerũt: ⁊ ibi delphini sunt facti: quorũ cogitationẽ cũ Liber memorię hominũ tradere voluisset: vnius effigiẽ inter sidera collocauit. ¶ Alij autem dicũt: hunc esse delphina: qui Ariona cytharedũ: ex siculo mari thenariũ transuexit: qui cum cęteros artificio prestaret: et circum insulas quęstus cã vagaret: seruuli eius arbitrati: plus in pfidiosa libertate cõmodi q̃ i placida seruitute esse: cogitare cęperũt ut dño in pelagus ꝓiecto: bona eius inter se partirẽt: qui cũ cogitationẽ eorꝫ sensisset: petijt nõ ut dñs a seruis: sed ut innocẽs ab improbis: ut parens a filijs: ut se liceret ornatum: qua sępe fuerat veste: qm̃ nemo esset alius ut ipse qui suũ quęstũ ꝓsequerẽt euentũ. Qõ cum impetrasset: cytbara sumpta: suam cępit deflere mortẽ: quo sonitu ducti delphines: e toto mari ꝓnatant ad Arionis cantũ. Itaq; deorũ imortaliũ potestate inuocata: snp eos se deijecit: quorũ vnus Ariona exceptũ ptulit ad thenarium littus. In cuius memorię causa: quę ibi statua ẽ Arionis in ea delphini simulacrũ affixũ videt. Pro qua re inter sidera ab antiquis astrologis est figuratum. Serui autem qui per se putarant seruitute elapsos tempestate thenarium perducti a domino comprehensi non mediocri supplicio sunt affecti.

EQuus. hũc Aratus ⁊ alij cõplures: Pegasum Neptuni ⁊ Medusę Gorgonis filiũ dixerunt: qui i helicone: boetię monte: vngula saxũ feriens: fontem aperuit: qui ex eius nomine hypocrine est dictus. ¶ Alij dicũt: quo tẽpore Bellorophontes ad Proethum abãtis filium argiuorum regem deuenerit: Anciã cõiugem regis: hospitis amore inductam: petisse ab eo: uti sibi copiam faceret: promittens ei cõiugis regnum. quę cum impetrare non potuisset! verita ne se ad regem criminaret̃: occupat eum sibi vim afferre voluisse: Proetho dicit: qui ꝙ eũ dilexerat: noluit ipse suppliciũ sũmere: sed qd̃ ęquum esse sciebat: mittit eum ad Jebatẽ Ancię reginę patrem: quẽ alij thenobeiã dixerũt: ut ille filię pudiciciã defendens Bellorophontem obijceret Chimerę: quę eo tempore lyciorum agros vastabat flamma: vnde victor ꝓfugiens post fontis inuentionẽ: cum ad cęlũ cõtenderet euolare: neqꝫ longe iã abesset despiciens ad terrã: timore ꝑmotus decidit: ibiqꝫ ꝑisse dicit̃. Equꝰ autẽ subuolasse int̃ sidera ab Joue cõstitutus existimat̃. ¶ Alij nõ criminatũ ab ancia: sed ne sępiꝰ audiret: qd̃ nollet: aut p̃cibꝰ eiꝰ moueretur: ꝓfugisse argis dixerũt. Euripides aũt i melãcippa tpe hippendironis cẽtauri: filiã theanthea appellatã dicit. quę cũ alertur in monte Pelio: ⁊ studiũ in venãdo maximũ haberet: quodã tpe ab eo loco hellenis filio: Jouis nepote ꝑsuasã cõcepisse: cũqꝫ iam partus appropinquaret! ꝓfugisse i siluã: ne pr̃i cũ virginẽ speraret nepotẽ ꝓcreasse videret̃: Itaqꝫ cũ parẽs eã ꝑsequeret̃: dicit̃ petijsse a deorũ potestate: ne pariẽs a parẽte ꝯspiceret̃: quę deoꝝ volũtate postq̃ꝫ pegit in equã cõuersa in astra est cõstituta. ¶ Nõnulli eã vatem dixerũt esse: sed qd̃ deorũ cõsilia hoibus sit enũciare solita: in equã esse cõuersã. Callimachus aũt ait: ꝙ deflerit venari: ⁊ colere Dianã: in quã speciẽ supra diximꝰ: eã Dianã ꝯuertisse. Hec dr̃ etiã hac re nõ esse in ꝯspectu Cẽtauri: quẽ Chirona eẽ nõnulli dixerũt ⁊ etiam dimidiã apparere! quod noluerit sciri se fęminã esse.

DEltoton. hoc sidus velut littera ē grēca in triangulo posita. itaqz appellat̄ :qd̄ Mercuri⁹ supra caput Arietis statuisse existimat̄ :ideo ut obscuritas Arietis huius splendore:quo loco esset significaret̄ ⁊ Jouis nomine:grēce Aiō ꝑimam litteram deformaret ¶ Nōnulli ęgypti positionē. Alij qua Nilus terminaret ęthiopiā esse ⁊ ęgyptū dixerūt. Alij Siciliā figuratā putauerūt. Alij ꝙ orbē terrarū superiores trifariam diuiserunt. tres angulos esse constitutos dixerunt.

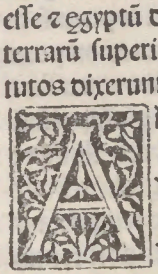

ARies. hic existimat̄ esse qui phryxum transtulisse et hellen. dictus est. per hellespontū: quē hesiodus ⁊ Pherecides ait habuisse aureā pellē de qua alibi plura dicemus. Sed hellen decidisse in hellespontū ⁊ a Neptuno cōpressā Peona ꝓcreasse:cōplures. ¶ Nōnulli Edonū dixerūt. Prēterea phryxū incolumē ad Oetā ꝑuenisse ⁊ Arietē Joui imolasse. Pellē in tēplo fixisse ⁊ Arietis ipsi⁹ effigiem ab Joue inter sidera cōstitutā:habere tēpus anni quo frumentum serit̄:et ideo ꝙ ortū seuerit ante:quę maxime fugę fuit causa: Et erasthetenes ait arietē ipsū sibi pellē aureā detraxisse ⁊ Phryxo memorię causa dedisse:ipsum ad sidera ꝑuenisse:quare ut supra diximus obscurius videat̄. ¶ Hūc aūt nōnulli dixerūt i oppido horcomenio qd̄ ē in boetia natū. Alij in salorū thessalię finib⁹ procreatum. Alij dicūt Cretea ⁊ athamantē cū alijs plurib⁹ ęoli filios fuisse. ¶ Nōnulli etiā Athamātis filiū Salamonē esse:ęoli nepotē esse dixerūt. Cretea aūt habuisse demodicē vxorē quā alij biadicē dixerunt. hanc autē Phryxi athamantis filij corpore inductā in amorē incidisse. neqz ab eo ut sibi copiā faceret impetrar̄ potuisse. Itaqz necessario coactā criminari eū ad Cretea cępisse quę diceret ab eo vi sibi pene allatā. ⁊ hoꝝ similia mulierū cōsuetudine dixisse. Quo facto Cretea ut vxoris amantē ꝑmotū athamanti ut de eo supplicium sumeret ꝑsuasisse. Nubē autē interuenisse et ereptuz phryxum

⁊ hellē eius sororē in ariete posuisse ⁊ per hellespontū q̃ longissi/
me posset perfugere iussisse: Hellen occidisse: ⁊ ibi debitum nature
reddidisse. Ex hui⁹ nomine hellespontū appellatū: Phrixum Col
chos peruenisse: ⁊ vt ante dixim⁹ arietis interfecti pellem in tem/
plo fixisse Ipsum autē a Mercurio ad Athamantē reductum qui
patri eius satisfecerit: eū innocentia cōfusuz profugisse. Thermi/
spus autē dicit: quo tempore Liber affricā oppugnauerit deuenisse
cum exercitu in euz locū: qui propter multitudinē pulueris ammo
des est appellatus. Itaqz cum in maximū periculuz deuenisset q̃
iter necessario facere videbat. accessit eo ut aquē maxima penuria
esset quo facto exercitus ad defectionē maximā venire cogebatur:
qui quid agerēt dum cogitāt Aries quidā fortuitu ad milites eorū
errans peruenit: quos cum vidisset fuga sibi presidiū parauit Mi
lites autem qui eū fuerunt conspicati ⁊ si puluere ⁊ estu pressi vix
progrediebanī: tamē ut predā ex flamma petentes: arietē sequi ce/
perunt usqz ad eum locū qui iouis ammonis postea templo consti
tuto est appellatus. Quo cum peruenissent arietē quem consecuti
fuerant nusq̃ inuenire potuerunt. Sed quod magis his fuerat o/
randum aquē magnā copiam in eo loco nacti sūt. corporibusqz re
cuperatis libero statim nunciauerūt: q̃ gauisus ad eos fines exer/
citum deduxit ⁊ Iouis ammonis templū cum arietinis cornibus
simulacro facto constituit. arietem inter sidera figurauit. Ita ut cū
sol in eius foret signo: omnia nascentia recreareni: quē veris tem/
pore fiunt hac re maxime q̃ illius fuga Liber recreauit exercitum
Preterea. xij. signorū principē voluit esse q̃ ille optimus exerci/
tui fuerit ductor. Sz de ammonis simulacro Leon q̃ res egyptias
conscripsit: ait. Cum Liber egyptuz ⁊ reliquos fines regno teneret
⁊ omnia primus hominibus ostendisse diceret: ammonē quendā
ex africa venisse ⁊ pecoris multitudinē ad libeē adduxisse: quo fa/
cilius ⁊ eius gratia vteretur ⁊ aliquid primus inuenisse diceretur.
Itaqz pro beneficio ei Liber existimatur agrū dedisse qui est cōtra

c

thebas egyptias: ⁊ qui simulacra faciunt ammonis: cum capite cornuto instituunt: ut homines memoria teneant: cum primũ pecus ostendisse. Qui autẽ Libero factum voluerunt assignare q̃ nõ petierit ab ammone: sed ultro ad eũ sit adductus: simulacra illi cornuta faciunt: ⁊ arietẽ memoriẹ causa inter sidera fixum dicunt.

TAurus. hic dicitur inter astra esse constitutus q̃ Europã incolumẽ transuexit Cretã. Vt Euripides dicit. Nonnulli aiunt cum in bouem sit conuersa: vt Juppiter ei satisfacere videretur inter sidera constituisse: q̃ eius prior pars appareat ut tauri: sed reliquũ corpus obscurius videatur. ¶ Expectat autem ad exortum solem: cuius oris effigiẽ quẹ continent stellẹ hyades appellantur: ¶ has autẽ pherecydes atheniensis liberi nutrices esse demõstrat numero septẽ: quas etiaz ante nymphas Dodonidas appellatas: harũ nomina sunt hẹc. Ambrosia. Eudora. Padile. Coronis. Polisso Phyleto. Thyene. hẹ dicuntur a Lygurgo fugatẹ ⁊ p̃ter Ambrosiam omnes ad thetym profugisse ut ait Asclepiades. Sed vt Pherecydes dicit ad thebas liberũ perlatum Junoni tradiderunt Quam ob causam ab Joue gratia eis est relata q̃ inter sidera sunt constitutẹ. ¶ hyades autem appellatẹ sunt ut ait Musceus q̃ ex atlante ⁊ hya Oceani filia: sint quindecim filiẹ procreate: quarum quinqz hyadas appellatas demonstrat q̃ earum hyas fuerit frater a sororibus plurimũ dilectus. qui cum uenans a leone esset interfectus: quinqz de quibus supradixim⁹ lamentationibus assiduis permotẹ dicuntur interijsse: quare eas q̃ plurimũ de eius morte laborarent hyadas appellatas. Reliquas vero decẽ sorores delibe/rasse de sororũ morte. ⁊ earũ septẽ sibi mortem consciſse. quare q̃ plures idẽ senserũt Pleidas dictas. ¶ Alexander autẽ hyadas ait dictas q̃ plures: hyades et boetiẹ sunt filiẹ. Pleidas autem q̃ ex pleone oceani ⁊ atlante sint natẹ. he numero septẽ dicunt. Sed nemo amplio quã sex videre potest. Cui⁹ causa prodit: hoc qõ De

septē sex cū immortalib⁹ concubuerūt. tres Cū ioue. Due cū Nep/
tuno. Vna cū Marte: reliqua autē. Sisyphi vxor demōstrat̄. Qua
rū ex electra ⁊ ioue dardanū Ex maia mercuriū. Ex tagete lacedē
mona ꝓcreatū. Ex Alctone autē ⁊ neptuno Irea. Ex celeno lycū
⁊ nictea natū. Martē autē ex Sterope Oenomaum ꝓcreasse quā
alij ęnomai dixerūt vxorē. Meropen autē Sisypho nuptā Glau/
cū genuisse. quē cōplures Bellorofontis patrē esse dixerūt. Qua/
re ꝓpter reliquas sorores eius inter sidera cōstitutā. Sed quia ho
mini nupsit stellā ei⁹ obscuratā. ¶ Alij dicūt Electrā non apparere
ideo quod Pleides existimenť choreā ducere stellis. Sed postq̄
troia fuit capta ⁊ ꝓgenies eius quę a dardano fuerit sit euersa: do/
lore permotā ab his se remouisse: ⁊ in circulo qui arctic⁹ dicit̄ con
stitisse: ex quodā longo tempore lamentantē capillo sparso videri.
Itaq; e facto Cometē esse appellatam. Sed has Pleidas antiqui
astrologi seorsum a tauro deformauerūt ut ante dixim⁹ Pleiones
⁊ Atlantis filias: quę cū in boetiam cū puellis iter faceret: oriona
conatū voluisse ei vim afferre illā fugere cępisse: Oriona autē secu
tū esse ānis. xij. neq; eā iuenrie potuisse. Iouē aūt puellā misertū
iter astra cōstituisse ⁊ postea a nōnullis astrologis caudā tauri ap
pellatā Itaq; ad huc Orion fugiētes eas ad occasū seq̄ videť. Eas
stellas vergilias nostri dixerūt ꝙ post ver exoriunť: ⁊ hae quidem
ampliorē cęteris habēt honorē. Qd̄ earū signo exoriēte ęstas signi
ficať. Occidēte autē hyems ostendit̄: qd̄ alijs nō ē traditū signis.

Gemini. hos cōplures Astrologi castorē ⁊ pollucē es
se dixerūt: quos demonstrant omniū fratrū inter se
amātissimos fuisse. ꝙ neq; de p̄ncipatu ꝯtenderūt
neq; vllam rem sine communi consilio gesserunt.
Proquibus officijs eorum Iuppiter inter notissi/
ma sidera eos constituisse existimatur. Neptunū autem pari con
silio enumerasse: Nam equos his quibus vtuntur donauit ⁊ de/
dit potestatem naufragis saluti esse. ¶ Alij dixerunt herculem

esse ⁊ Apollinē. ¶ Nonnulli etiā Triptholemū: quē supra diximus ⁊ Jasona a Cerere dilectos: ⁊ ad sidera platos. Sed qui de Casto/re ⁊ Polluce dicunt: hoc amplius addunt: ut Castor in oppido Al/driadnis sit occisus: quo tempore Lacedemones cum athenienſi/bus bellū gesserunt. ¶ Alij aūt cū oppugnarent Spartā Lyncus ⁊ hydas ibi perisse dixerunt. Pollucem ait Homerus concessisse fra tri dimidiam vitam. Itaq; alternis diebus eorum quēq; lucere.

Cancer. hic dicit Junonis beneficio inter astra col/locatus: q̄ cum hercules contra hydrā Lerneā con stitisset: ex palude pedem eius mordicus arripuisset qua de re hercules permotū cum interfecisse: Ju/nonem autē inter sidera cōstituisse: vt esset cū duo deciz signis: quē maxime solis cursu continent. ¶ In eius defor/mationis parte sunt quidā qui asini appellantur: a Libero in testa Cancri duabus stellis figurati. Liber enim a Junone furore obie/cto: dicitur mente captus fugisse per Thesproriā: cogitans ad Jo uis dodonei templum peruenire: vnde peteret responsum: quo fa cilius ad pristinum statum mentis peruenirет: sed cum venisset ad quandam paludem magnā: quam transire non posset: de quibus/dam duobus asellis obuijs factis: dicitur vnum deprendisse eorū: ⁊ ita esse transuectū: ut omnino aquā non tetigerit. Itaq; cum ve/nisset ad templū Juppitris dodonei statim dicitur a furore libera tus: ⁊ asellis gratiam retulisse ⁊ inter astra eos collocasse. ¶ Non/nulli etiā dixerunt asino illi: qui fuerit vectus: vocem humanā de/disse: Itaq; postea cū Priapo deo naturē contendisse: ⁊ victuz ab eo interfectū. Pro quo Liberū eius misertū in sideribus annume/rasse. Et ut sciretur id pro deo nō pro homine timido (quia Junō/nem fugerit) fecisse: supra Cancrū cōstituit: qui deē beneficio fue/rit affixus astris. ¶ Dicitur etiā alia historia de asellis vt ait Era/tosthenes: quo tēpore Juppiter bello gigantibus indicto: ad eos oppugnandos omnes deos conuocauit: venisse Liberum patrem

Vulcanũ satyros sylenos asellis vectos: qui cũ nõ lõge ab hostib⁹ abessent: dicunt̃ aselli ꝑtimuisse: ⁊ ita ꝓ se quisq; magnũ clamorẽ ⁊ inauditũ gigãtib⁹ fecisse: vt oẽs hostes eorũ clamore i fugã se cõuerterẽt: ⁊ ita sint supati ¶ Huiꝰ similis ẽ historia de buccina Tritonis: Nã is quoq; fert̃: cũ cõchã iuentã excauasset secũ ad gigantes tulisse: ⁊ ibi sonitũ quendã iauditũ ꝑ concham misisse. Hostes autẽ veritos ne q̃ esset imanis fera ab aduersarijs adducta: cũ esset ille mugit⁹: fugę se mãdasse: ⁊ ita victos i hostiũ ptãte ꝑuẽisse.

LEo. Hic dr̃ a Joue cõstitut⁹ ꝙ oiũz ferarũ p̃nceps esse existimat̃. Nõnulli etiã hoc ampli⁹ dicũt ꝙ herculis p̃ma fuerit hec certatio ⁊ ꝙ cũ iermis interfecit. De eo ⁊ Pisandr⁹ ⁊ cõplures alij scripserũt: cui⁹ simulacrũ ꝓximũ ẽ virgini. Sz alię septẽ stellę ad caudã leonis i triangulo collocatę: q̃s crines beronices esse Conon sami⁹ mathematic⁹ ⁊ Callimach⁹ dicit. Cũ Ptolemę⁹ beronicẽ Ptolemęi ⁊ Aristonis filiã sororẽ suã duxisset vxorẽ: ⁊ paucis post dieb⁹ Asiã oppugnatũ ꝓfect⁹ eẽt: vouisse beronicẽ: si victor Ptolemęus redisset: se detonsurã crinẽ: quo voto donatũ crinẽ in Veneris Arsinoes Cõfintidis posuisse tẽplo: eisq; postero die nõ cõparuisse: quod factũ cuz rex egre ferret Conon Mathematicus (vt dixim⁹) cupiẽs inire gratiã regis dixit crinẽ inter sidera videri collocatũ: ⁊ quasdã vacuas a figura septẽ stellas ostendit quas esse crinẽ fingeret. Hãc beronicẽ nõnulli cũ Callimacho dixerũt equos alere ⁊ ad Olympia mittere cõsuetã. Alij dicũt hoc ampli⁹ Ptolemęũ beronicis patrẽ: multitudine hostiũ perterritũ: fuga salutẽ petisse: filia autẽ sępe consuetam insiluisse in equũ: ⁊ reliq̃ exercitus copiã constituisse: ⁊ complures hostiũ interfecisse: reliquos in fugam coniecisse: pro quo etiam Callimachus eã magnanimã dixit. ¶ Eratosthenes autẽ dicit ⁊ virginibus lesbijs dotem quam cuiq; relictã a parente nemo solueret iussisse reddi. ⁊ inter eas constituisse petitionem.

Virgo: hanc hesiodus Jouis ⁊ Themidis filiã dicit: Aratus autẽ Astrei ⁊ aurorę filiã existimat: ꝙ eodẽ tẽpore fuerit: cũ aurea sęcula hominũ: ⁊ eorũ principem fuisse demõstrat: ꝓpter diligentiã ⁊ ęquitatẽ iustitiã appellatã: neqꝫ illo tempore ab hominibus exteras nationes bello lacessitas esse: neqꝫ nauigio quẽq̃ vsũ esse: sed agris colẽdis vitã agere cõsueuisse. Sed post eoꝝ: qui sint nati min⁹ officiosos: magis auaros coepisse fieri. Quare min⁹ iustitiã inter homies fuisse cõuersatã: Deniqꝫ eã ꝑuenisse vsqꝫ eo: dũ diceret: heu heu gen⁹ hominũ natũ: Itaqꝫ iã nõ potuisse pati ampli⁹ ⁊ ad sidera euolasse. ¶ Sed hanc alij Fortunã alij Cererẽ dixerũt ⁊ hoc magis nõ cõuenit inter eos ꝙ caput eius nimiũ obscurũ videt. ¶ Nõnulli etiã Erigonẽ Icari filiã dixerũt: de qua supra diximus. Alij autẽ apollinis filiã ex Chrisostemi natã ⁊ infantẽ parthenon nomine dictã eamqꝫ ꝙ parua interierit ab Apolline inter sidera collocatam.

Scorpius. hic ꝓpter magnitudinẽ membrorũ in duo signa diuidit: quorũ vni⁹ effigiẽ nostri librã dixerũt. sed oino totũ signũ hac de causa statutũ assignatur ꝙ orion cũ venaret ⁊ in eo exercitatissimũ se esse cõfideret dixisse: etiã dianę ⁊ latonę: se oia quę ex terra oriunt interficere valere: quare terrã permotã scorpionẽ eduxisse: qui eũ iterficere demonstrat. Jouẽ autẽ vtriusqꝫ animũ admiratũ: scorpionẽ iter astra collocasse: vt species eius homnib⁹ documento esset: ne quis eorũ aliq̃ re sibi cõfideret. Dianã aũt ꝓpt studiũ orionis petisse a ioue: vt idẽ illi bñficiũ daret petẽti qd terrę vltro tribuisset. Itaqꝫ eũ cõstitutũ: vt cũ scorpion oriat orion occidat.

Sagictari⁹. hũc cõplures centaurũ esse dixerunt. alij autẽ hac de causa negauerũt. qd nemo centaur⁹ sagittis sit vsus. hic aũt querit cur equinis crurib⁹ sit deformat⁹ ⁊ caudã habeat vt satyri. Dicũt eni non/

nulli hũc esse Crotũ noie Euphemes musarũ nutricis filiuz vt ai Soste9 tragoediarũ scriptor: eũ domiciliũ ĩ mõte helicone habuisse z cũ musis solitũ delectari: nõnũq; etiã studio venationis exercerí: Itaqz p merita diligẽtia magnã laudẽ assecutũ. Nã z celerrimum i siluis z acutissimũ in musis factũ esse: Pro quo studio petisse musas ab ioue vt i aliquo astrorũ numero deformarer. Itaqz iouẽ fecisse vt cũ omnia illius artificia vno corpe vellet significare: Crura eius equina fecisse: q; equo multũ sit vsus z sagitas pro ingenio adiunxisse: vt ex his z acumẽ z celeritas esse videt: Cauda n satiricã in corpe fixisse: q; non minus hic musę q; liber satyris sit delectat9. Ante hui9 pedes stellę sunt paucę in rotũdo deformate: quas Coronã ei9 vt ludẽtis abiectã nõnulli dixerunt.

Capricornus. huius effigies similis est Egipani: quẽ Iuppiter: q; cum eo erat nutritus cum eo esse voluit: vt carpam nutricem de qua ante dixim9. Hic etiam dicitur q; cum Iuppiter tytanas oppugnaret primus obiecisse hostibus timorem qui Panisscos appellatur vt ait Eratosthenes hac etiam de causa huius inferiorem partem piscis esse formatio q; muricibus idest maritimis conchilijs hostes sit iaculatus pro lapidũ iactatione. Aegyptij autem sacerdotes z nonnulli poetę dicunt euz cũ plures dij in egyptum conuenissent: repente venisse eodem typhona acerrimum giganta z maxime deorũ inimicum: quo timore permotos ĩ ailiam figuram se conuertisse. Mercurium factum esse ibim. Apollinem autem quę threicia auis idest grus. dicitur. Dianam Claro simulatam: quibus de causis egyptios ea genera violari non sinere demonstrant. q; deorum imagines dicantur: Eodem tempore Pana dicunt in flumen se deiecisse: z posteriorẽ partem corporis effigiem piscis alteram vero hirci fecisse: z ita a Typhone profugisse: cuius cogitatum Iuppitrem admiratũ: effigiem eius inter sidera fixisse.

AQuari⁹. hũc cõplures Ganymedẽ esse dixerũt: quẽ Juppit̃ ꝓpter pulchritudinẽ corꝑis ereptũ parẽti/bus deorũ mĩstrũ fecisse existimat̃. Itaqꝫ oñdit̃ vt aquã aliquo ĩfundens. ¶ Hegesinax aũt de ucaliona dicit eẽ ꝙ eo regnãte tãta vis aquę se de cęlo ꝓfu/derit vt cataclysinus fact⁹ eẽ diceret̃. ¶ Eubol⁹ aũt Lecropẽ demõstrat esse: antiquitatẽ generis cõmemorãs: ⁊ ostendẽs anteq̃ vinũ traditũ sit hominibus aqua in sacrificijs deoruꝫ vsos esse: ⁊ ante Lecropem regnasse q̃ vinum sit inuentum.

PIsces. Diogenites Eritbrach⁹ ait quodã tꝑe Venerẽ cũ cupidĩe filio ĩ Syriã ad flumẽ eufratẽ venisse: ⁊ eodẽ loco repẽte Typhona gigãta: de quo supra diximꝰ: apparuisse. Venerẽ aũt cũ filio ĩ flumẽ se ꝓiecisse: ⁊ ibi figurã pisciũ forma mutasse: quo fcõ periculo eẽ liberatos. Itaqꝫ postea syros q̃ in his locis sũt ꝓximi: destituisse pisces esitare: ꝙ vereant̃ eos capẽ ne simili cã deorũ pręsidia ĩpugnare videant̃: aut eos ĩpos captare. Eratosthenes aũt exeo pisce natos homines dicit. de quo post dicemus.

CEtus. De hoc dicitur ꝙ a neptuno missus sit: vt Andromedã iterficeret: quã añ diximꝰ. Sꝫ a Perseo sit interfect⁹: ꝓpter immanitatẽ corꝑis: ⁊ illius virtute inter sidera collocatum.

ERidan⁹. hũc alij Nilũ: cõplures etiã Oceanũ eẽ dixerũt. Qui aũt nilũ volũt vocari: ꝓpter magnitudinẽ ei⁹ ⁊ vtilitatẽ ęquissimũ eẽ demõstrãt. ꝑterea ꝙ infra eũ quędã stella sit: clari⁹ cęteris lucẽs noie Canopos appellata canopos ãt ĩsula fluie aluit̃ Nilo.

LEpus. hic dicit̃ Orionis canẽ fugere venantis. Nã cũ vt oportebat: eũ venatorẽ finxissent: voluere etiã hoc significare aliqua de cã: Itaqꝫ leporẽ ad pedes eius fugientẽ finxerũt: quẽ nõnulli a Mercurio cõ

stitutū dixerūt: eiqz datū eē pręter cętera genera q̄drupedū: vt a/
lios pareret alios haberet i vētre. ¶ Qui aūt ab hac cā dissentiūt:
negāt tā nobilē ⁊ tā magnū venatorē: de quo ⁊ añ i scorpionis si/
gno dixim⁹: oportere fingi leporē venari. Callimachū quoqz accu/
sari ꝙ cū canis scriberet laudes eam lepoꝝ sanguie gaudere: ⁊ eos
venari dixisset: Itaqz Oriona cū tauro decertantē fecerūt. ¶ Lepo
ris aūt hāc historiā memorię ꝓdiderūt: apud antiquos i insula le/
ro nullū leporē fuisse: sz ex eorū ciuitate adolescētiū quendā stu/
dio generis inductū: ab exteris finib⁹ leporē fęminā p̄gnantē attu
lisse: ⁊ ad ei⁹ partū diligētissime ministrasse. Itaqz cū peperisset cō
plurib⁹ ei⁹ ciuitatis studiū icidisse ⁊ parti p̄cio parti bñficio mer/
catos omēs lepores alere coepisse Itaqz nō lōgo interuallo tantā
multitudinē leporū ꝓcreatā: vt tota insula ab his occupata dicere
tur: quib⁹ cū ab hominib⁹ nil daret̄: in semina eorū impetu fcō oīa
comederūt Quo facto incolę calamitate affecti: cū fame forēt op/
pressi: cōi cōsilio totius ciuitatis vix deniqz eos abegisse ex insula
dicunt̄. Itaqz leporis postea figurā in astris cōstituisse: vt homi/
nes meminissent nil esse tā exoptandū in vita: quin ex eo plus do
loris q̄ lętitię capere posterius cogerentur.

Rion. hūc hesiod⁹ Neptuni filium dicit: ex Euriale
Minois filia natū: cōcessum autē ei vt sup fluctus
currere: ⁊ in terra quēadmodū Phyclo datū dicit̄ vt
supra aristas curreret nec eas infringeret. ¶ Aristo/
nicus autē dicit quendā erithrea fuisse thebis: Pyn
dar⁹ aūt i insula chio. hūc aūt cū Jouē ⁊ Mercuriū hospitio re/
cepisset: petisse ab eis: vt sibi aliquid liberorū nasceret̄. Itaqz: quo
facili⁹ petitū ipetraret: bouē imolasse ⁊ his ꝓ epulis apposuisse:
qd̄ cū fecisset: poposcisse Jouē ⁊ mercuriū: ꝙ coriū de boue fuisset
detractū: ⁊ quod fecerāt vrinę in coriū infudisse: ⁊ id sub terra po
ni iussisse: ex quo postea natū puerū: quē eratheus e facto Uriona
nomie appellauit: sed vetustate ⁊ consuetudine factū est vt Orion

vocaret. Hic dicit Thebis chiũ venisse ⁊ Oenopiõis filiã meropẽ
ꝑ vinuꝫ cupiditate incẽsus cõpressisse: ꝓ quo facto ab Oenopione
excecat⁹: ⁊ de isula eiject⁹ existimat lenũ ad vulcanũ ꝑuenisse: ⁊ ab
eo quendã ducẽ Cedaliona noie accepisse quẽ collo ferens dicit ad
solẽ venisse ⁊ ab eo sanatũ: vt se vlcisceret Chiũ reuertisse. Oenepi
ona autẽ a ciuib⁹ sub terra custoditũ esse: quẽ postq̃ se iuenire pos
se desꝑaret Orion in insulã cretã ꝑuenisse: ⁊ ibi venari cepisse cum
diana ⁊ ei polliceri quę supradixim⁹, ⁊ ita ad sidera ꝑuenisse. ¶ Nõ
nulli aũt aiũt oriona cũ Oenopione ꝓpe nimia cõiunctũ amicicia
vixisse ⁊ qd̃ ei noluerit suum studiũ in venãdo ꝓbare diane quoqꝫ
pollicitũ q̃ supra dixim⁹. ⁊ ita iterfectũ ¶ Alij dicũt cũ Callimacho
cũ dianę vim voluerit afferre ab ea sagictis eẽ confixũ ⁊ ad sidera
ꝓpter venãdi cõsimile studiũ deformatũ ¶ Hystri⁹ dicit Oriona a
diana esse dilectũ ⁊ pene factũ vt ei nupsisse existimaret. Qd̃ apol
lo cũ egre ferret ⁊ sępe eã obiurgãs: hoc fecisse: natãtis orionis lõ
ge caput solũ vidẽt cõspicatus: cõtendit cũ diana eã non posse sa/
gictã mittere ad id: qd̃ nigrũ in mari videret: quę cũ vellet i eo stu
dio se maxie artificẽ dici sagicta missa caput oriõis traijecit. Itaqꝫ
cũ fluct⁹ interfectũ ad litt⁹ adiecisset ⁊ se cũ diana ꝑcussisse plurimũ
doleret. multis ei⁹ obitũ ꝓsecuta lachrymis iter sidera statuisse exi
stimat. Sꝫ quę post mortẽ ei⁹ diana fecerit in ei⁹ historijs dicem⁹.

CAnis. Hic dicit ab Joue custos Europę apposit⁹ es
se ⁊ ad minoa ꝑuenisse. Quem Prochris Cephali
vxor laborantẽ dicit sanasse: ⁊ ꝓ eo bñficio canẽ mu
nere accepisse. ꝙ illa studiosa fuerit venationis: ⁊ ꝙ
cani fuerat datũ ne vlla fera ꝑterire eũ posset. post
ei⁹ obitũ canis ad cephalũ ꝑuenit: quod prochris ei⁹ fuerat vxor:
quẽ ille ducẽs secũ thebas ꝑuenit vbi erat vulpes cui datũ dicebat
omẽs canes effugere posse. Itaqꝫ cũ in vnũ ꝑuenissent. Juppiter
nescius qd̃ faceret (vt histri⁹ ait) vtrũqꝫ in lapidẽ cõuertit ¶ Non/
nulli hũc canẽ orionis esse dixerũt ⁊ quod studiosus fuerit venan

di cũ eo cane quoqꝫ int̃ sidera collocatũ. ¶ Alij aũt Icari canẽ es/
se dixerũt de quo ante diximꝰ: quę multas ꝓposita suos habẽt au/
ctores: sed canis habet in lingua stellã vnã quę ip̃a canis appellat̃.
In capite autẽ alterã quã isis suo nomie statuisse existimat̃: ⁊ syriõ
appellasse ꝑ flãmę cãdorẽ ꝙ eiꝰ modi sit vt pręt̃ cęt̃as lucẽ videat̃

PItaqꝫ quo magis ea cognoscerẽt syriona appellasse.
Rochion. hic añ maiorẽ canẽ exoriri videt̃ sꝫ a nõ/
nullis orionis esse existimat̃. hac etiã de causa pro/
chionẽ appellatũ: sed ijsdẽ omnibus historijs qui/
bus superior canis annumeratur.

ARgo hãc nõnulli ꝓpter celeritatẽ argo dixerũt grę
ce appellatã. Alij ꝙ argꝰ eiꝰ fuerit inuẽtor. hãc aũt
primã i mari fuisse cõplures dixerũt ⁊ hac re maxie
stellis esse figuratã. hãc nauim factã pindarꝰ ait in
magnesia oppido cui demetria nomẽ est. Callima/
chus autem in ijsdem finibus ad Apollinis actij templũ quod
argo nautę ꝓficiscẽtes statuisse existimãt̃ i eo loco q̃ pagase vocat̃
iõ ꝙ nauis argo ibi p̃mũ cõpacta dr̃ qd̃ẽ gręce pagase. homerus
hũc eũdẽ locũ i thęssalię finibꝰ eẽ demõstrat. Eschylꝰ ãt ⁊ nõnulli
aiũt a Minerua quãdã materiã loquẽtẽ eodẽ eẽ cõiũctã sꝫ huiꝰ nõ
tota effigies iter astra videt̃: diuisa eni ẽ a puppi vsqꝫ ad malũ si/
gnificãs: ne homines nauibus fractis ꝑtimescerent.

CEntaurꝰ. hic dr̃ nomie Chyron saturni ⁊ Phylire fi
lius eẽ qui non mõ cęteros cẽtauros sꝫ hoies quoqꝫ
iustitia dr̃ supasse. Esculapiũ ⁊ achillẽ nutrisse existi
mat̃: pietate igit̃ ⁊ diligẽtia effecit vt int̃ astra nũe/
raret̃. Apud hunc hercules cum diuerteretur ⁊ si/
mul cum chirone sedens sagictas consideraret: fertur vna eorum
decidisse supra pedem Chironis ⁊ ita eum iterfecisse. ¶ Alij autẽ
dicunt centaurum miratum ꝙ tam breuibus sagictis. tam magna
corpa cẽtaurorũ iterfecerit ip̃m cõtendere arcum conatũ. Itaqꝫ ex

ei⁹ manu sagittã ꝓlapsam in pedẽ ei⁹ incidisse: ꝓ q̃ re Juppit ei⁹
misert⁹ iter sidera cũ cõstituit cũ hostia quã supra arã tenẽs imola
re videt. hũc alii Phonon eẽ cẽtaurũ dixerũt: eũq; auspicio prę/
ter cęteros plurimũ valere. Itaq; ad aram cum hostia venire Jo/
uis voluntate figuratur.

ARa i hac primũ dij existimant sacra ⁊ cõiurationẽ
fecisse: cũ Tytanas oppugnare conarent. eã autẽ cy/
clopas fecisse: ab ea cõsuetudine homines dicunt
instituisse sibi: vt cũ aliquã rem efficere cogitarent:
prius sacrificarent q̃ agere coepissent.

HIdra in qua Corv⁹ insidere ⁊ crater posit⁹ existimat
de qua hãc habem⁹ memorię ꝓditã causam Corv⁹
apollinis tutela vsus eo sacrificãte missus a fonte a/
quã purã petitũ: vidit arbores cõplures ficorũ ima
turas: eas expectãs dũ matureseceret: in arbore q̃dã
earũ cõsedit. Itaq; post aliquot dies coctis ficub⁹ ⁊ a corvo pluri
bus earũ comesis: expectans apollo corvũ vidit cũ cratere pleno
volare festinãtẽ. ꝓ quo admisso ei⁹ dicit q̃ diu morat⁹ sit apollinẽ
qui coact⁹ mora corui: alia aqua ẽ vsus: hac ignominia cũ affecisse:
vt q̃diu sic⁹ coqueret corv⁹ bibere nõ posset ideo qõ gutt habeat
ptusum illis dieb⁹. Itaq; cũ vellet significare sitim corui: iter side
ra cõstituit craterã ⁊ supposuit hydrã quę corvũ sitientẽ moraret.
Videt enim rostro caudã eius extremã verberare vt tãq̃ nõ sinat se
ad craterã trãsire ¶ Histri⁹ autẽ ⁊ cõplures dixerũt Coronida pble
gie filiã fuisse. hanc autẽ ex apolline ęsculapium procreasse. Sed
postea Scyn calci filium cum ea concubuisse: quod cum videret
corvus apollini nunciasse: qui cum fuerit antea candidus pro in/
commodo nuncio eum nigrum fecisse ⁊ Scin sagittis confixisse. ¶
De Cratera autem hanc historiam Philarchus scribit In cherso/
nense quę confinis ẽ. Troię vbi Protheſilai sepulchrum statutum
complures dixerunt vrbs flagusa nomie dicitur in qua demiphon

quidam cum regnaret: incidit eorum finibus repentina vastitas: ⁊ ciuium internitio miranda: quare Demiphonta permotum ferunt misisse ad apollinis oraculũ: remediũ querens uastitatis. respon/so autẽ dato: ut quotannis vna de nobiliũ genere virgo dijs pe/natibus eorũ immolaretur: Demiphon autem omniũ filias prę/ter suas sorte ductas interficiebat: vsqz dum cuidam ciuiũ loco no bilissimo eorum nato: perdoluit incęptũ Demiphontis: qui nega re cępit de sua filia se passurũ sortiri: nisi eodem regis filię coniec/tę essent: quo facto rex permotus: illius filiã sine sorte ductam in/terfecit. quod Matusius nomine: virginis pater: instanti tempo/re simulauit se patrię causa non ferre egre factũ: potuisset enĩ po/stea sorte ducta nihilominus interficere: quod paulatim dies regi in oblivionẽ perduxit. Itaqz cum se prope amicissimuz regi pater virginis ostendisset: solẽne sacrificium se habere dixit: eumqz ⁊ fi/lias eius ad id conficiendũ inuitauit: qui nihil aliter futurũ suspi/catus: filias ante misit: vt ipse occupatus i re ciuili postea veniret quod cũ exoptanti Matusio accidisset: filias eius interfecit ⁊ san guinẽ earũ cum vino i cratere mixtũ aduenienti regi pro potione dari iussit: qui cum filias desideraret: ⁊ quid his factum esset rescis set Matusiuz cũ cratere in mari proijci iussit. quo facto mare quo ille proijectus est memorię causa Matusiũ vocatuz: portus autẽ adhuc crater dicitur: quem antiqui astrologi stellis deformauerũt ut homines meminissent: maleficiuz neminẽ temere lucrari posse: neqz oblivionẽ inimiciciarũ fieri solere. ¶ Nõnulli cum eratosthe ne dicunt: eũ cratera esse quo Icarus sit vsus. cũ hominibus osten deret vinum. Alij autem dolium esse quo mars ab orbo ⁊ epby/alte sit coniectus.

Iscis qui Notius appellatur. hic videtur ore aquã excipere a signo aquario: qui laborantem quondam Isin seruasse existimatur. pro q^no^ benefitio simula crum piscis ⁊ eius filiorum: de quibus ante dixim^9^

inter astra cõstituit. Itaqz syri cõplures pisces nõ esitant: z eorũ si mulacra aurata p dijs penatib9 colunt. De hoc z besyas scribit.

Reliquũ est nobis de stellis quinqz quas complures vt erraticas: ita planetas greci vagos dixerũt. Vna quarũ est Jouis nomine Phaeton quem Eraclides põticus ait quo tempore pmetheus homines fin/xerit: hũc pulchritudine corporis reliquis prestan/tem fecisse. cũqz supprimere cogitaret vt certũ redderet cupidinem Joui nunciasse: quo facto missum mercuriũ ad phaetõta persuasis se vt ad Jouẽ veniret z imortalis fieret. Itaqz eũ inter astra collo catũ. ¶ Secũda stella dicit sol quã alij saturni dixerũt hãc Erato/sthenes a solis filio Phaetontã appellatã dicit: de quo plures seri pserũt. vt patris inscient curru vect9 incẽderit terras quo facto ab Jouc fulmine pcussum in Eridanũ deijecerit: z a sole inter sidera sit perlat9. ¶ Tertia ẽ stella Martis quã alij herculis dixerũt Ve/neris sequẽs stellã. hac eratosthenes ait de causa q Vulcanus cũ vxorẽ venerẽ duxisset z ppter eius obseruantiã Marti copia non fieret vt nihil aliud assequi videret nisi sua stella veneris sid9 perse qui a venere impetrauit: Itaqz cũ vehementer eũ amore incende/ret significãs e facto stellã hyperiona appellauit ¶ Quarta stella ẽ Veneris Lucifer nomine quã nonnulli Junonis esse dixerũt. hũc eundẽ hesperũ appellari multis traditũ est historijs. hic autẽ o/mnium siderũ maximus esse videt. Nonnulli autẽ hunc Aurorę z Cephali filiũ esse dixerũt pulchritudine multis prestantẽ. ex qua re etiã cuz venere dicit certasse vt etiam Eratosthenes dicit: cũ hac de causa veneris appellari: exoriente sole z occidente videri: quare vt ante dixim9 iure hũc z luciferũ z hesperũ nominatũ. ¶ Quinta stella est Mercurij nomine Stilbon: sed hęc ẽ brevis z clara. hęc autem Mercurio data existimat q primus menses instituerit z previderitsiderũ cursus: Euhemer9 autẽ primam ait venerẽ astra constituisse z mercurio demonstrasse.

Pręterēa ostendit̄ Circulus q̄dā in sideribꝰ candido colore: quē Lacteū esse nōnulli dixerūt. Eratosthenes aūt Mercurio dicit ifanti puero insciā Junonē dedisse lac: sed postq̄ rescierit eū maię filiū esse reijecisse eū a se: Ita lactis ꝓfusi splendorem iter sidera apparē. ¶ Alij dixerūt dormiēti Junoni herculē suppositū ⁊ exp̄rectā ei qd̄ supra diximꝰ fecisse. Alij autē herculē ꝓpter nimiā aniditatē multitudinē lactis appetisse neqz in ore continere potuisse: q̄ ex ore eius ꝓfusū circulū signasse. ¶ Alij dicunt quo tempore Ops saturno lapidē ꝓ partu attulit: vississe ei lac prębere: quę cū pressisset mammā ꝓfuso lacte circulū deformatū: quē supra demōstrauimꝰ. Nos aūt omniū corporū deformationē dicere istituimꝰ.

Clarissimi viri Iginij descriptionũ formaꝝ cęlestiũ Astronomicon:

Igitur incipiẽs A polo Boreo protinus dicere: quo vtręqꝫ arctoi nixę vehuntur arctico circulo clausę: ⁊ ita collocatę vt alterius vna quęqꝫ earum resupinata caput: alteri⁹ tegere videatur: ita tamen ut caput eius quę superior fuerit ad caudam inferioris cõtẽdat. Harũ maior in extremo circulo pedes habꝫ fixos. Pręterea habet in capite stellas septẽ: omnes obscuras. in vtrisqꝫ auribus binas. In humęro claram vnam. in pede de posterioribus nouissimo duas. In summo interscapilio vnam. In crure de posterioribus primo vnam. In pede priore duas. In cauda ipsa tris. Ita totius sideris stelle sunt omnino. xxj. Minor autem habet in stationis vno quoqꝫ loco stellas singulas clare lucentes ⁊ super caudã tris: omnino septem. Sed in prioribus caudę stellis vna a qua polus appellatur. ut. Erachones dicit. per quem locum ipse mũdus existimatur versari. Reliquę autẽ duę χορευταί dicuntur: ꝙ circum polum versantur.

Draco inter duas Arctos collocatus videtur corporis sinu facto arcton minorẽ ita concludere: vt pene pedes eius tangere videatur: cauda autem flexa caput maioris attingere: suo capite tãq̃ reducto: circuluꝫ arcticum attingens: corpus vt in sphęram complicari: ⁊ si quis diligentius attenderit: videre poterit caput draconis ad maioris vrsę regionẽ caudę collocari. Hic habet i vtroqꝫ tempore stellas singulas. In oculis singulas. In mento vnam: ⁊ toto corpore reliquo passim claras decẽ: ita vt omnino sit stellaꝝ .xv.

ARctophilax huius manū sinistrā circulus arcticus includit: ita vt neqz occidere neqz exoriri videat. Ipse eni positus ab arctico circulo ad estiuū defini tur inclinatus in longitudinē. dextro pede estiuo cir culo nixus. huius humeros z pectus a reliquo cor/ pore diuidit circulus: qui per vtrosqz polos transiens tangit arie/ tem z chelas: hic quidē cum tauro z geminis z cancro z leone oc/ cidit: ideo sero occidere dicit: q̃ magis erectus a pedibus perue/ nit ad terram. At exoriens citius q̃ chelę videt. habet autem in si nistra manu stellas quatuor: quę nunq̃ occidere vident. In capi/

d

te stellam vnã. In vtroqz humero singulas. In vtraqz mãma sin/
gulas. sed clariorẽ dextrã: z sub ea alterã obscurã: z ĩ cubito dextro
clarã vnã. In zona vnã clari9 ceteris lucentẽ. hec stella arctur9 ap/
pellat. In vtrisqz pedib9 singulas: quę oio sunt quatuordecim:

Boetes

Coronã humero sinistro prope contingere arctophi
lax videt: quę ante engonasin dextri pedis calce cõ/
iungit. hęc cancro z leone exoriẽte occidere: cũ scor/

pione exoriri pespicitur. habet aũt stellas nouem in rotundo dis/
positas. ꝗ ex his tres clarius ceteris lucentes.

Corona

ENgonasin. hic positus inter duos circulos arcticum
z estiuum: vrisqꝫ pedibus z dextro genu quem an/
te diximus arcticũ circulũ finit. Ita tamen vt dextro
pede prioribus digitis circulũ terminet: sinistro aũt
toto caput draconis opprimere conet humeris autẽ
velut sustinẽs circulũ estiuũ z manu dextra proijecta tangẽs. Le/
ua aũt e regione ad sinistrũ genu porrigẽs equali intervallo circu
li estiui z genu sinistri. hic occidens capite prius q̃ reliquo cor/

pore venenit ad terram: qui cum totus occidit vt pendere pedibus ex arctico circulo videatur. Exoriés ante pedibus q̃ reliquis mē/bris. Habet autem in capite stellā vnam. In sinistro brachio vnā. In vtroq; humero singulas clare lucentes. In manu sinistra vnā. In dextro cubito vnam. In vtroq; latere singulas: sed clariorem in sinistro. In dextro femore duas. In genu vnam. In poplite v/nam. In crure duas. In pede vnam quę dicitur clara. In sinistra manu quattuor. quas pellē leonis nōnulli esse dixerunt. Ita sunt omnino decem ⁊ nouem:

Hercules

Lyra: hęc posita est contra regionē: eius loci qui ē inter genu ⁊ manū sinistram eius: qui engonasin vocatur: cuius ipsa testudo spectat ad arcticū circulū. Sūmum autē cacumen ad polū notium contendere videtur. Hęc lyra virgine exoriente occidere videt: ⁊ cū sagictario exoriri perspicitur. Habet autē in ipsis testudinis lateribꝰ singulas stellas. In summis cacuminibꝰ eorū quę in testudine vt brachia sunt coniecta singulas. In medijs ijsdem quas humeros Eratosthenes fingit singulas. In scapulis ipsius testudinis duas. In ima lyrę quę vt basis totius videtur vnam: ⁊ ita omnino sunt nouem.

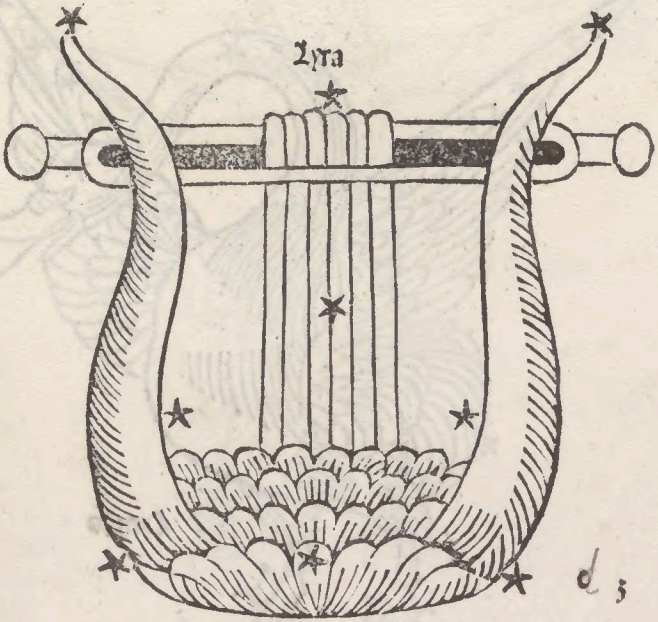

Olor. huius vna ala est ad circunductionem huius circuli: qui arcticos vocat̃: contingens extremum pedem sinistrũ eius: qui engonasin vocat̃. Sinistrã aũt habet alam paululũ extra circulum ęstiuũ pene coniungẽs pedib⁹ pegasi: ęstiuus ãt circulus rostrũ eius a reliquo corpore diuidit: Cauda iungit̃ extrema cũ capite cephei. hic cum virgine ⁊ chęlis occidens: prius capite q̃ reliquis membris deuenit ad terram: exoritur autẽ cum capricorno. hic habet in capite stellam clare lucentẽ vnam. In collo alteram pari fulgore In vtrisq; pẽnis quinas Supra caudã vnã. oio habet stellas. xiij.

Cyenus

Cephe⁹ a tergo minoris arcti ꝓstitut⁹ icludit arctico circulo a pedib⁹ ad pect⁹: vt ꝑter hũeros ⁊ caput ei⁹ nihil occidere videat: nec lõge abest a flexu dracõis quẽ capite primũ efficere videt. cephe⁹ aũt manib⁹ vtrisq; pectis figurat tãto diffidet iteruallo a pedib⁹ arcti minoris q̃tũ spatiũ iter pedes cephei videt. hui⁹ caput scorpione exorto occidere: cũ sagictario exoriri videt. hic aũt habet in capite stellas duas. In manu dextera vnã. In cubito obscurã vnã In sinistra manu ⁊ in hũero singulas. In dextero hũero vnã. In zona quę mediũ ei⁹ diuidit corp⁹ tres stellę clare videnť. In latere dextro obscurã vnã. In sinistro genu duas. In vtrisq; pedibus singulę. Supra pedes stellę. iiij. hic tot⁹ oio stellarũ numer⁹. xix.

Cepheus

Cassiopeia sedes in siliquastro collocata e. cui⁹ sedi/lis ⁊ ipsi⁹ cassiopeie pedes positi in ipsa circūductione circuli qui arcticos vocat. effigies autē corpis ad estiuū circulū peruenit: quē capite ⁊ dextera manu tangit. hāc ppe mediā diuidit circul⁹is lacteus appellat. pxime cephei signū collocatū. hec occidens cū scorpione capite: cū sedili resupino ferri pspicit. Exoriri aūt cū sagictario. hui⁹ i capite stella ostēdit vna. In vtroqz humero vna. In mamilla dextra clara vna. In lūbis magna vna. In sinistro femore duas. In genu vna. In pede ipsi⁹ dextro. j. In q̄drato quo sella dofmat. j. In vtrisqz singule clari⁹ ceteris lucētes. hec igit ē oio stellax. xiij.

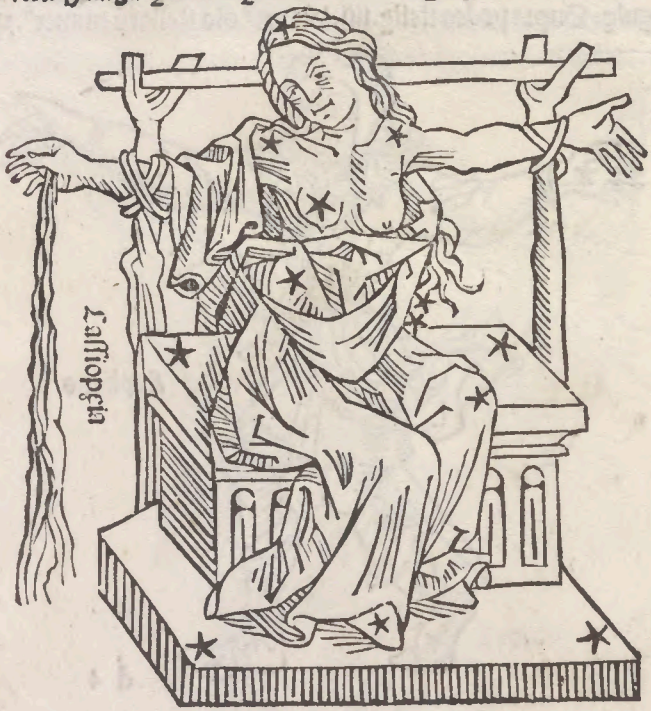

Andromeda ꝓpe cassiopeiã supra caput persei brcui iteruallo dissidẽte pspicir collocata: manib⁹ diuersis vincta vt antiquis historijs ẽ traditũ: cui⁹ caput eq̃ pegasi vẽtri coniungir. Eadẽ eni stella vt vmbilicus pegasi ⁊ andromedę caput appellar. hui⁹ medium pect⁹ ⁊ manũ sinistrã circul⁹ estiuus diuidit. Occidit autẽ cũ pisce de duobus secũdo: quẽ andromedę subiectũ brachio supra dixi/mus. Exoriẽte libra ⁊ scorpione capite priusq̃ reliquo corpe pue/nit ad terrã. Exorir autẽ cũ piscib⁹ ⁊ ariete. hęc vt supra diximus habet i capite stellã clare lucentẽ vnã. In vtroq; humero vnã. In cubito dextro vnã. In ipsa manu vnam: In sinistro cubito vel in

brachio vnam. In manu alterā. In zona tres. Sub zonā quattuor In vtroq genu vnam. In pedibus autem binas. Ita omnino est stellarum numerus. xx.

PErseus huius sinistrū crus ⁊ humerū leuū: circulus estiuus a reliquo corpore diuidit. Ipse manu dextra arcticū circulū tangit: dextro pede caput aurigę prę/mere velut currens videt. Idē occidens sagictario ⁊ capricorno exorto inclinat ad caput versus: cū ariete ⁊ tauro rectus exorit. Habet āt i vtroq hūero stellā vnā. In manu dextra clare lucentē vnam qua falcē tenere dicit: quo telo Gorgonā

Perseus

interfecit. In sinistra alteram qua caput gorgonis tenere existimatur. habet pręterea in ventre stellā vnam. In lumbis alterā: in dextro femore vnā Ad genu in tibia vnā. In pede vnam obscuram. In sinistro femore vnam. In genu alterā. In tibia duas. In sinistra manu quod gorgonis caput vocat stellas quatuor. omnino ē stellarū numerus decē ⁊ septē. Caput eius ⁊ falx sine sideribus apparent. hunc Aratus cū diceret inter sidera cyconis menon figuratum: acceperunt complures eum puluerulentum dicere: quod minime conuenit posse inter sidera etiam puluerulentū accpere. Quod si esset: dignior erat orion cui idem ascriberetur: Primum q assidue est venatus ⁊ semper in terra fuit. Deinque adhuc inter sidera venari videtur. Perseus autem qui assidue volabat: non potest puluerē habere. Quid igitur est cum vellet aratus eum currentem obscure significare: vlus ętholorum consuetudine ceconis menon dixit: ętholi enim cum volunt aliquē decurrere significare ceconisse dicunt id: Quod aratus voluit demonstrare: non vt illum volantē assidue puluerulentū dicat. Quod a multis perperā est intellectū.

Eniochus autē circulo ęstiuo genuū fine pręterea humero sinistro vsq ad zonā diuidit ab eo: quem supra lacteum orbem diximus. huius dexter pes tauri cornu sinistro stella coniungit: idest vna manu vtrora tenens figuratur. Cuius in humero sinistro capra. In manu autē duo. hędi stęllis formati dicunt. Totus autem pedibus persei subiectus: caput habens contra vrsę maioris aspectum. hic occidere sagitarij ⁊ capricorni exortu videt. Exoriri autem ophiuico ⁊ engonasi occidente. habet pręterea stellam vnam in capite. In vtroq humero vnam. sed in sinistro clariorem quę vocatur capra. In vtroq cubito vnam. In manu duas quę hędi appellantur stęllis prope occidentibus formati. Ita omnino sunt numero septem.

Auriga

Ophiuleus inclinatus a capite: vt qui resupinari vi/
detur manib⁹ anguē tenere figurat⁹ est. Huius au/
tē humeri ab estiuo circulo diuidunt a reliquo cor/
pore Ipse genuū fine ab eq̃noctiali terminat circu/
lo: Pede sinistro premens oculos: dextro autē testu
dini scorpioni innix⁹ Anguis autē qui ab eo tenet prope extremo
ore coronā contingens mediū precingit ophiulcum: a cauda bre/
uior q̃ superiore corpore qua man⁹ sinistra ipsius signi figuratur.
ita tamen vt extrema cauda circulū equinoctialē cum aquilę cauda
iungat. Occidens autem exortu geminorū cancri ⁊ leonis perue/

nit ad terrã. Exoriens autẽ cũ scorpione z sagictario apparet. hic habet i capite stellã vnã. In vtroqz hũero singulas. In sinistra manu tres. In dextra manu. iiij. In lũbis. ij. In vtroqz genu singulas. In dextro crure vnã. In vtroqz pede singulas. sz clariorẽ in dextro. Itaqz ẽ oio stellarꝝ numer⁹. xvij. Anguis aũt habet i summo capite stellas. ij. Sub capite. iij. vno loco oẽs. Ad manũ ipsi⁹ ophinlci sinistrã. ij. sz quẽ maxie ad corp⁹ eius accedit clariorẽ. Et i dorso anguis ad ipsã corpis coniunctionẽ quinqz. Et i prima curvatura caudẽ quattuor. In secunda caput versus habet stellas sex. Ita est omnino stellarũ numerus. xxiij.

Serpentarius

Sagicta inter duos circulos estiuum & equinoctialem signo aquilę supposita diuidit ab eo circulo q̃ vtro/q; polo subiectus ad cancrum & capricornum peruenit. huius acumen ad equi pedũ regionem spectat. Altera pars ad humeros opiuici tẽdit. hęc occidit virginis ortu. oritur autem cum scorpione. habet omnino stellas quattuor: quarum vna in principio materię Altera in medio. duę reliquę in eo loco quo ferrũ solet affigi: omnesse videntur.

Sagicta

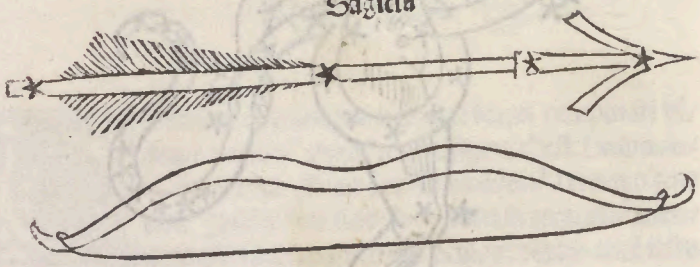

AQuila ala dextra non multum extra circulum equi/
noctialem prodire: sinistra autem non longe a capi/
te opbiulci figurata videtur. Preterea rostrum eius
a reliquo corpore diuidit circulus quē supradixim⁹ a
cancro ad capricornum peruenire. Media autē fi/
nitur ab eo quem supra lacteum orbem demōstrauimus esse. Hec
exorto leone occidit. Exoritur autem cum capricorno habens in ca
pite stellam vnam. In vtraq; pēna vnam. In cauda vnam. Itaq;
omnino sunt quattuor.

Aquila

DElphin non longe ab aquilę signo figurat: in curuatione caudę nouissimę ęquinoctialis circuli circumductione tangit: capite prope cõtingẽs equi pegasi rostrũ. Hic exorit cum sagictarij posteriore parte Occidit autẽ cũ virgo exorta est a capite. Habet autem in capite stellas duas Supra caput ad verticẽ duas alias. Ad ea quę in ventre velut pennę videnť habet stellas tres. In scapulis vnam. In cauda duas. Itaq; oio sunt stellę numero. x.

Delphin

EQuus arcticũ circulũ spectãs pedib⁹ ęstiuo orbe niti: extremo ore caput delphini tãgere videť: aquarij manũ dextrã ceruici sua ꝓiungẽs ꝛ vtrisq; piscibus clausus quos in duodecim signis postea demonstrabimus. Huius in stellis corpus apparet vsq; ad

vmbilicũ deformatũ. Qui occidit cũ pisce de duobus primo: qui supra tergum eius est fixus. Exoritur cum Aquario toto ⁊ Pisce cũ quo occidit: ⁊ manu aquarij dextra. Hic habet: in rostro stellas duas obscuras. In capite vnã. In maxilla vnã. In vtrisq; aurib⁹ singulas. In ceruicibus quattuor obscuras. sed maxime lucet quę capiti proxima apparet. In humero clarã vnã. In pectore vnam Inter scapilio vnã. In vmbilico nouissimã vnã: quę andromedę. vocatur. In genibus vtrisq; singulas. In vtrisq; poblitibus singulas Ita sunt omnino numero: decem ⁊ octo.

Equus

DEltoton autē vt in triangulū deformat̄: ęquis quo/
dāmō laterib⁹ duobus: vno breuiore sed ꝓpe ęquali
reliquis: Inter ęstiuū ⁊ ęquinoctialē circulū supra
caput arietis: nō longe ab andromedę dextro crure
⁊ persei manu sinistra collocatū: Cū ariete toto oc/
cidens. Exoriens autem cum eiusdē dimidia priore parte. habet
autem stellam: in vnoquoqꝫ angulo vnam.

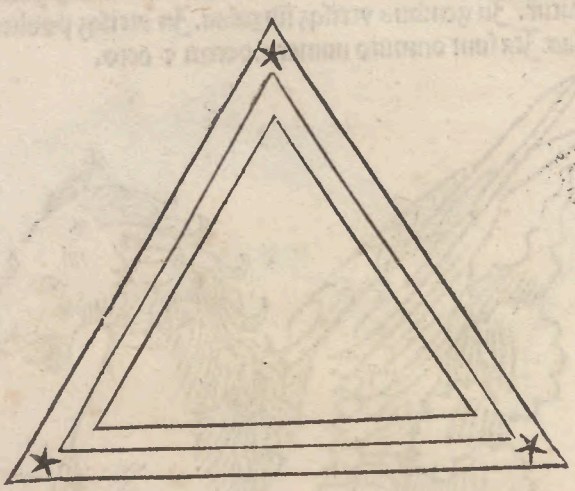

Triangulus

NUnc protinus duodecim signorū figurationē dice/
mus. Quorū est princeps Aries in ęquinoctiali cir/
culo consistens: caput ad exortum habens euersū:
Occidens a primis pedibus ⁊ exoriens: caput infra
triangulū quod supra dixim⁹ tenens collocatū: pe/

dibus prope contingens caput Pistricis. habet aũt in capite stel/
lam vnã. In comib⁹ tres. In ceruice tres. In pede prior de pri/
mis vnã. Inter scaplio quattuor. In cauda vnã: sub ventre vnã.
In lumbis tres. In pede posteriori vnam. Quę sunt omnino
numero decem ⁊ octo.

Aries

TAurus ad exortum signorum dimidia parte collo/
catus: vt incipere genu ac defigere ad terram videt.
Caput eodem habens ac tentũ. Genua ei⁹ reliquo
corpe diuidit circul⁹ eq̃noctialis Cornu sinistro vt

supra diximus cõiungit cũ sinistro pede eius: qui auriga appellat. Inter hui⁹ finitionẽ corporis & arietis caudã stellę sũt: quas vergelias nostri greci autẽ pleiadas appellauerũt. hic auersus occidit & exorit. habet in cornib⁹ singulas stellas: sed in sinistro clariorẽ. Utrisq; oculis singulas. In fronte media vnã: Ex quib⁹ locis cornua nascunt singulas: quę septẽ stellę hyades nũcupant. Et si nõnulli quas duas diximus nouissimas stellas negauerint esse: vt omnino hyades essent quinq;. Pręterea in sinistro genu priore habet stellã vnam. Et super vngulã vnã. In dextro genu vnã. & Inter scapilio tres: nouissimã earũ cęteris clariorẽ. In pectore vnã: Quę sunt omnino pręter vergilias quatuordecim.

Taurus

Gemini ab aurigę parte dextra supra orionē colloca/ti videntur: ita tñ vt orion inter taurū ⁊ geminos sit cōstitut⁹: capita coꝝ diuidunt̄ a reliquo corpore: circulo eo qui ęstiuū diffinire supra est dictus Ita vt cōplexa corpa iter se tenentes. Occidāt directi a pedib⁹ Exoriunt̄ aūt inclinati vt iacentes. Sed is qui cancro ē proximus. habet in capite stellā vnā clarā. In vtrisq; humeris singulas claras. In dextro cubito vnā. In genib⁹ vtrisq; singulas. In pedibus vtrisq; siugulas. Alter autē in capite vnā. In sinistro humemero vnā. In dextro alterā. In vtrisq; manibus singulas. In dextro genu vnā. In sinistro genu alterā. In pedib⁹ vtrisq; singulas ⁊ infra sinistrū pedē vnā que tropus appellat̄. ⁊ sunt. xviij.

Cancer. Hunc mediũ diuidit circulus ęstiuus ad leo/nis exortus spectantẽ: paululum supra caput hydrę collocatũ Occidentẽ ⁊ exorientem posteriore corporis parte. Hic autem habet in ipsa testa stellas duas quę asini vocantur: de quibus ante diximus. In pedibus dextris singulas obscuras. In sinistro pede primo duas. In secundo duas obscuras. In tertio vnam. In quarto primo vnam obscurã. In ore vnã. In ea quę chela dexterior dicit̃ tres similes: non grandes. In sinistra similes duas. Et ita est omnino stellaꝝ numerus decem ⁊ octo.

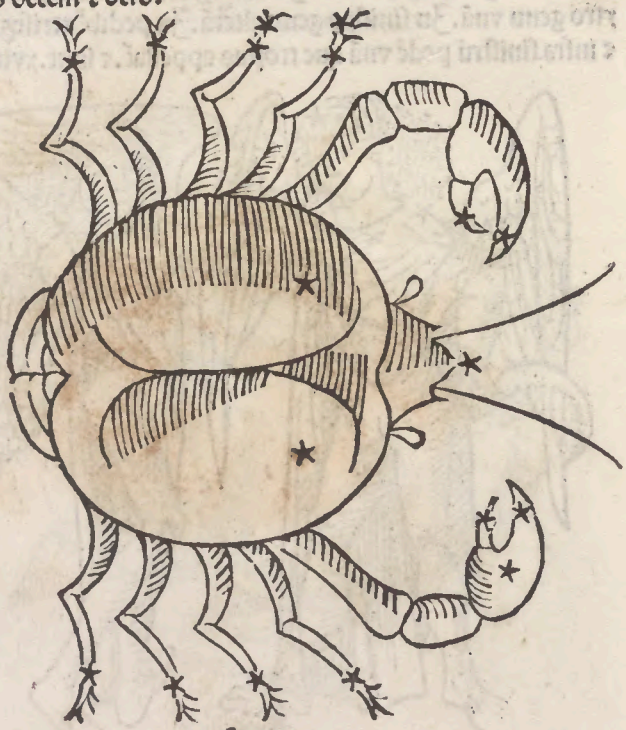

Cancer

LEo spectans ad occasum supra corpus hydre a capite qua Cācer instat: vsqz ad mediā partem eius constitut⁹ medius estiuo circulo diuiditur: vt sub ipso orbe priores pedes habeat collocatos Occidēs a capite ⁊ exoriens. Hic habet in capite stellas tres. In ceruicib⁹ duas. In pectore vnā. Inter scapilio tres. In media cauda vnam. In extrema alterā magnam. Sub pectore duas. In pede priore vnam clarā. In ventre clarā vnam. Et infra alteram magnam vnam. In lumbis vnam. In posteriore genu vnam. In pede posteriore claram vnam. Et ita est omnino numerus stellarum decem ⁊ nouem.

Virgo infra pedes boetis collocata: capite posterio/
rem partē leonis: dextra manu circulū ęstiualē tan/
git: ac inferiorē partē corporis: supra coruū ⁊ hydrę
caudā habere perspicit̄. Occidens capite priusq̄ re/
liquis membris. Hui⁹ in capite est stella vna obscura.
In vtrisq; humeris singulę. In vtrisq; pēnis binę: q̄ꝝ vna stella
quę est in dextra penna ad humerū defixa protrigot vocat̄. Prę/
terea habet i vtrisq; manib⁹ sin̄gulas stellas: q̄ꝝ vna quę ē i dextra
manu: maior ⁊ clarior ꝯspicit̄. In veste aūt habet passi dispositas
stellas septē. In vtrisq; pedib⁹ singulas. Oio stellaꝝ numer⁹ xvj:

Virgo

Scorpij prior pars quę Chelē dicit̃ ita p̃mit̃ ab ęqui/
noctiali circulo: vt eũ sustinere videat̃. Ipse aũt pe/
dibus ophiulci de quo supra diximꝰ subditus extre/
ma cauda circulũ hyemalē cõtingere videt̃. Neqꝫ lõ/
ge est ab eo qd̃ pro hostia centaurus ferre prospicit̃.
Occidit autē inclinato capite: exorit̃ erectꝰ a chelis. Hic habet stel/
las in his quę chele dicunt̃ in vnaquaqꝫ earũ binas: ex quibꝰ pri/
mę sũt clariores: Pręterea habet in fronte stellas tres: quarũ me/
dia est clarissima. Inter scapilio tres. In ventre duas. In cauda
quinqꝫ. In acumine ipso quo percutere existimat̃ duas. Omni/
no stellarum. xix.

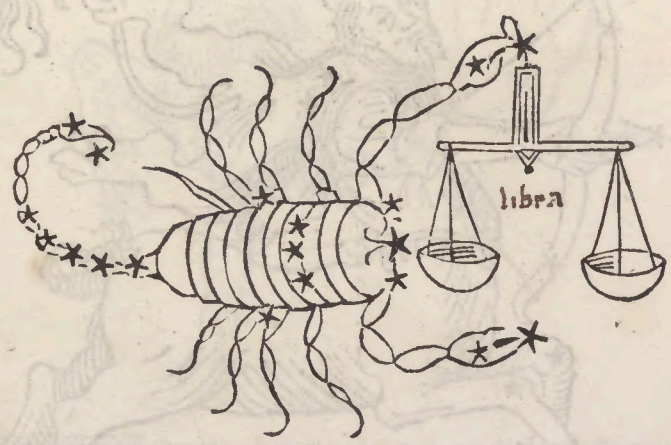

Scorpius

Sagictari⁹ autē spectās ad occasum: cētauri corpe figurat̄ velut mittere sagictas: īcipiēs a pedib⁹ vsqꝫ ad humeros In hyemali circulo collocat⁹ ita vt caput eius solū extra cū circulū quē supradixim⁹ apparere videat̄: cui⁹ arcus lacteo circulo medi⁹ diuiditur. ante pedes ei⁹ est quędā corona stellis effecta de qua pri⁹ dixim⁹. hic preceps occidit. Exorit̄ direct⁹. habet autē in capite stellas duas. In arcu duas. In sagicta vnā. In dextro cubito vnam. In manu priori vnā. In ventre vnā: Inter scapilio duas. In cauda vnā. In priori genu vnā. In pede vnā. In inferiori genu vnā. In pollice vnā. Omnino est stellarū quindecim. Corona autē centauri est stellarum septem.

Sagictarius

Capricornꝰ ad occasuꝫ spectãs ⁊ totus in zodiaco cir/
culo deformatꝰ: cauda ⁊ toto corpe mediꝰ diuiditꝛ ab
hyemali circulo: suppositus aq̃rij manui sinistrę: occi
dit aũt preceps: exoritꝛ aũt directus. Sed habet stellã
in naso vnã: Infra ceruicẽ vnã. In pectore duas In
priore pede vnã. In priore eodem alterã. Inter scapilio habet stel
las septẽ. In vẽtre septẽ. In cauda duas. Et ita ẽ oio stellaꝝ. xxij.

Aquarius habet pedes in hyemali circulo fixos: ma
num autẽ sinistrã vsqꝫ ad capricorni porrigẽs tergũ
dextrã iubę pegasi ꝓpe ꝯtingẽs: spectat ad exortꝰ: q̃
cum ita sit figuratus: necesse ẽ eum corpore prope
resupinato videri. Effusio aquę peruenit ad eũ pi/

ſcem qui ſolitarius figurat de quo poſterius dicemus. Sed aqua/
rius ⁊ occidit ⁊ exoritur capite prius q̃ reliquis membris. hic ha
bet in capite ſtellas duas obſcuras. In vtriſq; humeris ſingulas
magnas. In ſiniſtro cubito vnam grandē. In manu priori vnam
In vtriſq; mammis ſingulas obſcuras. In lumbo interiore vnā.
In vtriſq; genibus ſingulas. In dextro crure vnā. In vtriſq; pe/
dibus ſingulas. Omnino eſt ſtellarū quatuordecim. Effuſio aquę
cum aquario ipſo eſt ſtellarum triginta. Sed in his omnibus pri/
ma ⁊ nouiſſima clara.

Aquarius

Pisces horũ alter Notus: alter boreus appellat̃. Ideo ꝙ vn⁹ eorũ q̃ boreus dicit̃ inter ęquinoctialẽ ⁊ ęstiuũ circulũ sub andromedę brachio collocatus: ⁊ arcticũ polũ spectans cõstituit̃. alter aũt est in zodiaco circulo extremo sub scapulis equi: nõ lõge ab ęquinoctiali circulo collocat⁹ spectãs ad occasuz. Hi pisces quibusdam stellis vt lineola ab arietis pede primo cõiungunt̃: quoꝝ inferior ante occidere ⁊ exoriri videt̃. Habet aũt stellas decem ⁊ septẽ Et boreus omnino duodeci. Coniunctio eorũ habet ad aquilonẽ spectans stellas tres. ad alterã partẽ tres. Ad exortũ tres. In commissura tres: omnino duodeci. Horũ cõiunctionẽ quę a pede arie/

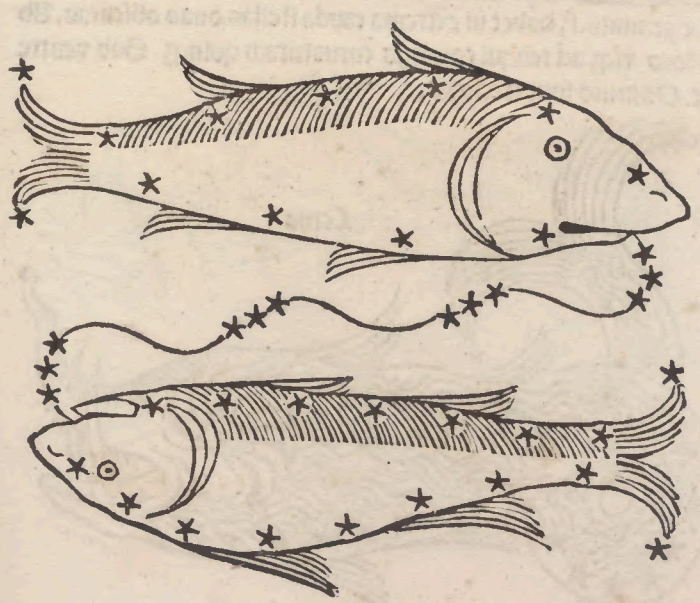

Pisces

tis primo notat̃ arat⁹ grece: Licero nodũ celestẽ dicit: q̃ vtrunq; volũt significare: cũ nodũ nõ solũ pisciũ: sed etiã totius sphere esse: quo eni loco est circul⁹ ab arietis pede Mesembrinos dicit̃: qui meridiẽ significet. ⁊ quo loco is circulus mesẽbrinos coniungitur: ⁊ transit equinoctialẽ circulũ: in ipsa coniunctione circulorum nodus piscium significat̃: quia eum non modo nodũ pisciũ sed etiam celestium nodum appellauerunt.

Pistrix a media cauda diuidit̃ ab hyemali circulo spectans ad exortus: rostro ꝓpe posteriorẽ arietis pedẽ iungẽs: huius priorẽ partẽ corporis: que spectat ad exortus prope alluere flumẽ eridani videt̃. Hec cadit exorto cancro ⁊ leone: Exorit̃ autẽ cũ centauro ⁊ geminis. sz habet in extrema cauda stellas duas obscuras. Ab eo loco vsq; ad reliqui corporis curuaturam quinq;. Sub ventre sex. Omnino sunt tredecim.

Eridanus a sinistro pede profectus orioñis ⁊ per/ ueniens vsq; ad pistricē: rursus diffundit̃ vsq; ad leporis pedes ⁊ protinus ad antarcticum tendit cir culum. Huius figurationem circulus hyemalis diui dit ab eo loco quo prope coniungitur ceto: hic scor/ pione ⁊ sagictario exorto occidere: Exoriri autē cū geminis ⁊ can/ cro videtur. Habet autē stellas in prima curuatura tres. In secun da tres. Item in tertia vsq; ad nouissimā septem. Omnino ē stel/ larum numero tredecim.

Eridanus flumen

Lepus autem infra sinistrũ pedem Orionis p hye/ malem circulum fugiens: ab eo inferiore parte cor/ poris diuisus. Occidit sagictario exorto: oritur cũ leone. Habet autem stellas in vtrisq; auribus sin/ gulas. In corpore passim dispositas duas. In pe/ dibus prioribus singulas. Et ita est omnino stellarũ sex.

Lepus

ORion: hunc a zona ⁊ reliquo corpore equinoctialis circulus diuidit cũ tauro decertantẽ collocatũ: dextra manu clauã tenentẽ ⁊ incinctũ ense: spectantẽ ad occasum: ⁊ occidentẽ exorta scorpionis posteriore parte ⁊ sagictario exoriẽte: cũ cancro autem toto corpore pariter exurgentẽ. Hic habet in capite stellas tres claras. In vtrisq; humeris singulas. In cubito dextro obscurã vnam. In manu similem vnam. In zona tres. In eo quo gladius eius deformatur tres obscuras. In vtrisq; gẽnibus singulas claras. In pedibus singulas obscuras. Omnino sunt decẽ ⁊ septẽ.

Orion

f

Canis leporē fugientē consequēs posterioribꝰ pedibus diuidit̄ ab hyemali circulo: pedē dextrū orionis pene suo capite coniungēs: capite ad occasum spectans. sed caput ad ęquinoctialē circulū tendit Occidit oriente sagictario: exoriens autem cum cācro. Hic canis habet in lingua stellam vnam. quę canis appellatur. In capite autem alterā: quam nonnulli syrion appellant de quo primū diximus. Pręterea habet in vtrisqꝫ auribꝰ obscuras singulas: In pectore duas. In pede priore tres. Inter scapilio tres. In sinistro lūbo vnā. In pede posteriore vnā. In pede dextro vnam. In cauda quattuor. Omnino sunt decē ⁊ nouē.

Canis maior

PRocyon. hic in lacteo circulo defixis pedibus eq̃/ noctialem circulum tangit. Spectat ad occasum vt inter geminos ⁊ cancrum constitutus: qui q̃ ante maiorem canem exoritur procyon est appellatus. hic autem occidit exortu capricorni: exoritur cũ leone. ⁊ habet vnam stellam in capite ⁊ aliam in pectore. In lumbo vnam. Sed est omnino stellarũ numerus trium.

Canis minor

ARgo: hui⁹ puppis hyemalem circulum ⁊ maioris canis caudã contingens inferiore parte: nouissime nauis inclinata antarcticũ circulũ tangit. Occidens sagictario ⁊ capricorno exorto vt in mari collocata exoriens cum virgine ⁊ chelis. Hęc habet in puppi ad singula gubernacula: ad primũ stellas quinq3 Ad alteram quat tuor. Circum carinã quinq3: ⁊ sub reiectum quinq3 Ad malũ quat tuor. Ita tota est stellarum viginti trium. Quę quare nõ sit tota in mundo collocata prius diximus.

Entaurus hic ita figurat: vt i antarctico circulo niti pedibus: humeris hyemalē sustinere videat: capite ppe caudā hydrę cōiungēs: hostiā dextra manu tenēs supinā: q̄ pedib⁹ z extremo ore circulū hyemalē tāgit inter eū z ātarcticū orbē collocatā: Cētauri aūt crura a reliquo corpe diuidit circul⁹ qui lacte⁹ appellat. Hic spectās ad ortus signorū: tot⁹ occidit aq̄rio z piscib⁹ exortis. Exorit aūt cū scorpione z sagictario. Habet āt stellas supra caput tres obscuras: In vtrisq; humeris singulas claras. In cubito sinistro vnam. In manu vnā. In medio pectore equino vnā. In priorib⁹ poplitibus vtrisq; singulas. Inter scapilio quatuor. In vētre duas claras. In cauda tres. In lūbo eq̄no vnā. In genib⁹ posterioribus singulas.

In poplitibus singulas. Omnino sunt. xxiiij. Hostia autem habet in cauda duas. In pede de posteriorib⁹ primo vnã. In vtrisq; pedibus vnã. Inter scapilio vnã clarã: ⁊ in priore parte pedũ vnam Infra alterã. In capite tres dispositas. Omnino sũt numero. x.

Ra antareticũ circulũ ꝓpe tangẽs: iter hostię caput ⁊ scorpionis caudã extremã collocat. Occidẽs aries/tis exortu: exoriens cum capricorno. Hęc habet in summo cacumine circuli vbi format stellas duas: ⁊ in imo alteras. Et ita ē omnino stellarũ quattuor.

Ara.

Hydra trium signorum longitudinē occupans cancri leonis ⁊ virginis: inter equinoctialē circulum ⁊ hyemalem collocatur: Ita tamen vt caput eius contendens ad signū id quod procyon vocat: ⁊ totius hydre ꝓprie quarta pars inter estiuū ⁊ equinoctialē circulū videat. Cauda aūt extrema pene cētauri caput tegēs: sustinet in dorso Coruū: rostro corpus eius tangentē ⁊ toto corpore ad craterem tendentē: qui satis longo discidente interuallo propenter leonem ⁊ virginem constitutus videtur inclinatior ad caput

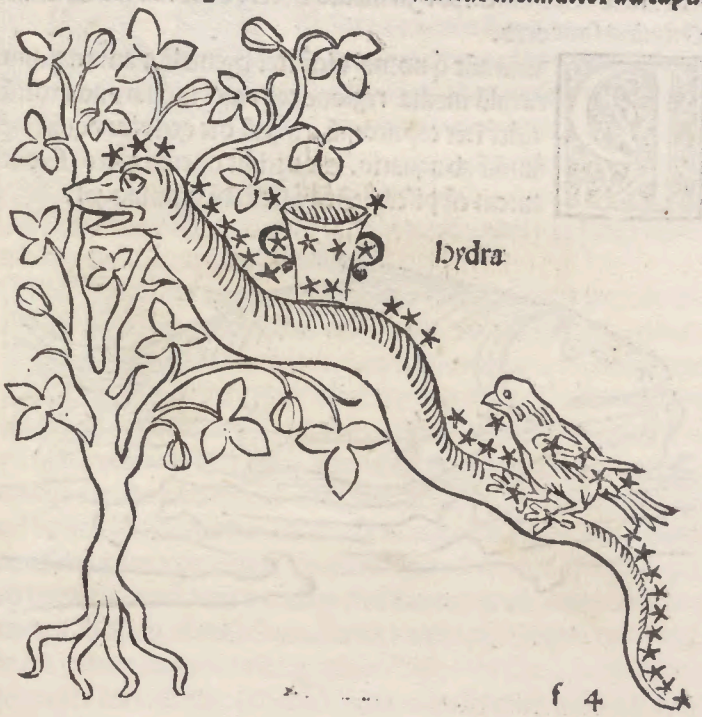

hydra

hydrę q̃ occidit aquario ⁊ piſcib⁹ exortis. Oritur aũt cũ his ſignis de quib⁹ ſupradixim⁹. Habet autẽ in capite ſtellas tres. In prima a capitis curuatura ſex. ſed earꝫ nouiſſimã clarã. In ſecũda curuatura tres. In tertia quattuor. In quarta duas. In quinta vſqꝫ ad caudã octo: oẽs obſcuras. Ita fiunt numero. xxvj. Lorꝰ aũt habet in gutture ſtellã vnã. In pẽnis duas. Infra pẽnã caudã verſ⁹ duas. In vtriſqꝫ pedib⁹ ſingulas. omnino ſunt ſeptẽ Supra primã hydrę curuaturã crater poſit⁹ habet in labris ſtellas duas. Infra autem anſas duas obſcuras. In medio cratere duas. ad fundũ duas Omnino ſunt octo.

Iſcis aũt q̃ notus dicit̃ iter hyemalẽ ⁊ antarcticum circulũ media regione collocat⁹ ſpectare ad exortũ videt̃ iter capricornũ ⁊ aq̃riũ ore exciplẽs aquã quę fundit̃ ab aquario. hic occidit oriente cãcro. Exorit̃ autem cũ piſcib⁹ Sed ẽ ſtellarũ omnino. xij.

Piſcis

Quę ad figurationē siderum pertinent: ad hunc finem nobis erūt dicta. Reliqua protinus dicemus.

Clarissimi viri Iginij De quinqꝫ circuloꝝ inter corpora cęlestia notatione. ⁊ planetis Liber Quarrus ⁊ vltimus.

Quoniam i initio sphęrę circuli. v. quomodo efficerēt ostendim⁹ neqꝫ eos corpore siderum innotauimus: ⁊ si duo nouissimi nihil ad solis cursum pertinēt: hoc est arcticos et antarcticos: de medijs dicem⁹. iij. Sꝫ quoniā arat⁹ quattuor circulis sphęram plurimum valere dicit: neqꝫ eorum aperte quenq̄ demonstrat: voluntatem nostrā apertius ostēdem⁹ Et quemadmodum in initio fecim⁹ a boreo polo sumemus exordium.

Igitur ęstiuum circulum vnum de quattuor esse dicemus: qui therinos tropicos vocatur: quo circulo ęstatem confici demonstrauimus. ⁊ si non nemo dubitat: quare nō vtriqꝫ circuli hoc est ęstiuus ⁊ hyemalis vno nomine appellentur. ideo ꝙ quem nos ęstiuum diximus nonnullis hyemalis fiat: ⁊ quo circulo hyemem confici diximus: eo circulo alijs ęstas sit. Qd̄ si voluerit itelligē id ad nostras collocationes mūdi esse demonstratū: q̄ inter ęstiuum circulum ⁊ arcticon sumus constituti: nō ad illorum sphęram qui ab hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur. facilius ad nostrā accesserint volnutatē. Si quis enim voluerit eorum quos antipodas dixim⁹: qui inferiore a nobis circulo constituti videntur sphęram facere: non imerito nostrum hyemalem sibi ęstiuum circulum finxerit. Aut si quis scriptorum eorū

mentionem faciens obscure voluerit antipodas demõstrare. ⁊ di/
xerit quibus in capricorno ęstas summa: aut in cancro hyems ma/
xima fiat: non imperita ratione acutissime dixisse videbiť. Quod/
cumq; enim nostris circulis contrariũ dixerit: id illis erit rectum.
Sed ne longiore sermone prętęter consuetudinem vtamur: ad incę/
ptum reuertamur.

IN ęstiuo circulo de quo primũ dicere instituimus
hęc signa siue partes eorum perspiciunť. Capita ge
minorꝝ aurigę genu vtrũq; vel sinistrũ Persei crus
⁊ humerus sinister. Andromeda autẽ a pectore sed
manu sinistra diuidiť. Atq; ita euenit vt caput eius
cũ toto pectore ⁊ manu dextra videať esse: inter ęstiuũ ⁊ ęquino/
ctialem circulũ: reliquũ autẽ inter ęstiuũ ⁊ arcticũ finẽ. Prętęrea
in codẽ ęstiuo circulo: pedes equi pegasi videnť positi: ⁊ caput a
reliquo corpore diuidiť oloris: ⁊ alę sinistrioris vt volantis pars
non magna. Ophiulcus humeris vt circulum sustinere videtur.
Virgo prope hunc cõtingens a capite. Inter hunc ⁊ ęquinoctialẽ
circulos collocata est vt fulgens ad austrũ. Leo a pectore ad lum/
bos diuiditur vt caput eius ⁊ corporis superior a crurib⁹ pars: in
ter hunc ⁊ arcticum circulum videatur. Inferior autem pars inter
ęstiuum ⁊ ęquinoctialem circulum. Cancer autem sic diuiditur me
dius: vt inter duos oculos eius: circulus traiectus existimetur. In
his signis ⁊ hoc: vt ante diximus: circulo cũ vehitur sol: euenit no
bis: q̃ hac inclinatione mundi vtimur: vt sint dici de partib⁹ octo
partes. v. Noctis autem. iij. Neq; ita tamẽ vt ex horologijs sed ex
sphęrę ratione. Cum enim sphęram ita constitueris vt circulus is
qui arcticus vocatur semper appareat. hunc̃ autẽ antarcticus ex/
oriatur. atq; ita sphęra est constituta. si voles circulũ ęstiuũ diui/
dere in partes. viij. ex his inuenies partes. v. in sphęra apparere.
tres autem infra tanquã sub terra esse. At aliquis dixerit cur sphę
rę circulos diuidamus in partes. viij. potius q̃ duodecim. aut

quot libuerit alias partes: hic non sphęram sed se fallere hac ratio
ne inuenietur porro arbitror. Si enim ita fecerit ex estiuo circulo
partes.xij. ex his partes.vij. ⁊ dimidium partis apparere. quat/
tuor autem ⁊ dimidium sub terra inuenient esse. Itaq; euenit vt cū
ad.viij.partes addita dimidia sit: simili ratione ad partes q̄ttuor.
accedat pars dimidia: ⁊ fiant supra terram partes.vij.⁊ dimidiu;
partis. reliquum autem sub terra: quod est partes.iiij.⁊ dimidium
Igitur oportet intelligere vt non in minutis partibus ⁊ dimidijs
fiat. sed certis numeris consiciatur vt euenit in partib⁹ octo. Prę/
terea quoniam sphęra diuisa in partes.xxx. euenit vt ab estiuo ad
hyemalem sint partes.viij. nimirum certe eos circulos diuidem⁹
in partes.viij. Prętera quoniam ab estiuo circulo ad equinoctia/
lem sunt partes.iiij.de.xxx. Et rursus ab equinoctiali circulo ad
hyemalem de partibus.xxx.partes.iiij.⁊ ita nihilominus equino/
ctialis ipse per se circulus medius diuiditur: vt dimidia pars eius
sit sub terra de partibus.viij.partes quattuor ⁊ totidē supra: ⁊ to/
ta ratio ad octauam partem perueniat: non dubium est quin recte
diuidatur in partes.viij. Prętera cum sol per hos circulos cur/
rens iter annuū consicere videatur: ⁊ ab omnium signorum octa/
ua parte: vt posterius dicemus: incipiat exoriri: vt ad aliud signu;
transire: neq; vlla alia parte signi vtatur: recte ipsi quinq; circuli
diuidunt in partes octo. Prętera cum septem sidera ad eundem
statum reuertantur: quibusdā placuit: vt cuiusmodi dies hodier/
nus fuerit in solis aut lunę tempestate: eiusdem modi octauo an/
no sit futurus: vere sphęra quoq; diuidetur in partes octo. Prę/
terea cum videamus octauo quoque die eiusdem sideris horā pri/
mam aut quamlibet deniq; esse vt cuius hodie fuerit hora prima
eiusdem octauam quoq; futuram: verissimum est ipsam quoque
sphęram vnde horę sumuntur diuidi in partes octo. Sed ne reli/
qua prętermittamus: in hoc occupati: ad propositum reuertamur.

Secundus ab estiuo equinoctialis est circul⁹ in quo hęc signa ⁊ partes eorũ perspici possunt. Aries totus omnibus pedibus innixus videtur. hunc autem Aratus omnium siderũ celerrimũ esse demonstrat etiam minorem arcto: quę breui spatio vertitur prestare: id qõ velit esse sic poterimus vel facillime intelligere. Cum sit enim maximus circulus equinoctialis in sphęra in coqꝫ aries vt affixus videatur. quomodocunqꝫ fuerint figurę corporuꝫ collocatę vt ad eundẽ circulum perueniant. necesse est semel verti sphęrã. Quod cum fiat. ⁊ aries in maximo circulo ⁊ eodem tempore ad locum quo sidera reliqua perueniant: necesse est eum celerrimum dici. sed nos ad circuli effectionẽ veniemus. ⁊ reliqua dicemus. in eodem tauri genua vt fixa perspiciuntur. ⁊ si nonnulli ita finxere vt vno genu hoc est dextro nixus: sinistro prope pede contingere videatur. De hoc in medio relinquemus. Sed in eodẽ circulo. zona orionis vt ipso circulo precinctus existimetur. hydra flexu ã capite primo vt ceruicibus erectis cancrum contingere videatur. ⁊ ex inferiore corpore hydrę crater cum corno velut fixus esse circulo conspicitur. Item paucę stellę chelarũ: eodem adiunguntur Ophiulci genua eodem circulo a reliquo diuiduntur. Aquila sinisteriore penna pene eum cõtingens figurata est. Eodẽqꝫ circulo caput pegasi cum ceruicibus nititur. his corporibus signorum equinoctialis circulus finitur: Quo sol cuꝫ peruenerit bis vno anno conficit equinoctium: hoc est in ariete et chelis. In hac enim parte sphęrę et ver et autumnus confici existimatur. ita vt ver sit in ariete. autumn⁹ in priore parte scorpionis. Quod signũ nonnulli libram dixerunt: per hunc circulum transiens sol ab ariete ad chelas: efficit. vj. mensium diem: his locis qui intra arcticũ videntur orbem Noctem autẽ his qui antarctico circulo sunt clausi: Quare magis his locis nemo potest durare. Et rursus ab autumno vsqꝫ ad ver: hoc est a chelis vsqꝫ ad arietem perueniens

efficit his locis. vj. mensibus perpetuis diem in quib⁹ ante noctes demõstrauim⁹. Ecõtrario aũt noctẽ his qui boreo polo sunt proximi. Sed de hoc ante dixim⁹. Neqz enim mirũ est hac collocatione sphęrę id euenire. Erecto enim boreo polo neqz vnq̃ occidente euenit: vt corpora queqz quę ei ꝓxima sunt circulo sero occidere videanť. Id ex hoc intelligere licebit. Cum in his partib⁹ sphęrę habiteť quę pars ẽ ab ęstiuo circulo ad orbẽ qui arcticos vocať. ⁊ de arctico circulo hoc ẽ de duab⁹ vrsis ⁊ dracone. caput draconis maxime niti ipso circulo videať: ita vt his qui engonasin vocať inter ęstiuũ ⁊ arcticũ locat⁹: caput draconis premere intelligať. quicunqz vt ante dixim⁹ ad ipsũ caput draconis habitãt: ita longo die vtuntur: vt eis ne tertia quidem horę pars in vnaquaqz nocte his obtingat. Itaqz Aratus ait:

Item Cicero dicit. quod caput hic paulũ sese subitoqz recõdit. ortus vbi atqz obit⁹ parte admiscenť in vna. De hoc homer⁹ quoqz in odissea ita breuẽ noctẽ esse dicit: vt pastores cum alij exigãt alij reducãt pecus: possint alius aliũ audire: cũ vnus ꝓpter noctẽ pecus reducat: alter ꝓpẽ lucẽ exigat: sz nos ad ꝓpositũ reuertamur.

Ertius ab ęstiuo circulo qui hicmalis vocať: his corporib⁹ ⁊ corũ partib⁹ finiť. Nã mediũ capricornũ diuidẽs: ⁊ pedes aquarij: ꝑ caudã pistricis vt traiect⁹ videť. Diuidit etiã leporẽ fugientẽ a crurib⁹ ⁊ quadam parte corpis: ⁊ canis sequentis pedes: ⁊ nauis ipsius puppim: centauriqz ceruices a reliquo corpore diuidit. Scorpionis extrema cauda ꝙ acumen vocatur: eodẽ circulo coniungitur. Sagictarij arcus eodem orbe deformatur. huius orbis infra terram sunt de partibus. viij. partes quinqz supra terrã aũt iij. Itaqz it breuior dies nocte vt ante demõstrauimus.

QVartũ circulũ zodiacũ esse arat⁹ demõstrat: de quo ante diximꝰ ⁊ posteriꝰ dicemꝰ. Sed aratꝰ nõ vt reliqui astrologi ab ariete. xij. signa demõstrat: hoc est vere incipiẽte: sed a cancro hoc est ipsa estate. Nos autẽ quoniã ab ariete incipimꝰ: ita protinꝰ dicemꝰ In hoc eni circulo sic. xij. signa figurant. Aries. Taurꝰ. Gemi. In his tribꝰ signis ver demonstrat: ⁊ equinoctiũ vernũ. Cãcer. Leo. Virgo. In his signis maxie estas conficit. Sed sol incipit a virgine iam trãsire ad equinoctiũ autũnale Chelę. Scorpius Sagictarius. In his tribꝰ signis autumnꝰ efficit: ⁊ equinoctiũ autumnale Capricornꝰ Aquarius Pisces. In his tribꝰ signis sol hyemẽ conficere demonstrat. Et si nulla sunt signa. xij.: sed. xj. ideo quod scorpio magnitudine sui corporis duorũ locũ occupat signoꝝ. E quibꝰ prior pars chelę: reliqua autẽ Scorpio vocat. Priores eni Astrologi cũ omnes res ad. xij. partes reuocarẽt. vt mẽses ⁊ horas ⁊ latitudinẽ signorũ. Itaqꝫ ⁊ signa p quę res omnes significant. xij. voluerunt esse.

SEd quoniã. vij. circulis ĩ phęmio ꝓpositis: de quatuor circulis mentionẽ fecimus ne. vij. ex ordine demõstratis: aliquid a nobis obscurius dictũ videatur de. vij. superant. iij. arcticos: antarticos ⁊ ille qui Laceus vocat. Itaqꝫ de his dicere incipiemꝰ. ¶ Arcticon igitur orbem sustinet Caput draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore suo circulum iungit. eodem orbe nituntur ⁊ pedes maioris Vrsę. Pręterea sedile calliepęię cum pedibꝰ eius nititur ipsi circulo: ⁊ de dextro pede genuqꝫ sinistro. ⁊ pedis prioribus digitis eius qui engonasin vocatur. ⁊ manus sinistra boetis exteriori parte circuli peruenit coniuncta. Ad antarticon aũt circulũ peruenit extrema nauis Argo. pedesqꝫ centauri posteriores adiunguntur. Priores autem prope contingere. Et ara videtur prope affixa Eridaniqꝫ fluminis extrema significatio.

Reliquum est nobis diffinire quē supra lacteuz orbē demōstrauimus. Ipse enim diuidit Oloris extremam sinistrā pennā: quē extra estiuū peruenit finem. Preterea transit manū dextrā Persei ⁊ ab humero sinistro aurigē perueniens sub manū eiꝰ dextram. Et geminorū genua ⁊ pedes eius signi quod procyon vocatur. Hic diuidens equinoctialē ⁊ estiuum circulū: tangit extremuz finem mali: qui in argo nauē defixus videt. Deinde rursus reuertens genua centauri diuidit a reliquo corpore ⁊ extremā caudā terminat Scorpionis: ⁊ arcum mediū Sagictarij: ⁊ aquilē dimidiam partē per eius transiens pennas.

Quoniam de biscē rebus exposuimus ordine: mundi rationē: ⁊ quemadmodū moueat protinus dicemus: ⁊ in. xij. signorū exortu quē deinde corpa consequantur: ⁊ quē perueniant ad occasum. Conuenit nobis mundū ab exortu ad occasum conuerti. Ideo q̄ videmus stellas exorientes ad occidentem conuerti. Sic enim primū poterimꝰ scire quid sit exortus: ⁊ qui occasus. Si quis enim nostrū aliq̄s astiterit cōtra exoriētē solē necesse ē arctos a nobis a sinistris partibꝰ esse. Cū id ita fiat: illō quoqz necesse ē vt oia e dextris partibꝰ exorta: i sinistris occidere videāt: de quo ⁊ aū diximꝰ. Igit cū videamꝰ stellas exoriri ⁊ occidere: necesse ē mundū quoqz cum stellis verti. Sz nōnulli aiūt nihilominꝰ id euenire posse: vt si stante mundo stellē exoriant ⁊ occidant: quod fieri non pōt. Si enim stellē vagē feruntur: neqz mundꝰ ipse voluitur: non possunt corpora stellis figurata i columia ⁊ certa permanere. Illud eni videmꝰ i toto mūdo stellas erraticas esse. v. neqz horū cursū quenq̄ posse diffinire. Aratū ipsū quoqz negare se difficiles eorū cursus iterpretari posse. quomō igit cū. v. stellas nemo possit obseruare: tot milia quisq̄ possit peruidere: nisi qui permittat hoc: cursus stellarū posse esse ⁊ nihilominus figuras corporū permanere. quod

si non est: tota sphęra ad irritum reuocabit. Quicũq; enim sphę/
ram fecerit: non poterit efficere vt sphęra stante nihilominus stel/
lę versent. Illud etiã videmus in extrema cauda draconis stellam
esse: quę in se vertatur: & in eodem loco constet. Quod si omnes
stellę vagę feruntur: hanc quoq; loco moueri necesse est: quod nõ
euenit. Igitur necesse est mundũ quoq; nõ stellas verti. Quoniã
ostendimus mundũ cum stęllis q̃ potius stellas per se verti: nũc
reliqua dicemus.

CUm enim traditũ sit nobis prius nocte q̃ diem fie/
ri: noctem dicemus vmbram terrę esse eãq; obstare
lumini solis: Et si nonnulli dixerunt in solis cursu
euenire: vt cum peruenerit ad eum locum vbi occi/
dere dicatur: ibi montium magnitudine a nobis lu/
men auerti solis & ita noctem videri. Quod si ita sit. nimirum e/
clipsim solis verius q̃ noctem dixerimus. Sed aliter esse ex ipsa
sphęra licebt intelligere.

ORizon enim diuidens ea quę videntur: & quę nõ ap
parent. ita diffinit sphęram: vt semper. vj. signa de.
xij. in hemisphęrio videantur supra terrã. vj. autẽ
signa sint infra sub terra. Igitur cum in vno eorũ
sol nixus ferri videatur: ab eo circulo qui orizon vo
catur exoritur. Itaq; incipit lucere. Cũq; nihilominus ipse mun/
dus vertat cũ reliquis signis. Sed quo facilius intelligat: ponam⁹
solem esse in ariete: a quo duodeci signa instituim⁹ numerare. Igi
tur cum sol sit in ariete exoriente dies est: qui cum vertente se mũ
do peruenit ad eum circulum qui mesembrinos vocat: efficit diei
partem dimidia. Sed sic etiã facilius intelligitur. & rursus ab eo/
dem ariete incipiemus. Cum aries est exortus: prętęr cũ signa sũt
in superiore hemisphęrio. Pisces Aquarius Capricorn⁹ Sagicta/
rius Scorpio. horum cum. iij. signa occiderint: hoc est Scorpius
Sagictarius Capricornus. exorta sunt. iij. quę arietem sequuntur.

hoc est Taurus Gemini Cancer Tum fieri dimidium diem necesse est: et arietem peruenire ad eum: quem mensébriũ esse circulum supra diximus. Cum aũt cũ reliquis signis ipse aries occidit: ⁊ exortus é Leo Virgo: tum Chelę exoriuntur: et in superiore hemisphęrio ariete occidẽte vehuntur. Quę cũ occiderint: rursus aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium veniat: cum ariete occidente dixerimus chelas exoriri: quid de reliquis signis sine sphęra posset intelligi: sic inuenietur. In quocunqz signo sol fuerit exoriens quodcunqz ab eo signo septimo loco fuerit: id noctu primũ exorietur ⁊ ita cõficiet cursum. Mundus enim ipse semel in die ac nocte verti videtur. Itaqz euenit vt ipsa signa. xij. semel in die ac nocte videri possint. Sed ne solis cursus: de quib⁹ postea sum⁹ dicturi: potius q̃ quod ante coepimus enumẽmus: ad incęptum reuertemur. Diximus enim principium mundi esse: noctem. deinde diem. Inter noctem ⁊ diem prętęr vmbram terrę nihil iteresse arbitramur. Sed quoniam signorum supra ⁊ corporum exortus instituimus ad hoc perueniemus.

Igitur vertente se mundo per vtrosqz polos ⁊ axem quem supra dimensionem sphęrę dixim⁹ esse: ⁊ ita sphęra collocata: vt vnus pol⁹ semper sit supra terram: alter nunq̃ exoriatur necesse est: Arctus quoqz ⁊ reliqua corpora quę sunt in arctico circulo nunq̃ occidere: reliqua autem omnia exoriri ⁊ occidere: quod iferiora sũt ab eo circulo quem nunq̃ occidere diximus. Id enim posse fieri hęc edocet causa. Videmus caput extremum draconis: quod maxime arcticon extra circulum prominet: quodam tempore ita occidere existimatur: vt exortus cuz occasu pmisceatur: vt ⁊ ante dixim⁹. Si autem pars aliqua occidere de summo circulo videtur: necesse est omnia: quę sũt inferiora exoriri et occidere. Igitur conueniunt nobis sidera vertente mundo occidere ⁊ exoriri. Prętęrea hac iclinatione cęli: cum vnus circulus ita sit erectus vt nunq̃ occidat. alter

ita sit terrę subiectus: vt nunq̃ exoriatur: quicunq; circuli fuerint in sphęra: hoc est ab ęquinoctiali ad polum: qui horcus appellat: nullus erit eorum qui non maiorem partem circumductionis habeat supra terram. Qui autem ab ęquinoctiali fuerint circulo ad eum polum qui notius appellatur: omnes inferiorē partem maiorem habebunt q̃ superiorem. ⁊ q̃to magis ad polum notium accesserint: hoc maiorem partem sub terra habere perspicientur. Et q̃to magis ad horcum finem venerint: hoc maiorē partem circuli supra terram tenere videbuntur: Quo enim erectior ipse pol⁹ fuerit hoc magis ⁊ circuli eius erectiores videbuntur. Quod cum ita sit: si duo sidera simul fuerint orta: vnū ab arctico: alterum ab antarctico circulo: serius occidet: id sid⁹ quod ab arctico circulo fuerit exortū. ideo q̃ maiorem habet circumductionē sphęrę: q̃ quod a notio polo est ortū. si autem simul occiderint: serius exorietur id signum quod ab antarctico fuerit exortū: ideo quod tota illa collatio mundi maiorē partem habeat sub terra: q̃z illa pars quę in horeo polo est finita. Et non modo signa quę sunt ad arcticū finē collocata: prestantibus corporibus: aut serius occidunt: aut ante exoriuntur q̃ ea quę notio polo depinximus. Sed ipsa quoq; corpora inter se dissentiūt: vt si quod inferius sit signum: ⁊ id cum superiore exoriatur: tamen serius occidat. Econtrario itaq; si qua sunt signa ab ęquinoctiali circulo ad notium polū figurata: horū si qua signa pariter exorta fuerint: citius occident quę proxime polū accedant. Euenit etiam vt non modo quę simul sint exorta sidera ex his serius occidant: quę proxime arcticum circulum sunt collocata. Sed etiam si qua eorum ante exorta fuerint: quę sūt ad notiuz polū finita: tamē ante occidāt: q̃ ea corpora quę in horeo polo figurata esse supra demōstrauim⁹ ideo qō maiore circūductiōe sphęrę vtūt ea corpora: quę ab ęquinoctiali circulo ad arcticū finē sunt constituta. Igitur ostendimus qua inclinatione mundi sphęra sit constituta. Nunc ad. xij. signa reuertemur. ⁊ quorū exortu quę de

reliquis corporib⁹ occidant aut oriantur cōmēmorabim⁹: ⁊ initium ab ariete faciemus.

ARietis exortu: sinistra pars andromedę prouenire Ara autem occidere videtur. Cum codē sidere exoritur ⁊ perſei caput vſqz ad vmbilicū: vt dubiū fore videatur: zona eius vtrum vſqz extremo ariete an tauro primū exoriente prodeat ad lucem. ¶ Tauro aūt exorto: quę prius dubia fuerunt omnia ſunt certa. Nam ⁊ ara omnino occidit: ⁊ perſeus totus eſt ortus: ⁊ aurigę caput cū reliquo corpore duntaxat: ad ſiniſtrū pedem videtur. ⁊ piſtrix a cauda exoriens perſpicitur. Hoc ſigno primum occidere boetes videt ⁊ ſi cū. iiij. ſignis occidit: neqz tamen totus ad terram poteſt venire: Nā manus eius ſiniſtra circulo arctico cōcluſa: neqz oritur neqz occidit. ¶ Geminis exorientib⁹ tota iam piſtricis ⁊ fluminis eridani prior pars apparet: ⁊ orion exoriri videtur. Occidit autem Ophiulcus a pedibus genuū fine. ¶ Cancer exoriens obſcurat dimidiā partem Coronę: piſtricis qz caudā: ⁊ notum piſcem: ⁊ caput cū reliquo corpore ad vmbilicū eius: qui engonaſin vocatur. Ophiulcum a genibus ad humeros: ⁊ anguem totum prę ter caput ⁊ ceruicem: quę exęſtiuo circulo tendit ad coronā. Boetem prope totum: terra tenet tectum. Exoritur autem ⁊ Orionis corpus ad zonam: ⁊ eridanus totus apparet. ¶ Exortu Leonis reliqua pars occidit coronę: cū capite ⁊ ceruicibus anguis ⁊ ophiulco. Engonaſin autem qui vocatur eius prę ter ſiniſtrū genu ⁊ pedem nihil apparet. ⁊ Boetes totus obſcuratur. Exoritur autem caput hydrę cum lepore toto. ⁊ procyon cū pedibus prioris canis: ⁊ aquila tota. ¶ Virgo autē exoriens: nō pauca ſidera obſcurat. nam ſtatim Lyra occidit cum ſagicta ⁊ delphino: ⁊ Olorus a capite corpus vſque ad caudam prope occidit: ⁊ fluminis prior pars ⁊ equi caput, cum ceruicibus. Exoritur autem hydra fine crateris: ⁊ canis totus: ⁊ nauis argo fine totius veli. ¶ Libelis exorientibus videt ⁊ bootes exoriens totus:

ꝛ tota nauis apparet argo. hydraqꝫ pręter cacumen extremũ caudę qđ ẽ sub terra. Exoriť etiã genu ꝛ sura eius dextra: qui engonasin vocať. Hunc eadem nocte occidere ꝛ exoriri licet videre. Reliquũ autẽ corpus: cũ Scorpionis ꝛ Sagictarij prouenit parte. Pręterea cum chelis exoritur cauda cẽtauri: Occidit reliquũ Pegasi corpus: ꝛ oloris extrema cauda: ꝛ Andromedę caput cũ vmbilico Pegasi: ꝛ pistrix reliquo corpore ad ceruices: vt caput eius solũ videatur: ꝛ caput cephei pendẽs ad pistricis occasũ cũ manib⁹ ꝛ humeris peruenit ad terrã. ¶ Scorpione exoriẽte duę partes fluminis occidunt: ꝛ reliquũ corpus andromedę cum capite Cephei. Occidit etiam Cepheus capite ad humeros: quę pars est extra arcticuꝫ circulũ constituta: obscuratur etiã cassiopęia resupinata occidens. Exoritur autem corona quę ante centauri pedes iacere existimať: ꝛ hydrę reliquũ: quod caudam esse supra diximus. Prouenit etiam ꝛ corpus centauri: quod equina figura videtur: ꝛ ipsius hominis caput: ꝛ hostia quã tenere eum supra diximus: Deniqꝫ ad id corpus qua fine pedes eius sunt priores. Ophiulci autem dũtaxat caput exoritur: ꝛ ipsius anguis caput: quod est cõtra Cancrũ. ¶ Sagictarium exorientẽ. Ophiulcus totus exoriens insequitur: ꝛ Anguis q̃ ab eo teneť: caput eius: qui engonasin vocatur: Et sinistra man⁹ eiusdẽ. Deinde Lyra tota cũ Cephei capite ꝛ humeris exit ad lucẽ Occidit autem canis maior cum Orione toto ꝛ lepore: ꝛ aurigę superiore parte corporis. Pręterea caput ꝛ pedes eius. Occidit etiã totus Perseus pręter crus ꝛ pedẽ dextrum. Argo autem puppim solam relinquens: peruenit ad terrã. ¶ Capricornus exoriens: hęc sidera ad terram premere videtur: reliq̃ figuram nauis ꝛ signũ qđ procyon vocatur. Eodem tempore ꝛ reliquũ corpus occidit persei. Exoritur autem Olor cum aquila ꝛ sagicta: ꝛ ara quã proximã esse notio polo diximus. ¶ Aquarius exoriens: ad dimidiã partem corporis equi pedes secũ de terra ducit: ꝛ caput cum ceruice pega/

si. At etiam Centaurus a cauda ad humeros virilis corporis occi/
dit: cum hydrę capite: ⁊ ceruicibus. ¶ Piscibus exorientibus: oc/
cidit. reliquũ hydrę corpus: ⁊ ipse centaurus. Exoritur aũt piscis q̃
notius vocatur: ⁊ andromedę dextra pars corporis.

De. Sole ⁊. Luna: ac cęteris planetis.

Sic igit̃ exorientibus. xij. signis: reliqua corpora oc/
cidere ⁊ exoriri videntur. Sed vt aute diximus: nũc
protinus de Solis cursu dicemus. Necesse ē eni so
lem: aut ipsuꝫ per se moueri: aut cum mundo ver/
ti vno loco manentem. Quod si maneret: necesse
erat eodē loco occidere ⁊ exoriri. a quo pridie fuerit exortus: quē/
admodum signa eodem loco semper oriuntur ⁊ occidunt. Prę te/
rea si ita esset: necesse erat: dies ⁊ noctes omnes equales esse: vt q̃
longus hodiernus dies fuerit: tam longus semper sit futurus. Itē
nox simili ratione semper ęqualis permaneat. Quod quoniã non
est: illud quoqꝫ necesse ē cum videamus esse dies inęquales: ⁊ so/
lem alio loco hodie occasurum: ⁊ alio heri occidisse. Si igitur alijs
locis oritur ⁊ occidit: necesse est eum moueri: nõ stare. Solem au/
tem contra mundi motũ currere: sic possumus intelligere. Euenit
enim vt duabus ex causis sidera non possumus videre. Quarũ vna
est cum abierint infra terrã: nostrũ quoqꝫ effugere cõspectum: ita
vt inferius hemisphęrio ostenditur. Altera autē est ratio: quod
propter fulgorem solis ⁊ vim maximam luminis sidera obscuren/
tur. siue quod stellis obsistit: ne candor earum ad nostros perue/
niat aspectus: siue sua magnitudine luminis officit oculis nostris
ne preter eius ignem aliam rem superiorem perspiciamus. Quod
magis verisimile videtur. Neque enim solis ignem eiusmodi vi/
demus. cuiusmodi reliquos ignes intelligimus. Sed ita lumen
auertit nostrum: vt ipse quoque nobis non igneus: sed albus es/
se videatur. Prętera in vnaquaque nocte. xj. signa necesse est

apparere. ideo q̃ vno signo sol ipse nixus: iter conficere videtur: cuius figuram corporis ipse suo lumine obscurat. Cum eo enim signo ⁊ occidere ⁊ exoriri videt̃. ¶ Nonnulli dicũt nos. xij. signa dum taxat hac ratione pspicere posse: si in eius signi prima nouissima/ q3 parte consistat. habet̃ enim. xij. signa partes eiusdem modi: vt vnumquodq3 eorũ in longitudine habeat partes. xxx. In latitudine autẽ partes. xij. Itaq3 euenit vt in longitudine signorũ annus sit. In latitudine autem singuli dies sint. In prima parte signi nihilominus nos reliquũ corpus eius signi videri posse nonnulli dicunt: Simili ratione ⁊ si fuerit i extrema parte signi: quod fieri nõ potest. Nã cũ sol sit in qualibet parte signi ⁊ exoriat̃: ita magnũ videtur habere fulgorẽ: vt omnia sidera obscuret. Illud tamẽ potest euenire: vt cum sol sit in prima parte signi ⁊ occidat: reliquũ corp⁹ eius signi appareat. Sed certi⁹ ⁊ verius est. xj. signa q̃ duodecim apparere posse. ¶ Pręterea quer̃ quare sol cõtra mũdi inclinationem currẽs: videatur cum ipsa sua sphęra occidere ⁊ verti. Nam si sol contra [illegible]lerũ occasuz curreret: De Ariete ad pisces: nõ ad Tauruz transiret. Exoriri ⁊ eni ante pisces q̃ Aries occidere pspiciunt̃ ⁊ ita mund⁹ verti videtur: vt prius pisces q̃ aries occidant: Itaq3 diebus. xxx. sol in ariete currens: ⁊ eius corpus obscurans: sic dũ/ taxat apparet sol: vt ex eo loco quo aries exoriri videatur. ⁊ post triginta dies sol videatur ab eodẽ loco surgere: ex quo loco taurus ante exoriri videbat̃. Igit̃ apparet solem ab ariete ad taurũ transire. Quod si ita est: necesse est eum contra mũdi inclinationẽ currere. Quare autẽ euenit vt ante diximus: q̃ videtur cum mundo sol verti. Eius similis hęc causa est: vt si quis in nauiculę rostro sedens: inquirat ad puppim transire: ⁊ nihilominus ipsa nauis iter suum conficiat. Ille quidem videbitur contra nauiculę cursum ire: sed tamen eodem perueniet quo nauis. Hoc autem sic etiam facilius intelligetur. si nauim diuiseris in partes trecentas sexaginta: quemadmodũ sol diebus. ccc. lx. simul mundum transigit. eodem

modo vt ante diximus si nauis sit diuisa: ⁊ in vna parte de.ccc.l ꝛ constituatur quilibet eorum. Nauis autem habet vni⁹ diei cursū: ille quidē contra nauim ire. Sed cum ea ad locum definitum pet/uenire intelligeret̄. Non enī extra nauim est: quia rostro ad pup/pim transit. Sed ipsa naui continet̄. Item sol cum per ipsum mū/dum iter conficiat: ⁊ eo contineatur: videtur cōtra mundū ire: sed cum eo ꝑuenit ad occasum. Cum enim mundus trecencies ⁊ sexa/gies se conuerterit: tunc sol iter annuum conficit.

QUoniã de Sole quę visa sunt nobis vtilissima esse litteris mandauimus. Nunc de Luna dicemꝰ. Et si alta conati perscribere: velut natura voluminis ad hoc loci deuenimus: ne nonnullis incaute huiꝰ ratione relinquentes: aut propter magnum laborẽ deficisse: aut inscientia superati: non valuisse persequi videamur. Nos autem nonnullorum existimationis timendę causa persequi ꝛ consuetudinis nostrę rationem demonstrasse: Sed quod alteriꝰ queri volumen hoc perfecto non voluimus: nec tam diu rem cogitatam scripto aliorũ ad desideriũ adducere. Prętera cum reliqua omnia diligentissime persecuti fuerimus: alienuz videtur esse nos non candẽ persequi causam. Quare sicut ante diximus ad inceptum reuertemur: ꝛ necessario totidem verbis de luna ac sole dicemꝰ ita. Lunam a sole per alios exortus ꝛ occasus: necesse est moueri: non stare. Idqz facilius ꝙ de sole licet intelligere: neqz enim tam magnus ardor eius est vt officiat oculis nostris: neqz vt sol dies. xxx. vnoquoqz signo vebitur: vt difficile sit intellectu: quanta particula luminis: aut ipsius signi superesse videtur: cum ad aliud transierit signum. Lunam enim cum. xij. signa diebus. xxx. percurrat: licet intelligere duobus diebus ꝛ. vj. horis. in alio signo esse. Hanc autem cum a sole lumen accipiat: ꝛ ita nobis lucere videatur: non est verisimile: de tam multis causis potius eam constare ꝙ moueri. Si enim suo lumine vteretur: illud quoqz sequebatur: eam semper equalem esse oportere: nec die tricesimo tam exilem: aut omnino nullam videri. Cum enim totum transegerit cursum. sola autem ad aliud transire signum intelligatur. Prętera si suo lumine vteretur: huius nunꝙ eclipsin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat quare solis eclipsis fieri possit: qui vtrisqz lumen dare supra sit dictus. Lunę autem non facile fiat: cum alieno lumine vtatur: Eius hęc verissima: vt arbitramur: ẽ causa. Luna enim cum ex toto mundo ꝛ omnibus stellis maxime terrę proxima vi/

deatur: ⁊ ad acies nostras perueniat. Et quodam tempore torrens perueniat ad eundem locum signi quo sol vebitur: obscurare lu/ men eius a nostro conspectu videtur: hoc autem maxime euenit die nouissimo cum luna transierit in duodecim signa: Et cum sol ad aliud signum transire videatur: ⁊ proxima fiet illi. Quod euenire. sic etiam potest intelligi: vt si quis alicui manum planam ad oculos admouerit q̃to magis sic fecerit: hoc minus ille videri po/ terit. ⁊ q̃to longius ab eo discesserit: hoc magis illi omnia pote/ runt apparere. Simili ratione. cum luna ad solis locum peruenit: tunc proxima eius videtur esse: ⁊ radios eius obturare: vt lumen emittere non possit. Cum autem luna ab eo loco discesserit: tunc sol lumen eijcit: ⁊ ita ad nostra adijcit corpora. Lunę autem ecly/ psis sic euenit: cum prope vna dimensione sit luna cum abierit sol sub terram duntaxat hoc modo: vt per mediã terram si quid di/ rectum traieceris contingere possit solem sub terram Lunã autẽ supra terram. Quod cum ita euenit: necesse est solis radios pro/ pter magnitudinem terrę ita esse dimissos: vt lumen eius quo lu/ na lucet non possit ad eam peruenire: ⁊ ita existimatur fieri ecly/ psis lunę. Quę si suo lumine vteretur: licebat ne apparere quidẽ nunquã solem: ideo q̃ luna nihilominus luceret. Sic nanq; acci/ pit lumen: vt luceat cũ sol venerit per terras: sed non vt aliquem locũ conclusiorẽ totũq; spatiũ impleat lumine. Si quis nostrum steterit in eo loco: quo sol maxime lucet: reliquis partibus lumen a sole accipiens prebebit. Id in luna fieri inuenitur: Eam solis lu/ mine accepto. lucere nonnulli existimant reuibratione. Cum di/ citur sol in ariete aut in quolibet signo esse cuj supra ipsas stellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione vtunt. longe a vera ra/ tione errant. Nam neq; sol neq; luna proxime sidera apparent. hac etiam de causa nonnulli. vij. stellas erraticas finxerũt. adiun/ gentes eodem sole ⁊ luna: quod cum quinque stellis ferun/ tur. Luna enim proxime terra est. Itaq; diebus. xxx: totum

mundum existimatur transire. Id hac euenit ratione: si circulos quis intra zodiaci ambitum fecerit: eosqz sic hoc interuallo finxe/rit: vt terra sit in medio: ⁊ vnam a terra ad lunam mensionem fecerit: q̄ grẹci. Τῶνὸν appellauerunt. Hunc autem quia nō certum spatium potuerūt dicere: tonon dixerunt. Hac igitur re: q̄ breuis/simo circulo deuehitur diebus. xxx. ad primum peruenit signum.

AB hoc circulo abest circulus tonon dimidium: quo loco Mercurij sidus vehitur. Itaqz dieb⁹.xxx.ad alterum signum transiens: Tardius ab hoc circulo abest tonon dimidium: quo loco iter suum veneris dirigit astrum. Tardius q̃ mercurij stella conficiẽs cursum. Transit enim ad aliud signum diebus.xxx. Supra huius stellam solis est cursus qui abest ab hespero: quę ẽ Veneris stella medietate toni. Itaqz cum inferioribus pariter peruolans vno anno idest duodecim. signa percurrit tricesimo die ad aliud transiens signum. Supra solem igitur et eius circulum Martis est stella: quę abest a sole tono dimidio. Itaqz dicitur diebus .lx. ad aliud signũ transire. Hunc orbẽ supra Jouis est stella: quę abest a martis hemitonio. Itaqz vno anno ad alterum transit signũ. Nouissima stella Saturni quę maximo vehitur circulo: hęc autem tono distat a Joue. Itaqz ãnis.xxx.xij.percurrit signa. Ab ipsorum tamen siderum corporibus Saturnus abest tono vno ⁊ dimidio. Hac igitur ratione potes scire neqz solẽ neqz lunam cõtingere stellas: ⁊ nihilominus per zodiacum circulum verti. Hinc etiam possumus intelligere: lunam minorem esse sole. Omnia quę ꝓxima sũt nobis maiore necesse est esse: q̃ quę longo discedente interuallo videmus. Igit̃ lunã videmus proxime nos esse. Neqz enim eam maiorem nostro aspectui esse q̃m solem. Illud quoqz necesse est cum sol non longe absit a luna: et a nobis maior videtur. si prope accesserit: multo maiorem futurum. Prętera necesse est vt ante diximus: aut nullam stellam erraticam esse: aut solem pariter cum luna vt reliquas stellas errare. Si enim quisq̃z mihi potest demonstrare quiqz stellarum cursum et dicere: q̃ hodie quęqz coram ad aliud transeat signũ: quemadmodũ de sole ⁊ luna fieri videmus. ⁊ nihilominus suum efficit cursum nõ est erratica. Si autem dubium est quod hodie transeat: ⁊ ad aliud signum compari ratione cum luna feratur. ⁊ suum circulũ dirigat: quemadmodum

stellę quę sunt dubię. necesse est has quoqꝫ errare. sed nō euenit vt errent pręsertim cum suo tempore ad cursum reuertant̄. Igitur ne stellę quidē: cum certo tempore ad suū signum reuertant̄: possunt errare: nisi forte volumus accipere excusationē quod duo corpora magna facilius possunt obseruari: q̄ singulę stellę: quę non certos cursus conficientes vident̄ apparere.

Sed stellas. v. nōnulli has aiūt esse Veneris Mercurij. Iouis: Saturni ⁊ martis. E quib⁹ esse maximā colore candido: nomine hesperū: ⁊ eā appellari venerē. hęc stella non abest a sole longius duob⁹ signis subter eius circulū collocata: sicut ante dixim⁹.

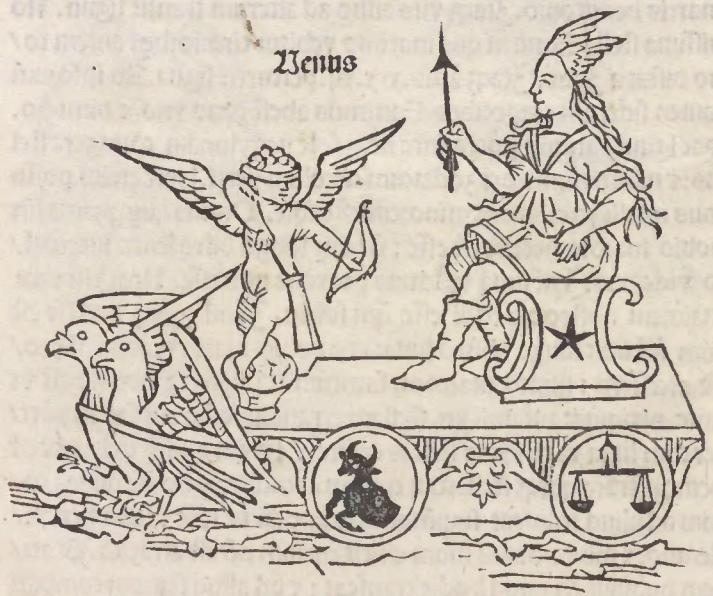

Apparēs autē maxime noctu. sed toto mense nō plus indeficiens potest videri: Sed totus hesperus incertos efficit cursus: nō eodē tempore ad preteritū transiens signum.

SEcunda stella est Mercurij nomine Stilbon totus acuto lumine: sed in aspectu nō magnus. Hic autē a sole non longius abest signo vno: Qui semp eosdē cursus efficiens: modo nocte prima: modo autē ad solis exortus incipit apparere: nōnunq̄ etiam perpetuo: signis. iiij. est cum sole: rediens autē cuz sole: non amplius est q̄ tertiam partem signi.

Iouis autē stella nomine Phçtonta: corpore ē magnus. Figura autem similis lyre. hic autem. xij. signa ānis totidem transigere existimat̄. ꝛ vnoquoq̄ anno nusq̄ apparere dicitur: non minus dies. xxx. non plus. xl. Sed tunc maxime obscuratur cuꝫ occidit cū sole. Exoriens autē apparet ante q̄ Sol.

Juppiter

SOlis stella nomine Phaeton: corpore est magno: colore autē igneo: similis eius stellē: quē est in humero dextro Orionis. hic per. xij. signa assidue ferri videt. nōnunq̄ etia cū solis ipsius sideribus apparet: modo alijs partibus adiectis circuli. hanc stellam nonnulli saturni esse dixerunt: Redire autem ad signum annis .xxx. ⁊ quotannis non apparere Non minus dies .xxx. nec amplius .xl.

RElique est nobis de Martis stella dicere: q̃ nomine Pirois appellatur. hęc autē nō magno ē corpe: sed figura similis est flāmę. Nōnunq̃ autē cū ipsi⁹ solis sideribus concurrēs: oia peruolat signa: sedens ad primum signum non longius biennio.

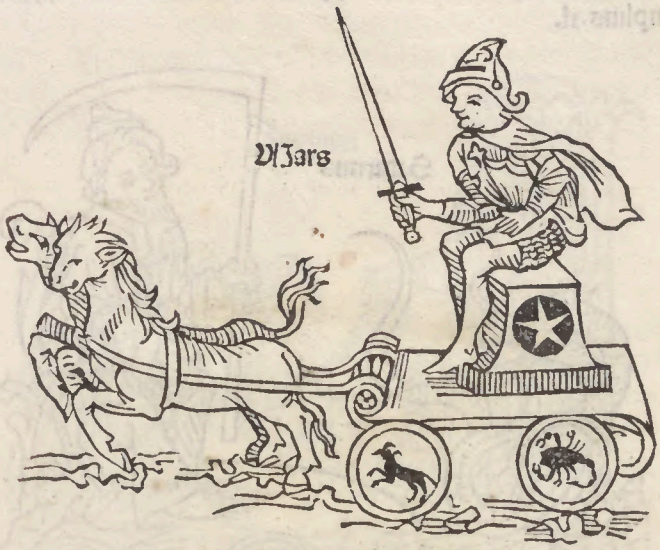

QUod ad. v. stellas attinet: hucusq; satis arbitramur dictū. Nūc autē demōstrabim⁹ quib⁹ de causis mēses intercalent: Quoniā tēpus omne metimur. die ⁊ nocte. mense ⁊ anno. Quibus diem nobis diffinierunt. q̃diu sol ab exortu ad occasum perueniat:

Noctis autem spatiũ constituerũt esse. q̃diu sol ab occasu: rursum ad exortum reuertat. Mensem autẽ quandiu luna zodiacũ circulũ perducat. Annũ autẽ voluerũt esse: cũ sol ab estiuo circulo redit.

Τελος:

Jacobus Sentinus Picinensis Lectoribus foelicitatem

Si quis ades sacrũ cyrram conscendere montem
Qui cupias: musas vel coluisse nouem:
Scito prius q̃ sis redimitus tempora lauro
Esse opus Astrorum cognitione tibi:
Quodq; ita sit vatum testes monumenta priorum
Sunt: quibus in cunctis sidera cuncta micant.
Agricolas alijs positis nam respice librum
Quo docuit terras vertere rite Maro:
Inuenies illic tot tempore sepe sereno
Quod celum spectans sidera nocte vides.
Arma per ethmathios campos qui scripsit: ꝛ ille
Carmine meonio sidera plura sonat.
Exul quiq; fuit veneris quia tradidit artes
Inseruit fastis sidera queq; suis.
Vtq; alios taceam nullus mihi crede poeta
Est bonus astrorum cognitione carens.
Queris vbi inuenias a quo vel discere possis
Sidera tam docti que cecinere viri!
Ecce opus: Iginius quo nunc quot sidera mundus
Altus habet: tot nos sidera nosse docet:
Quidq; sit inferior mundus: quid sphera: quid axis:
Quid centrum sphere: quid sit vterq; polus:
Aurea mala ferox serpens qui plura puellis
Seruabat: quid sit Arctophilaxq; ferus:

hinc Elice quid sit: vel quam tyrus aspicit arcton
Noscere tu nunc sit quid cynosura potes.
Perseus andromedę monstro religata marino
Cunqz meduſco lurida gorgon equo
Gnosia cum fulua fuerat redimita corona
Qua prius: ⁊ magno structa sonore lyra
Engonasis cepheo cum Cassiopęia magno:
Et Nemesin fallens corripiendus Olor:
Atqz Aquila: heniochus: Delphin: Deltoton: ⁊ ille
Quem cingit Serpens: atqz Sagicta simul:
Bis sex post istas cęlestia signa figuras:
Cetus: ⁊ Eridanus: ⁊ Lepus: atqz Canis:
Et Procyon vates multum cantatus Orion:
Ara quoqz a magno condita sacra deo:
Argos: phyllirides medica doctissimus arte:
hydra: via ⁊ quę nunc lactea nomen habet:
Pluraqz in hoc paruo narrantur mixta libello
Quę sunt in stellas corpora versa nouas:
Quinetiam causę cur sic mutata fuerunt
Monstrantur: faciles omnibus atqz domus.
hunc igitur quisquis doctas coluisse sorores:
hunc eme vel quisquis sidera nosse cupis:
hunc lege qui latios optas vel nosse poetas:
hunc lege vel Rhetor qui bonus esse velis:
hunc legat omnis amans: legat hunc quicunqz labores
Sustinet: atqz illud ponere tentat onus.
Attamen ingrati ne vos possitis haberi
Quo nihil in mundo turpius esse potest:
Dicite post messem viuat per Nestoris annos
Vtile qui nobis tam bene pressit opus

Eiusdē Jacobi de sua et Johannis santritter sideralis scienciē
studiosissimi in Jginium emendatione carmina ad lectorem.

Jginius vario fuerat qui sautius olim
Vulnere: cui mēdicam non tulit vllus opem:
Nunc vmbras inter doctas attollere frontem
Audet in Elysijs nomine lętus agris:
Incolumis nāq; est factus: non cernitur vllum
Vulnus: ⁊ in nullo stat sibi plaga loco
Nāq; ego cum docto Santritter rite Johanne
Demimus e cunctis vulnera cuncta locis:
Hic mansit tota spectans ad sidera nocte
Poneret in proprijs vt sua signa locis:
Historijs q̄tum licuit mihi sine iocosis
Fabellis: tantum iuuimus vsq; virum:
Ergo quisquis ades nostrum qui forte laborem
Perspicis: ambobus grandia fila roga

L. Johannes Lucilius Helbronnensis Lectori Salutem:

Hoc Augustensis ratdolt germanus Erhardus.
Dispositis signis vndiq; pressit opus.
In quo si quid erit: quod non tibi parte placebit
Ex omni: vitio non mihi quęso dabis:
Ni prius Jginij cernes monumenta virorum.
Scripta manu: vel quę pressa fuere prius:
Quę si forte voles trutina pensare modesta
Te reus in nulla iudice parte ferar:
Immo mihi ⁊ fido grates persępe Jacobō
Tu referens dices viuat vterq; diu.

Anno salutis. 1482. Pridie Idus. Octobris. Venetijs.

Eiusdē Jacobi de sua et Johannis Sanctitter sideralis scientiæ studiosissimi in Jginium emendatione carmina ad lectorem.

Jginius varia fuerat qui sanctius olim
Vulnere: cui medicam non tulit vllus opem:
Nunc vmbras inter doctas attollere frontem
Studet in Elysiis nomine lętus agris:
Jncolumis nāq; est factus: non cernitur vllum
Vulnus: e in nullo stat sibi plaga loco
Nāq; ego cum docto Sanctitter rite Johanne
Demimus e cunctis vulnera cuncta locis:
Dic manifest tota spectans ad sidera nocte
Poneret in propriis vt sua signa locis:
Distonis q̄ptum licuit mihi sine iocosis
Sabellis: tantum inuitus vsq; vltum:
Ergo quisquis edes nostrum qui fore laborem
Peripicis: ambōbus grandis illa rogi

E. Johannes Lucilius Delbrouncensis Lectori Salutem.

Hoc Augustensis ratdolt germanus Erhardus.
Dispositis signis vndiq; pressit opus.
Jn quo si quid erit: quod non tibi parte placebit
Ex omni: vitio non mihi quęso dabis:
Vt prius Jginij cernes monumenta vtrumq;
Scripta manu: vel quę pressa fuere prius:
Quęsi forte voles tutius pensare modesta
Te reus in nulla iudice parte ferar:
Jnmo mihi e fido grates persępe Jacobo
Tu referens vices viuat vterq; biu.

Anno Salutis. 1482. Pridie Jdus. Octobris. Mense.

Hyginus, mythographer

Incun.
1482
.H9
Copy 2
Rosenwald
Coll.

Copy 2 MLS 16 N48

E.WRITER 7611

GretagMacbeth™ ColorChecker Color Rendition Chart
inches
centimeters
D50 Illuminant, 2 degree observer
Density
Golden Thread
Colors by Munsell Color Services Lab